

EUROOPAN
PARLAMENTTI

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

EUROOPAN
KOMISSIO

YHTEINEN KÄSIKIRJA

TAVALLISESSA LAINSÄÄTÄMISJÄRJESTYKSESSÄ

HYVÄKSYTTÄVIEN SÄÄDÖSTEN

ESITYSTAPAA JA TEKSTINLAADINTAA VARTEN

lokakuu 2023

ALKUSANAT

Tavallista lainsäädäntöjärjestystä noudattaen annettavia säädöksiä laadittaessa Euroopan parlamentissa, neuvostossa ja komissiossa voidaan soveltaa näiden toimielinten yhteisesti hyväksymää yhteisen käytännön opasta¹. Yhteisen käytännön oppaan soveltamisala on kuitenkin hyvin laaja, koska se kattaa unionin lainsäädännön kaikilta osin. Lisäksi yhteisen käytännön oppaaseen sisältyy perustason suuntaviivoja oikeudellista tekstinlaadintaa varten, mutta siinä ei vahvisteta yksityiskohtaisia tekstinlaadinnan sääntöjä ja siihen sisältyy hyvin vähän vakiomuotoiluja. Näin ollen katsottiin, että olisi hyödyllistä täydentää yhteisen käytännön opasta asiakirjalla, johon sisältyisi suuntaviivoja, jotka koskevat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettavien säädösten esitystapaa ja vakiomuotoiluja. Tällä yhteisellä käsikirjalla, jonka ovat laatineet asianomaisten kolmen toimielimen oikeudelliset yksiköt sekä oikeudellisesta ja kielellisestä tarkastuksesta vastaavat yksiköt, on tämä tarkoitus. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 13 päivänä kesäkuuta 2007 antaman yhteisen julistuksen² hengessä yhteinen käsikirja sujuvoittaa osaltaan näiden toimielinten välistä yhteistyötä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudatettaessa.

Yhteinen käsikirja on hallinnollisten yksiköiden laatima, eikä se siten sido lainsäädäntömenettelyyn osallistuvia poliittisia elimiä. Yhteisen käsikirjan ainoana tarkoituksena on erityisesti ehdotettujen vakiomuotoilujen osalta antaa tekstinlaatijoiden käyttöön asianmukaiset työkalut.

Lisäksi yhteisessä käsikirjassa keskitytään säädösten lopullisiin versioihin sellaisena kuin ne hyväksytään tavallisessa lainsäätämisyjärestyksessä menettelyn päätteeksi. Näiden tekstien aikaisempien versioiden, erityisesti komission ehdotusten, sanamuodot voivat poiketa lopullisesta tekstistä monin tavoin esimerkiksi siitä syystä, että tavallisen lainsäätämisyjärestyksen eri menettelyvaiheet eivät alussa olleet vielä selvillä.

Toimielinten itsenäisesti muuta kuin tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen hyväksymissä säädöksissä omaksutut sanamuodot voivat poiketa tässä yhteisessä käsikirjassa esitetyistä sanamuodoista.

¹ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen käytännön opas Euroopan unionissa säädöstekstien laatimiseen osallistuville. Vuonna 2014 ajan tasalle saatettu toisinto sisältyy [liitteeseen I](#).

² [Yhteispäätösmenttelyyn sovellettavia käytännön menettelytapoja koskeva Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julistus \(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artikla\), annettu 13 päivänä kesäkuuta 2007 \(EUVL C 145, 30.6.2007, s. 5\).](#)

SISÄLLYSLUETTELO

A.	A OSA — MALLISÄÄDÖS	1
B.	B OSA — ARTIKLAOSAN VAKIORAKENNE	9
C.	C OSA — VAKIOMUOTOILUT	11
C.1.	DELEGOITUIHIN SÄÄDÖKSIIN LIITTYVÄT MUOTOILUT	11
C.1.1.	Johdanto-osan kappale	11
C.1.2.	Artiklat	12
C.1.2.1.	Artiklat, joissa säädösvalta siirretään	12
C.1.2.2.	Artikla, joka koskee siirretyn säädösvallan käyttämistä	13
C.1.2.3.	Artikla, joka lisää, kun sovelletaan kiireellistä menettelyä	14
C.2.	TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSIIN LIITTYVÄT MUOTOILUT	15
C.2.1.	Täytäntöönpanosäädökset, joiden käyttöä jäsenvaltiot valvovat	15
C.2.1.1.	Johdanto-osan kappaleet	15
C.2.1.1.1.	Johdanto-osan kappale, jota on käytettävä aina, kun perussäädöksessä on säännöksiä täytäntöönpanovallasta, jonka käyttöä jäsenvaltiot valvovat	15
C.2.1.1.2.	Johdanto-osan kappaleet, joita käytetään erityistapauksissa	16
C.2.1.2.	Artiklat	16
C.2.2.	Täytäntöönpanosäädökset, joiden käyttöä jäsenvaltiot eivät valvo	19
C.3.	KODIFIKAATIOTA KOSKEVAT MUOTOILUT	21
C.3.1.	Nimi	21
C.3.2.	Johdanto-osan kappaleet	22
C.3.2.1.	Johdanto-osan ensimmäinen kappale	22
C.3.2.2.	Viimeinen johdanto-osan kappale, kun on kyse direktiivillä kodifioimisesta	22
C.3.3.	Artiklat	23
C.3.3.1.	Asetuksen tai päätöksen kumoamista koskeva artikla	23
C.3.3.2.	Direktiivin kumoamista koskeva artikla	23
C.3.4.	Kodifikaatiota koskevat liitteet	24
C.3.4.1.	Asetuksen tai päätöksen kodifioinnin käsittävissä säädöksissä	24
C.3.4.2.	Direktiivin kodifioinnissa	24

C.3.4.3.	Kaikissa kodifioinnin käsittävissä säädöksissä	25
C.4.	UUELLEENLAATIMISTA KOSKEVAT MUOTOILUT	26
C.4.1.	Nimi	26
C.4.2.	Johdanto-osan kappaleet ja artikkelat	26
C.4.2.1.	Johdanto-osan ensimmäinen kappale.....	26
C.4.2.2.	Johdanto-osan viimeiset kappaleet.....	27
C.4.2.3.	Viimeistä artiklaa, jossa mainitaan ne, joille direktiivi on osoitettu, edeltävät artikkelat	28
C.4.3.	Asetusten ja päätösten uudelleenlaatimista koskevat vakiomuotoiset johdanto-osan kappaleet ja artikkelat	31
C.4.3.1.	Johdanto-osan ensimmäinen kappale.....	31
C.4.3.2.	Viimeistä, voimaantuloa koskevaa artiklaa edeltävä artikla..	32
C.4.4.	Liitteet.....	32
C.4.4.1.	Direktiivin uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä.....	32
C.4.4.2.	Aiemmin muutetun asetuksen tai päätöksen uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä.....	34
C.4.4.3.	Kaikissa uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä	34
C.5.	TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEESEEN LIITTYVÄT MUOTOILUT	35
C.5.1.	Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate	35
C.5.2.	Suhteellisuusperiaate	36
C.5.3.	Poikkeaminen vaatimuksesta odottaa kansallisten parlamenttien perusteltujen lausuntojen antamisen määräpäivää	36
C.6.	MUOTOILU, JOKA KOSKEE KUULEMISIA, JOISTA EI MÄÄRÄTÄ PERUSSOPIMUKSISSA	37
C.7.	MÄÄRITELMIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT.....	37
C.8.	MUUTOSSÄÄDÖKSIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT	38
C.8.1.	Johdantokappale	38
C.8.1.1.	Kun säädökseen tehdään useita muutoksia	38
C.8.1.2.	Kun johonkin alajaottelun kohtaan tehdään useita muutoksia	39
C.8.2.	Korvaaminen	39
C.8.3.	Lisääminen.....	40
C.8.3.1.	Muotoilut	40
C.8.3.2.	Numerointi	41

C.8.4.	Muut lisäykset	41
C.8.4.1.	Muotoilut	41
C.8.4.2.	Numerointi	42
C.8.5.	Kumoaminen/poistaminen	42
C.8.5.1.	Muotoilut	42
C.8.5.2.	Numerointi	43
C.8.6.	Kun muutetaan yhtä tai useampaa liitettä	43
C.8.6.1.	Vakiomuotoinen esitystapa (liitteeseen sisältyvät muutokset)	43
C.8.6.2.	Esitystapaa koskeva erityissääntö, kun kyse on yksinkertaisesta muutoksesta (artiklaosaan tehtävällä suoralla muutoksella)	45
C.8.7.	Muutokset, jotka eivät koske jotain tiettyä kieltä.....	45
C.9.	KUMOAMISTA JA VOIMASSAOLOAJAN JATKAMISTA KOSKEVAT MUOTOILUT.....	46
C.9.1.	Kumoaminen	46
C.9.2.	Voimassaoloajan jatkaminen	46
C.10.	VOIMAANTULOJA JA AJALLISTA SOVELLETTAVUUTTA KOSKEVAT MUOTOILUT	46
C.10.1.	Voimaantulo	46
C.10.2.	Ajallinen sovellettavuus	47
C.11.	MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT VÄLITÖNTÄ SOVELLETTAVUUTTA JA TIETOA SIITÄ, KENELLE SÄÄDÖS ON OSOITETTU	48
C.11.1.	Asetusten välitön sovellettavuus	48
C.11.2.	Tieto siitä, kenelle direktiivi on osoitettu	48
C.11.3.	Tieto siitä, kenelle päätös on osoitettu	49
C.12.	SCHENGENIN SÄÄNNÖSTÖÖN KUULUVIA SÄÄDÖKSIÄ JA MUITA SEUT-SOPIMUKSEN KOLMANNEN OSAN V OSASTON ALAAN KUULUVIA SÄÄDÖKSIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT.....	49
C.12.1.	Schengenin säännöstöön kuuluvat säädökset.....	49
C.12.1.1.	Islanti ja Norja – soveltamiseen osallistuminen	49
C.12.1.2.	Sveitsi – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT-sopimuksen artiklaan, 82–89 artiklaa lukuun ottamatta (aiempi EY-sopimuksen kolmannen osan IV osasto)	50

C.12.1.3.	Sveitsi – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT 82–89 artiklasta (aiempi SEU-sopimuksen VI osasto)	51
C.12.1.4.	Liechtenstein – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT-sopimuksen artiklaan 82–89 artiklaa lukuun ottamatta (aiempi EY-sopimuksen kolmannen osan IV osasto)	52
C.12.1.5.	Liechtenstein – osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT 82–89 artiklasta (aiempi EU-sopimuksen VI osasto)	53
C.12.1.7.	Tanska – osallistumattomuus (liittymismahdollisuudella).....	54
C.12.1.8.	Irlanti – osallistuminen	54
C.12.1.9.	Irlanti – osallistumattomuus	55
C.12.1.10.	Uudet jäsenvaltiot, joiden osalta Schengenin säännöstö ei ole vielä täysimääräisesti voimassa	55
C.12.2.	Muut SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan kuuluvat säädökset (säädökset, jotka eivät merkitse Schengenin säännöstön kehittämistä).....	55
C.12.2.1.	Tanska – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale	55
C.12.2.2.	Irlanti – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale: osallistumattomuus	56
C.12.2.3.	Irlanti – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale: osallistuminen	56
C.12.2.4.	Säädökset, joilla korvataan aiempi säädös, joka jo sitoo Irlantia (tosiasiallinen uudelleenlaatiminen)	56
C.13.	MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT DIREKTIIVIEN SAATTAMISTA OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ.....	57
C.13.1.	Tilanne, jossa kunkin jäsenvaltion on sovellettava direktiiviä tietyn ajanjakson kuluessa tai tiettyyn määräpäivään mennessä	57
C.13.2.	Tilanne, jossa kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä samasta ajankohdasta alkaen	58
C.13.3.	Tilanne, jossa kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä ja julkaistava kansalliset säännökset ja sovellettava niitä tietyn ajanjakson kuluessa tai tiettyyn määräpäivään mennessä ...	58
C.13.4.	Jäsenvaltiot, joilla on jo direktiivin vaatimusten mukaiset säännökset.....	58
C.13.5.	Pelkkä oikeus toteuttaa toimenpiteitä	59
C.13.6.	Direktiivin säännösten ja niiden osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista varten hyväksytyjen toimenpiteiden yhteys	59

C.14.	MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT SEURAAMUKSIA KANSALLISELLA TASOLLA	59
C.14.1.	Asetuksessa	59
C.14.2.	Direktiivissä	59
D.	D OSA — MUUT TEKSTINLAADINNAN SÄÄNNÖT.....	60
D.1.	NIMEN LAADINTA.....	60
D.1.1.	Yleistä	60
D.1.2.	Asianomainen ala	60
D.1.3.	Numerointi	60
D.1.4.	Nimi	61
D.1.4.1.	Lyhyys.....	61
D.1.4.2.	Säädökset, joilla muutetaan tai kumotaan muita säädöksiä .	61
D.1.4.3.	Kodifikaatiot ja uudelleenlaatimiset	62
D.1.4.4.	Virkamiehiin sovellettavien henkilöstösäätöjen muutokset .	63
D.2.	JOHDANTO-OSAN VIITTEIDEN LAATIMINEN	63
D.2.1.	Yleistä	63
D.2.2.	Oikeusperustaa koskevat johdanto-osan viitteet	63
D.2.3.	Lainsäätäjälle annettua säädösesitystä koskevat johdanto- osan viitteet	63
D.2.4.	Säädösesityksen toimittamista kansallisille parlamenteille koskeva johdanto-osan viite	64
D.2.5.	Kuulemisia koskevat johdanto-osan viitteet.....	64
D.2.5.1.	Kuulemiset, jotka eivät johda lausunnon antamiseen.....	64
D.2.5.2.	Kun lausuntoja on annettu useampi kuin yksi	64
D.2.5.3.	Harkinnanvarainen kuuleminen, josta määrätään perussopimuksissa	65
D.2.5.4.	Kuuleminen, josta ei määrätä perussopimuksissa.....	65
D.2.6.	Lainsäätämismenettelyä koskeva johdanto-osan viite	65
D.2.6.1.	Säädös hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä	65
D.2.6.2.	Säädös hyväksytään toisessa käsittelyssä	66
D.2.6.3.	Säädös hyväksytään kolmannessa käsittelyssä	66
D.3.	JOHDANTO-OSAN KAPPALEIDEN LAATIMINEN	67
D.4.	ARTIKLAOSAN LAATIMINEN.....	67
D.4.1.	Yleistä	67
D.4.2.	Vakiorakenne	67

D.4.3.	Alajaottelut	68
D.4.4.	Luetelmat	69
D.4.4.1.	Luetelma virkkeessä ilman johdantokappaletta	69
D.4.4.2.	Luetelma, jota edeltää johdantokappale.....	69
D.4.4.3.	Luetelmat taulukoissa	71
D.4.5.	Otsikot ja sisällysluettelot	71
D.5.	LIITTEIDEN LAATIMINEN.....	71
D.5.1.	Yleistä	71
D.5.2.	Muoto, tyyli ja numerointi	71
D.5.3.	Sisällysluettelo.....	73
D.6.	SISÄISET VIITTAUKSET	73
D.6.1.	Yleistä	73
D.6.2.	Yleiset viittaukset säädökseen	73
D.6.3.	Viittaukset johdanto-osan viitteisiin	73
D.6.4.	Viittaukset johdanto-osan kappaleisiin	73
D.6.5.	Viittaukset artiklaosan tiettyyn kohtaan	73
D.6.5.1.	Käytettävät sanamuodot	73
D.6.5.2.	Viittauksen rakenne.....	74
D.6.5.3.	Tilanne, jossa viittauksia on useita	75
D.6.5.4.	Viittauksissa vältettävät ilmaisut	76
D.6.6.	Viittaukset liitteisiin	77
D.7.	ULKOISET VIITTAUKSET	78
D.7.1.	Yleistä	78
D.7.2.	Viittaukset primaarioikeuteen	78
D.7.2.1.	Perussopimukset.....	78
D.7.2.2.	Pöytäkirjat	80
D.7.2.3.	Liittymisasiakirjat.....	80
D.7.3.	Viittaukset muihin säädöksiin.....	81
D.7.3.1.	Mainitun säädöksen yksilöinti.....	81
D.7.3.2.	Johdanto-osan kappaleen, johon viitataan, yksilöinti	84
D.7.3.3.	Artiklaosan kohdan, johon viitataan, yksilöinti	84
D.7.3.4.	Liitteen, johon viitataan, yksilöinti	84
D.7.4.	Viittaukset Euroopan union perusoikeuskirjaan ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen	85

D.7.5.	Viittaukset Euroopan parlamentin päätöslauselmiin ja päätöksiin	85
D.7.6.	Viittaukset neuvoston päätöslauselmiin	85
D.7.7.	Viittaukset komission tiedonantoihin	85
D.7.8.	Viittaukset unionin tuomioistuimen ratkaisuun	86
D.7.9.	Viittaukset kansainvälisiin sopimuksiin	87
D.7.10.	Viittaukset kansainvälisten järjestöjen säädöksiin	88
D.7.11.	Viittaukset säädöksiin, jotka eivät ole sitovia	88
D.7.12.	Viittaukset <i>Euroopan unionin viralliseen lehteen</i>	88
D.8.	DYNAAMISET JA STAATTISET VIITTAUKSET	88
D.8.1.	Dynaamiset viittaukset	88
D.8.2.	Staattiset viittaukset	89
D.9.	VIITTAUKSET ERILAISIIIN TOIMIJOIHIN	89
D.9.1.	Viittaukset unioniin ja Euratomiin	90
D.9.2.	Viittaukset unionin toimielimiin ja elimiin	90
D.9.3.	Viittaukset jäsenvaltioihin	92
D.9.4.	Viittaukset kolmansiin maihin	92
D.10.	VIITTAUKSET PÄIVÄMÄÄRIIN JA MÄÄRÄAIKOIHIN	92
D.10.1.	Yleistä	92
D.10.2.	Muutossäädökset	94
D.10.3.	Ajanjakson alkaminen	95
D.10.4.	Ajanjakson päättymisen	95
D.10.5.	Määräajat	95
D.11.	VIITTAUKSET KIELIIN	96
D.12.	ALAVIITTEET JA OHJEET JULKAISUTOIMISTOLLE	96

LIITE I Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen käytännön opas Euroopan unionissa säädöstekstien laatimiseen osallistuville

LIITE II Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettavan säädöksen yleinen rakenne

Käsikirjassa käytetyt merkitätavat

Tässä käsikirjassa käytetään luettavuuden parantamiseksi seuraavia merkitätapoja: kirjasintyyppinä on "Verdana", paitsi silloin, kun kyse on muotoilusta, joka on tarkoitettu kirjoitettavaksi säädösteksteihin, jolloin kirjasintyyppi on "Times New Roman".

Lisäksi käsikirjassa käytetään seuraavia merkitätapoja vakionuotoiluille:

...	Valinnainen muotoilu, ilman esimerkkiä
[xxxx]	Valinnainen muotoilu, esimerkki annetaan
[xxxx/xxxx]	Rajoitetut vaihtoehdot annetaan
[xxxx/xxxx/...]	Vaihtoehtoja annetaan, mutta muutkin vaihtoehdot ovat mahdollisia
xxxxx(xx)	Kielikohtaiset vaihtoehdot, kuten maskuliini/feminiini tai yksikkö/monikko
[xxxxxxxxxxxx]	Selitykset (Verdana-kirjasintyyppillä)

A. A OSA — MALLISÄÄDÖS

Säädösteksti	Kommentti
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS [(EU)/(EU, Euratom)] [2015]/[1], annettu ..., ... [kohde]	A.1. Asetuksen nimi: Sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8</u> kohta ja D.1 kohta. Erityissäännöt ja muotoilut: – muutossäädökset: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8.3</u>, <u>18.9</u> ja <u>18.10</u> kohta ja <u>D.1.4.2</u> kohta – kodifikaatiot: ks. C.3.1 kohta – uudelleenlaatimiset: ks. C.4.1 kohta
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) [2015]/[1], annettu ..., ... [kohde]	A.2. Direktiivin nimi: Sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8</u> kohta ja D.1 kohta Erityissäännöt ja muotoilut: – muutossäädökset: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8.3</u>, <u>18.9</u> ja <u>18.10</u> kohta ja <u>D.1.4.2</u> kohta – kodifikaatiot: ks. C.3.1 kohta – uudelleenlaatimiset: ks. C.4.1 kohta
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) [2015]/[1], annettu ..., ... [kohde]	A.3. Päätöksen nimi: Sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8</u> kohta ja D.1 kohta Erityissäännöt ja muotoilut: – muutossäädökset: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>8.3</u>, <u>18.9</u> ja <u>18.10</u> kohta ja <u>D.1.4.2</u> kohta – kodifikaatiot: ks. C.3.1 kohta – uudelleenlaatimiset: ks. C.4.1 kohta

Säädösteksti	Kommentti
(kodifikaatio)	B. Teksti sisällytetään kaikkiin kodifikaatioihin. Ks. C.3.1 kohta
(uudelleenlaadittu teksti)	C. Teksti sisällytetään kaikkiin uudelleenlaatimisiin. Ks. C.4.1 kohta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)	D. Teksti sisällytetään silloin, kun säädöksen kohde kuuluu Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen soveltamisalaan.
EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka	E. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin.
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen ... (ja ...) artiklan,	F. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin. Ilmaistaan säädöksen oikeusperusta SEUT-sopimuksessa. Sovellettavat säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.1, 9.3, 9.4, 9.6, 9.8 ja 9.13</u> kohta ja D.2.2 kohta
ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ... [ja erityisesti sen ... (ja ...)] artiklan,	G. Teksti sisällytetään ainoastaan silloin, kun säädöksellä on kaksi oikeusperustaa, joista toinen on SEUT-sopimuksessa ja toinen Euratomin perustamissopimuksessa. Ilmaistaan säädöksen oikeusperusta Euratomin perustamissopimuksessa. Sovellettavat säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.1, 9.3, 9.4, 9.6, 9.8 ja 9.13</u> kohta ja D.2.2 kohta

Säädösteksti	Kommentti
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,	H.1. Teksti sisällytetään silloin, kun tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukainen menettely on aloitettu komission ehdotuksella
ottavat huomioon ... [jäsenvaltioiden nimet] aloitteen,	H.2. Teksti sisällytetään silloin, kun tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukainen menettely on aloitettu yhden neljäsosan jäsenvaltioista tekemästä aloitteesta (mahdolliset oikeusperustat: SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston 4 ja 5 luku, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä rikosoikeuden alalla ja poliisiyhteistyötä)
ottavat huomioon unionin tuomioistuimen pyynnön,	H.3. Teksti sisällytetään silloin, kun tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukainen menettely on aloitettu unionin tuomioistuimen pyynnön nojalla (mahdolliset oikeusperustat: SEUT 257 ja 281 artikla sekä unionin tuomioistuimen työjärjestys)
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen,	H.4. Teksti sisällytetään silloin, kun tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukainen menettely on aloitettu Euroopan keskuspankin suosituksen nojalla (mahdollinen oikeusperusta: SEUT 129 artiklan 3 kohta)
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,	I. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin (myös silloin, kun säädös koskee unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvaa alaa)

Säädösteksti	Kommentti
ottavat huomioon Euroopan komission lausunnon,	J. Teksti sisällytetään silloin, kun komissio on antanut lausunnon SEUT 294 artiklan 15 kohdan toisen alakohdan nojalla. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos komissio ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. D.2.5.<u>1</u> kohta. Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, D.2.5.3 ja <u>D.2.5.4</u> kohta.
ottavat huomioon unionin tuomioistuimen lausunnon,	K. Teksti sisällytetään silloin, kun unionin tuomioistuin on antanut lausunnon siten kuin säädöksen oikeusperustassa määrätään. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos unionin tuomioistuin ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. D.2.5.<u>1</u> kohta. Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, <u>D.2.5.3</u> ja <u>D.2.5.4</u> kohta.

Säädösteksti	Kommentti
ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,	L. Teksti sisällytetään silloin, kun Euroopan keskuspankki on antanut lausunnon siten kuin säädöksen oikeusperustassa tai SEUT 127 artiklan 4 kohdassa määrätään. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos Euroopan keskuspankki ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. D.2.5.<u>1</u> kohta. Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, D.2.5.3 ja D.2.5.4 kohta.
ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,	M. Teksti sisällytetään silloin, kun tilintarkastustuomioistuin on antanut lausunnon siten kuin säädöksen oikeusperustassa tai SEUT 287 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa määrätään. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos tilintarkastustuomioistuin ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. kohta D.2.5.<u>1</u> Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, D.2.5.3 ja D.2.5.4 kohta.

Säädösteksti	Kommentti
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,	N. Teksti sisällytetään silloin, kun Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on antanut lausunnon siten kuin säädöksen oikeusperustassa tai SEUT 304 artiklassa määrätään. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. D.2.5.<u>1</u> kohta. Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, D.2.5.3 ja D.2.5.4 kohta.
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,	O. Teksti sisällytetään silloin, kun alueiden komitea on antanut lausunnon siten kuin säädöksen oikeusperustassa tai SEUT 307 artiklassa määrätään. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>9.10</u> kohta. Jos alueiden komitea ei ole antanut lausuntoa kuulemisen johdosta, viitteen sanamuotoa on mukautettava: ks. D.2.5.<u>1</u> kohta. Muiden sovellettavien sääntöjen osalta ks. D.2.5.<u>2</u>, D.2.5.3 ja D.2.5.4 kohta.
noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,	P.1. Teksti sisällytetään silloin, kun säädös on hyväksytty ensimmäisessä tai toisessa käsittelyssä. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. D.2.6.1 ja D.2.6.2 kohta.
noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ja ottavat huomioon sovittelukomitean ... päivänä ...kuuta ... hyväksymän yhteisen tekstin,	P.2. Teksti sisällytetään silloin, kun säädös on hyväksytty kolmannessa käsittelyssä. Tähän johdanto-osan viitteeseen lisättävän alaviitteen osalta ks. D.2.6.3 kohta.

Säädösteksti	Kommentti
sekä katsovat seuraavaa:	Q. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin.
(1) (2) (...),	R. Kaikki säädökset sisältävät yhden tai usemman johdanto-osan kappaleen. Johdanto-osan kappaleisiin sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>10</u> ja <u>11</u> kohta ja D.3 kohta. Erityissäännöt ja muotoilut: – delegoidut säädökset: ks. C.1.1 kohta – täytäntöönpanosäädökset: ks. C.2.1.1 ja C.2.2 kohta – kodifikaatiot: ks. C.3.2 kohta – uudelleenlaatimiset: ks. C.4.2.1 ja C.4.2.2 kohta direktiivien osalta ja C.4.3.1 kohta asetusten ja päätösten osalta – toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>10.15</u> kohta ja kohta C.5 kohta – kuulemiset, joista ei määrätä perussopimuksissa: ks. C.6 kohta – muutossäädökset: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>18.11</u> ja <u>18.12</u> kohta – Schengenin säännöstöön kuuluvat säädökset ja muut SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan kuuluvat säädökset: ks. C.12 kohta.
OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:	S.1. Teksti sisällytetään kaikkiin asetuksiin
OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:	S.2. Teksti sisällytetään kaikkiin direktiiveihin

Säädösteksti	Kommentti
OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:	S.3. Teksti sisällytetään kaikkiin päätöksiin
<i>1 artikla</i> <i>2 artikla</i> 	T. Jos säädöksessä on vain yksi artikla, tämä teksti korvataan ilmaisulla "Ainoa artikla". Artiklat voidaan ryhmitellä osiin, osastoihin, lukuihin ja jaksoihin tai jakaa numeroituihin kohtiin, numeroimattomiin kohtiin, alakohtiin ja luetelmakohtiin: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>4.4</u>, <u>4.5</u>, <u>7.3</u> ja <u>15.4</u> kohta ja D.4.3 kohta. Artiklaosan vakiorakenteen osalta ks. B osa. Artiklaosaan sovellettavien yleisten sääntöjen osalta: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>12–15</u> kohta ja D.4 kohta.
Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...	U. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin. Täydennetään vasta sitten, kun parlamentin puhemiehen ja neuvoston puheenjohtajan allekirjoituspaikka ja -päivämäärä ovat tiedossa.
<i>Euroopan parlamentin puolesta</i> <i>Neuvoston puolesta</i> <i>Puhemies</i> <i>Puheenjohtaja</i>	V. Teksti sisällytetään kaikkiin säädöksiin.
LIITE ...	W. Teksti sisällytetään säädöksiin, jotka sisältävät yhden tai usemman liitteen. Liitteisiin sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan <u>22</u> kohta ja D.5 kohta. Erityissäännöt ja muotoilut: – kodifikaatiot: ks. C.3.4 kohta – uudelleenlaatimiset: ks. C.4.4 kohta – muutossäädökset: ks. C.9.6 kohta

B. B OSA — ARTIKLAOSAN VAKIORAKENNE

Artiklaosa on mahdollisuuksien mukaan laadittava vakiorakennetta noudattaen. Näin ollen asiat esitetään yleensä seuraavassa taulukossa esitetyssä järjestyksessä. Kaikissa säädöksissä ei välttämättä ole kaikkia taulukossa lueteltuja osia: osat olisi otettava tekstiin ainoastaan siltä osin kuin tämä on asianmukaista kyseessä olevassa säädöksessä.

Osa	Kommentti
1. Kohde	"Kohde" on se asia, jota säädös koskee. Ks. yhteisen käytännön oppaan <u>13</u> kohta
2. Soveltamisala	"Soveltamisala" tarkoittaa niitä tosiasiallisia tai oikeudellisia tilanteita sekä henkilöitä, joihin säädöstä sovelletaan. Ks. yhteisen käytännön oppaan <u>4.2.1</u> ja <u>13</u> kohta.
3. Määritelmät	Ks. yhteisen käytännön oppaan <u>6</u> ja <u>14</u> kohdassa olevat säännöt ja C.7 kohdassa esitetyt muotoilut.
4. Oikeudet ja velvoitteet	Oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat säännökset muodostavat säädöksen varsinaisen normatiivisen osan ja niiden muotoon vaikuttaa säädöksen tavoite ja säädettävän järjestelmän monitahoisuus. Ks. yhteisen käytännön oppaan <u>15</u> kohta
5. Delegoidut säädökset	Ks. säännöt ja muotoilut C.1.2 kohdassa
6. Täytäntöönpanosäädökset	Ks. säännöt ja muotoilut C.2.1.2 kohdassa
7. Menettelysäännöt	
8. Kansallisen tason seuraamukset	Ks. muotoilut C.14 kohdassa
9. Taattavat oikeussuojakeinot	

Osa	Kommentti
10. Säännökset aikaisempien säädösten muuttamisesta	Ks. säännöt ja muotoilut yhteisen käytännön oppaan <u>18</u> ja <u>19</u> kohdassa sekä C.8 kohdassa
11. Kumoaminen tai aikaisempien säädösten voimassaolon jatkaminen	Ks.: • säännöt yhteisen käytännön oppaan <u>21</u> kohdassa, • muotoilut C.9 kohdassa, • kodifikaatiota koskevat muotoilut C.3.3 kohdassa, • uudelleenlaatimista koskevat muotoilut C.4.2.3 ja C.4.3.2 kohdassa. Kumoamisen perustelutarpeen osalta ks. yhteisen käytännön oppaan <u>10.6</u> kohta.
12. Siirtymäsäännökset	Ks. yhteisen käytännön oppaan <u>15.1</u> kohta
13. Keskinäinen avunanto ja tietojen antaminen	
14. Säädöksen myöhempi arviointi ja muuttaminen	
15. Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	Ks.: • säännöt yhteisen käytännön oppaan <u>20.13</u> ja <u>20.14</u> kohdassa, • yleinen muotoilu C.13 kohdassa, • uudelleenlaatimista koskevat muotoilut C.4.2.3 kohdassa
16. Voimaantulo ja säädöksen ajallinen soveltaminen	Ks.: • säännöt yhteisen käytännön oppaan <u>20.1–20.12</u> kohdassa, • yleinen muotoilu C.10 kohdassa, • direktiivien uudelleenlaatimista koskevat muotoilut C.4.2.3 kohdassa
17. Välitön sovellettavuus ja tieto siitä, kenelle säädös on osoitettu	Ks. muotoilut C.11 kohdassa

C. C OSA — VAKIOMUOTOILUT

C.1. DELEGOITUIHIN SÄÄDÖKSIIN LIITTYVÄT MUOTOILUT³

C.1.1. Johdanto-osan kappale

"(...) Komissiolle olisi [siirron tarkoitus] - vaihtoehto: [siirron tarkoitus] komissiolle olisi - siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ... [säädösten sisältö ja soveltamisala]. - vaihtoehto: siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ... [säädösten sisältö ja soveltamisala]. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa* vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

* EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1,

ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj."

Kun säädöksessä säädetään useammasta säädösvallan siirtämisestä, johdanto-osan kappaleen ensimmäisen virkkeen luettavuutta voidaan parantaa käyttämällä luetelmakohtia, joissa kussakin esitetään kunkin säädösvallan siirron sisältö ja soveltamisala. Mainittua esitystapaa käytettäessä johdanto-osan kappaleen kaksi viimeistä virkettä muodostavat erillisen toisen kohdan.

³ Oikeudellinen viitekehys:

- [SEUT](#) 290 artikla

- Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehtyyn toimielinten välisen sopimuksen (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj) liitteenä oleva Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisymmärrysasiakirja delegoiduista säädöksistä.

Edellä mainitun yhteisymmärrysasiakirjan 3 kohdassa ja yhteisen käytännön oppaan [10.16](#) kohdassa kehoitetaan käyttämään tätä vakiomuotoilua aina kun mahdollista.

C.1.2. Artiklat

Säädösvaltaa siirrettäessä tarvittavat säännökset sisältävät kaksi osaa:

- varsinainen säädösvaltan siirtäminen (ks. C.1.2.1 kohta);
- siirrettyä säädösvaltaa käytettäessä noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohdat (ks. C.1.2.2 ja C.1.2.3 kohta).

Säännökset, joissa säädösvalta siirretään, voidaan sijoittaa asiaa koskevien aineellisten säännösten läheisyyteen, kyseessä olevan ylätason jaottelun (osa, osasto, luku tai jakso) loppuun, tai säädöksen loppuun. Joka tapauksessa on huolehdittava siitä, että samaa säädösvaltaa ei siirretä useammassa kuin yhdessä paikassa.

Säännökset, joissa vahvistetaan menettelyä koskevat yksityiskohdat, sijoitetaan säädöksen loppuun.

C.1.2.1. Artiklat, joissa säädösvalta siirretään

"Komissio antaa - vaihtoehto: Siirretään komissiolle valta antaa - [säädösten sisältö ja soveltamisala] delegoituja säädöksiä [A] artiklan mukaisesti."⁴

Jos sovelletaan kiireellistä menettelyä, lisätään kohta seuraavasti:

"Tämän artiklan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan [B] artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy ... [säädösten sisältö ja soveltamisala]."

⁴ On tarpeen tehdä ero lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen täydentämisestä koskevan toimivallan siirtämisen ja lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen muuttamisesta koskevan toimivallan siirtämisen välillä; ks. erityisesti [unionin tuomioistuimen tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio, C-286/14](#), ECLI:EU:C:2016:183.

C.1.2.2. Artikla, joka koskee siirretyn säädösvallan käyttämistä

*"[A] artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen*

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. *[kesto]*

Vaihtoehto 1

Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäädäntövallan käyttäjien asettama päivä] määräämättömäksi ajaksi ... artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Vaihtoehto 2

Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäädäntövallan käyttäjien asettama päivä] ... vuoden ajaksi ... artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän ... vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

Vaihtoehto 3

Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäädäntövallan käyttäjien asettama päivä] ... vuoden ajaksi ... artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa ... artikkelissa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan ... artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole [kahden kuukauden] kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan [kahdella kuukaudella]."⁵

C.1.2.3. Artikla, joka lisätään, kun sovelletaan kiireellistä menettelyä

*"[B] artikla
Kiireellinen menettely*

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat [A] artiklan 6 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen välittömästi sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi."

⁵ Jos kohdassa "6. Edellä olevan ... artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan..." mainitaan oikeusperustana useita säännöksiä, tekstinlaatijan olisi valittava huolellisesti tapa, jolla kyseisten säännösten välinen suhde ilmaistaan (esim. "... 4 ja 6 artiklan nojalla", "... 4 artiklan tai 6 artiklan nojalla", "... 4 ja 5 artiklan tai 6 artiklan nojalla"). Joissakin tapauksissa yksinkertainen ja asianmukainen ratkaisu voi olla subjektin "delegoitu säädös" muuttaminen monikkomuotoon (esim. "6. Edellä olevan 4 artiklan tai 6 artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan ainoastaan...").

C.2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSIIN LIITTYVÄT MUOTOILUT⁶

C.2.1. Täytäntöönpanosäädökset, joiden käyttöä jäsenvaltiot valvovat

Seuraavilla malleilla on tarkoituksena ohjata niitä täytäntöönpanosäädöksiä koskevien säännösten laatimista, jotka hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti, eivätkä ne sellaisinaan ole sitovia. Mallien eri osia voidaan käyttää ja yhdistää tapauskohtaisesti.

C.2.1.1. Johdanto-osan kappaleet

C.2.1.1.1. Johdanto-osan kappale, jota on käytettävä aina, kun perussäädöksessä on säännöksiä täytäntöönpanovallasta, jonka käyttöä jäsenvaltiot valvovat⁷

"(...) [Lainsäätäjä voi tapauskohtaisesti lisätä tarkempia perusteluja sille, että yhdenmukainen täytäntöönpano on tarpeen] Jotta voidaan varmistaa (tämän ...) [perussäädös] [perussäädöksen asianomaiset säännökset] yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011^{*} mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>)."

⁶ Oikeudellinen viitekehys:

- [SEUT](#) 291 artikla
- Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston [asetus \(EU\) N:o 182/2011](#) (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁷ Joissain tapauksissa lainsäätäjä siirtää komissiolle täytäntöönpanovaltaa, jonka käyttöä jäsenvaltiot eivät valvo; tällöin valvonnan puuttumisen olisi käytävä ilmi tästä johdanto-osan kappaleesta (tai erillisestä johdanto-osan kappaleesta) siten, ettei [asetukseen \(EU\) N:o 182/2011](#) viitata (katso [C.2.2](#) kohta).

C.2.1.1.2. Johdanto-osan kappaleet, joita käytetään erityistapauksissa

A. Menettelyn valinta

"(...) [asianomaiset täytäntöönpanosäädökset] hyväksymiseen olisi sovellettava [neuvoa-antavaa menettelyä / tarkastelumenettelyä], [jotta / koska asianomaiset säädökset] ... [perustelu asetuksen (EU) N:o 182/2011 2 artiklan 2 ja 3 kohdasta poikkeamiseen, jolloin otetaan huomioon täytäntöönpanosäädöksen luonne tai vaikutukset]."

B. Välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset

"(...) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ... [täytäntöönpanovalta sellaisena kuin se on esitetty perussäädöksen asianomaisissa säännöksissä]."

C.2.1.2. Artiklat

Täytäntöönpanovaltaa siirrettäessä tarvittavat säännökset sisältävät kaksi osaa:

- varsinainen täytäntöönpanovallan siirtäminen;
- täytäntöönpanovaltaa käytettäessä noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohdat.

Säännökset, joissa täytäntöönpanovalta siirretään, voidaan sijoittaa asiaan liittyvien aineellisten säännösten läheisyyteen, kyseessä olevan ylätason jaottelun (osa, osasto, luku tai jakso) loppuun, tai säädöksen loppuun. Joka tapauksessa on huolehdittava siitä, että samaa säädösvaltaa ei siirretä useammassa kuin yhdessä paikassa.

Säännökset, joissa vahvistetaan menettelyä koskevat yksityiskohdat, sijoitetaan säädöksen loppuun.

1. X artikla

A. Pakollinen artikla (artikla, jolla siirretään komissiolle täytäntöönpanovaltaa⁸)

"[X] artikla

... [asianomaisten täytäntöönpanosäädösten kuvaus]. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään [Y] artiklan [y] kohdassa tarkoitettua [neuvoa-antavaa menettelyä / tarkastelumenettelyä] noudattaen."

B. Mahdollisesti käytettävä artikla (jossa säädetään myös välittömästi sovellettavista täytäntöönpanosäädöksistä)

"[X] artikla

... [asianomaisten täytäntöönpanosäädösten kuvaus]. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään [Y] artiklan [y] kohdassa tarkoitettua [neuvoa-antavaa menettelyä / tarkastelumenettelyä] noudattaen.

Komissio hyväksyy [Y] artiklan [y] kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa[, jotka liittyvät ...]."⁹

Jos lainsäätäjä päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta säätää perussäädöksessä jokin toinen enimmäisaika välittömästi sovellettavien täytäntöönpanosäädösten voimassaoloa varten, voidaan käyttää seuraavaa toisen kohdan vaihtoehtoista sanamuotoa:

"[X] artikla

... [asianomaisten täytäntöönpanosäädösten kuvaus]. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään [Y] artiklan [y] kohdassa tarkoitettua [neuvoa-antavaa menettelyä / tarkastelumenettelyä] noudattaen.

Komissio hyväksyy [Y] artiklan [y] kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa[, jotka liittyvät ...]. Nämä säädökset ovat voimassa enintään ...
."

⁸ Tällainen säännös lisätään kunkin täytäntöönpanovallan osalta.

⁹ Tässä tapauksessa nämä välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset ovat voimassa enintään kuusi kuukautta.

2. Y artikla

"[Y] artikla Komiteamenettely

[Sanamuoto, jota käytetään, jos komitea on jo perustettu voimassa olevan lainsäädännön nojalla:]

1. Komissiota avustaa ... [viittaus säädökseen, jolla komitea on perustettu] perustettu ... [komitean nimi]. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

[Sanamuoto, jota käytetään, jos komitea on uusi:]

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

[Jos perussäädöksessä on säädetty neuvoa-antavan menettelyn käytöstä:]

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

[Jos lainsäätäjä päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, voi eräs mainitun säännöksen mukainen mahdollinen sanamuoto olla:]

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai [... [jäsenten lukumäärä] komitean jäsentä / komitean jäsenten ... enemmistö [enemmistö mainittava: yksinkertainen, kahden kolmasosan jne.]] sitä pyytää.

[Jos perussäädöksessä on säädetty tarkastelumenettelyn käytöstä:]

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

[Jos lainsäätäjä päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, voi eräs mainitun säännöksen mukainen mahdollinen sanamuoto olla:]

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai [... [jäsenten lukumäärä] komitean jäsentä / komitean jäsenten ... enemmistö [enemmistö mainittava: yksinkertainen, kahden kolmasosan jne.]] sitä pyytää.).

[Jos lainsäätäjä päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädettyä mahdollisuutta säätää perussäädöksessä, ettei ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi voida hyväksyä, ellei lausuntoa ole annettu, lisätään seuraava alakohta:]

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

[Jos perussäädöksessä on säädetty kiireellisestä menettelystä:]

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen [4 artiklan / 5 artiklan] kanssa.

C.2.2. Täytäntöönpanosäädökset, joiden käyttöä jäsenvaltiot eivät valvo

Joissain tapauksissa lainsäätäjä siirtää perussäädöksessä komissiolle täytäntöönpanovaltaa, jonka käyttöä jäsenvaltiot eivät valvo¹⁰; tällöin valvonnan puuttumisen olisi käytävä ilmi erityisestä johdanto-osan kappaleesta (tai kappaleista) siten, ettei asetukseen (EU) N:o 182/2011 viitata sellaisen täytäntöönpanovallan osalta, johon valvonta ei kohdistu.

¹⁰ Esim. täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat kilpailua maatalouden, julkisten hankintojen jne. alalla.

Seuraava malli on tarkoitettu käytettäväksi yhdessä niiden mallien kanssa, jotka liittyvät täytäntöönpanosäädöksiin, joiden käyttöä jäsenvaltiot valvovat.

JOHDANTO-OSAN KAPPALEET

Johdanto-osan kappaleet, joita on käytettävä:

- 1) kun jäsenvaltiot eivät valvo **mitään** perussäädöksessä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa:

"(...) [Lainsäätäjä voi tapauskohtaisesti lisätä tarkempia perusteluja sille, että yhdenmukainen täytäntöönpano on tarpeen] Jotta voidaan varmistaa [[tämän ...] [perussäädös] / [perussäädöksen asianomaiset säännökset]] yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa."

- 2) kun jäsenvaltiot eivät valvo perussäädöksessä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa **kaikilta osin**, vaan valvonta kohdistuu **osaan** siirrettyä täytäntöönpanovaltaa:

"(...) [Lainsäätäjä voi tapauskohtaisesti lisätä tarkempia perusteluja sille, että yhdenmukainen täytäntöönpano on tarpeen] Jotta voidaan varmistaa [[tämän ...] [perussäädös] / [perussäädöksen asianomaiset säännökset]] yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa."

(...) [perussäädöksen asianomaiset säännökset, joilla komissiolle siirretään täytäntöönpanovaltaa, jonka käyttöä jäsenvaltiot valvovat] ... liittyvää täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011^{*} mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>)."

C.3. KODIFIKAATIOTA KOSKEVAT MUOTOILUT¹¹

C.3.1. Nimi

1. Kodifiointisäädöksen nimen jälkeen lisätään maininta siitä, että kyse on kodifioinnista¹².

Esimerkki:

**"EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS [(EU)/(EU,
Euratom)] [2015]/[1],
annettu ...,
... [kohde]
(kodifikaatio)"**

2. Kodifiointisäädöksen nimi voidaan tarvittaessa saattaa ajan tasalle.

Esimerkki:

"Neuvoston direktiivi 78/933/ETY, annettu 17 päivänä lokakuuta 1978, pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennusta **koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä**"

kodifioitiin seuraavalla direktiivillä:

"Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/61/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennuksesta"

¹¹ Oikeudellinen viitekehys: [Nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20 päivänä joulukuuta 1994 tehty toimielinten välinen sopimus](#) (EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2).

¹² Maininta "(kodifikaatio)" **ei ole** nimen osa.

C.3.2. Johdanto-osan kappaleet

C.3.2.1. Johdanto-osan ensimmäinen kappale

"(1) [Asetusta/Direktiiviä/Päätöstä] ...* on muutettu [useita kertoja ja] huomattavilta osin**. Sen vuoksi mainittu asetus/direktiivi/päätös olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

* [Asetus/Direktiivi/Päätös] ... (EUVL L ...).

** Ks. liitteessä [N] [oleva A osa]."

Huom. Jos kodifioitavan säädöksen nimeä on muutettu, tätä koskeva alaviite on seuraavanlainen:

"* [Asetus/Direktiivi/Päätös] ... (EUVL L ...). (Asetuksen/Direktiivin/Päätöksen) alkuperäinen nimi oli "...". Sitä on muutettu [muutossäädöksellä] (EUVL L ...)."

C.3.2.2. Viimeinen johdanto-osan kappale, kun on kyse direktiivillä kodifioimisesta

"(...) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä [N] olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä [, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä],"

Huom. Muut vakiomuotoiset johdanto-osan kappaleet, jotka sisältyvät entuudestaan kodifioitavaan säädökseen tai jotka tavallisesti sisällytetään uuteen säädökseen, olisi tarvittaessa otettava kodifiointisäädökseen. Näitä johdanto-osan kappaleita voi olla tarpeen mukauttaa tai saattaa ne ajan tasalle.

C.3.3. Artiklat

C.3.3.1. Asetuksen tai päätöksen kumoamista koskeva artikla

"... artikla

Kumotaan [asetus/päätös]

Viittauksia kumottuun [asetukseen/päätökseen] pidetään viittauksina tähän [asetukseen/päätökseen] liitteessä [O] olevan vastaavuustaulukon mukaisesti."

C.3.3.2. Direktiivin kumoamista koskeva artikla

"... artikla

Kumotaan direktiivi ..., sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä [N] olevassa A osassa mainitulla/mainituilla [direktiivillä/direktiiveillä/säädöksillä], sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä [N] olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä [, ja tuossa osassa mainittua soveltamispäivää / mainittuja soveltamispäiviä].

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä [O] olevan vastaavuustaulukon mukaisesti."

Huom. Kodifiointisäädökseen ei ole mahdollista lisätä uusia vakiomuotoisia artikloja, mutta on mahdollista saattaa olemassa olevat vakiomuotoiset artiklat ajan tasalle.

C.3.4. Kodifikaatiota koskevat liitteet

C.3.4.1. Asetuksen tai päätöksen kodifioinnin käsittävissä säädöksissä

"LIITE [N]

Kumottu [asetus/päätös]
ja [luettelo sen muutoksista / sen muutos]

[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] [asetus/päätös] ... (EUVL L ...)	
[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] [asetus/päätös] ... (EUVL L ...)	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]
[... liittymisasiakirja]	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]"

C.3.4.2. Direktiivin kodifioinnissa

"LIITE [N]

A osa

Kumottu direktiivi
ja [luettelo sen muutoksista / sen muutos]
(... artikkelissa tarkoitetut)

[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivi ... (EUVL L ...)	
[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivi ... (EUVL L ...)	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]
[... liittymisasiakirja]	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä [ja soveltamispäivä/soveltamispäivät]
(... artikkelissa tarkoitettuna)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	[Soveltamispäivä]
		..."

C.3.4.3. Kaikissa kodifioinnin käsittävissä säädöksissä

"LIITE [O]

Vastaavuustaulukko

[Asetus/Päätös/Direktiivi]	Tämä [asetus/päätös/direktiivi]
... artikla	... artikla
... artikla	... artikla
...	
[Liite ...]	[Liite ...]
-	[Liite ...]
-	[Liite ...]"

C.4. UUELLEENLAATIMISTA KOSKEVAT MUOTOILUT¹³

C.4.1. Nimi

Uudelleenlaaditun säädöksen nimen jälkeen lisätään maininta siitä, että kyse on uudelleenlaatimisesta¹⁴.

Esimerkki:

**"EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS [(EU)/(EU,
Euratom)] [2015]/[1] ,
annettu ...,
... [kohde]
(uudelleenlaadittu teksti)"**

C.4.2. Johdanto-osan kappaleet ja artikkelit

C.4.2.1. Johdanto-osan ensimmäinen kappale

a) Jos uudelleenlaadittavaa direktiiviä on muutettu:

"(1) Direktiiviä [(EU) / (EU, Euratom)] [2015]/[1]* on muutettu [useita kertoja] ja huomattavilta osin**. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

* Direktiivi ... (EUVL L ...).

** Ks. liitteessä [N] oleva A osa."

¹³ Oikeudellinen viitekehys: [Säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehty toimielinten välinen sopimus \(EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1\).](#)

¹⁴ Maininta "(uudelleenlaadittu teksti)" **ei ole** nimen osa.

b) Jos uudelleenlaadittavaa direktiiviä ei ole muutettu:

"(1) Direktiiviin [(EU) / (EU, Euratom) (2015/[1])] ^{*} on tehtävä useita muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

^{*} Direktiivi ... (EUVL L ...)."

C.4.2.2. Johdanto-osan viimeiset kappaleet

Johdanto-osan toiseksi viimeinen kappale

"(...) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoituttava säännöksiin, joilla muutetaan aiemman direktiivin (aiempien direktiivien) säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempaan direktiiviin (aiempiin direktiiveihin)."

Johdanto-osan viimeinen kappale

"(...) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä [N] olevassa [B osassa] olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainittu direktiivi (mainitut direktiivit) osaksi kansallista lainsäädäntöä [, ja tuossa osassa mainittua soveltamispäivää / mainittuja soveltamispäiviä]."

C.4.2.3. Viimeistä artiklaa, jossa mainitaan ne, joille direktiivi on osoitettu, edeltävät artiklat

"[X] artikla¹⁵

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Malli A *(käytetään silloin, kun kansallisia säännöksiä ei tarvitse soveltaa kaikissa jäsenvaltioissa samasta päivästä alkaen)*

1. Jäsenvaltioiden on saatettava ... artiklan sekä liitteen (liitteiden) ...¹⁶ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin (kumottuihin direktiiveihin) on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

¹⁵ Uudelleenlaatimisissa käytetään tätä muotoilua C.13 kohdassa esitetyn muotoilun sijaan. Komission ehdotuksen muotoilu voi olla erilainen.

¹⁶ Mainitaan artiklat ja liitteet, joiden asiasisältöä on muutettu kumottuun direktiiviin tai kumottuihin direktiiveihin verrattuna.

Malli B *(käytetään silloin, kun kansallisia säännöksiä on sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa samasta päivästä alkaen)*

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava ... artiklan sekä liitteen (liitteiden) ...¹⁷ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ...kuuta Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ...kuuta

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin (kumottuihin direktiiveihin) on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

¹⁷ Mainitaan artikkelit ja liitteet, joiden asiasisältöä on muutettu kumottuun direktiiviin tai kumottuihin direktiiveihin verrattuna.

[Y] artikla
Kumoaminen

Kumotaan ... päivästä ...kuuta ...¹⁸ direktiivi (direktiivit) ...¹⁹[, sellaisena (sellaisina) kuin se on (ne ovat) muutettuna (muutettuina) liitteessä [N] olevassa A osassa mainitulla (mainituilla) [direktiivillä (direktiiveillä)/säädöksillä/...], sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä [N] [olevassa B osassa] olevaa (olevia) määräaika (määräaikoja), jonka (joiden) kuluessa niiden on saatettava siinä mainittu direktiivi (mainitut direktiivit) osaksi kansallista lainsäädäntöä [, ja tuossa osassa mainittua soveltamispäivää (mainittuja soveltamispäiviä)].

²⁰Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä [O] olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

[Z] artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan [[kahdentenkymmenentenä/...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu / sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan] *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen ... artiklaa ja liitettä (liitteitä) ...²¹ sovelletaan ... päivästä ...kuuta ...²².

¹⁸ Jos käytetään [X] artiklan mallia A, mainitaan [X] artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua päivää seuraava päivä.

Jos käytetään [X] artiklan mallia B, mainitaan [X] artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva päivä.

¹⁹ Lisätään teksti "niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo,", kun on kyse sellaisen direktiivin uudelleenlaatimisesta ja muuttamisesta, joka kuuluu SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston alaan ja joka jo sitoo Irlantia (ks. C.12.2 kohta Irlantia koskevan erityisen johdanto-osan kappaleen lisäämisestä).

²⁰ Lisätään teksti "Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo,", kun on kyse sellaisen direktiivin uudelleenlaatimisesta ja muuttamisesta, joka kuuluu SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston alaan ja joka jo sitoo Irlantia (ks. C.12.2 kohta Irlantia koskevan erityisen johdanto-osan kappaleen lisäämisestä).

²¹ Mainitaan ne artikkelit ja liitteet, joita **ei ole** muutettu kumottuun direktiiviin tai kumottuihin direktiiveihin verrattuna

²² Jos käytetään [X] artiklan mallia A, mainitaan [X] artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua päivää seuraava päivä.

C.4.3. Asetusten ja päätösten uudelleenlaatimista koskevat vakionmuotoiset johdanto-osan kappaleet ja artikkelit

C.4.3.1. Johdanto-osan ensimmäinen kappale

a) Jos uudelleenlaadittavaa asetusta tai päätöstä on muutettu:

"(1) [Asetusta/Päätöstä] [(EU)/(EU, Euratom)] [2015]/[1] ...* on muutettu [useita kertoja] ja huomattavilta osin**. Koska siihen on määrää tehtä uusia muutoksia, mainittu [asetus/päätös] olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

* [Asetus/Päätös] ... (EUVL L ...).

** Ks. liite [N]."

b) Jos uudelleenlaadittavaa asetusta tai päätöstä ei ole muutettu:

"(1) [Asetukseen/Päätökseen] [(EU)/(EU, Euratom)] [2015]/[1] ...* on tehtävä useita muutoksia. Mainittu [asetus/päätös] olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

* [Asetus/Päätös] ... (EUVL L ...)."

C.4.3.2. Viimeistä, voimaantuloa koskevaa artiklaa edeltävä artikla

*"[Y] artikla
Kumoaminen*

Kumotaan [asetus (asetukset) / päätös (päätökset)] ... päivästä ...kuuta

Viittauksia kumottuun (kumottuihin) [asetukseen (asetuksiin) / päätökseen (päätöksiin)] pidetään viittauksina tähän [asetukseen/päätökseen] liitteessä [O] olevan vastaavuustaulukon mukaisesti."

C.4.4. Liitteet

C.4.4.1. Direktiivin uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä

a) direktiivi, jota on muutettu

"LIITE [N]

A osa

Kumottu direktiivi
ja [luettelo sen muutoksista / sen muutos]
([Y] artiklassa tarkoitettu)

[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivi ... (EUVL L ...)	
[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivi ... (EUVL L ...)	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]"
[... liittymisasiakirja]	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]"

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä [ja soveltamispäivä/soveltamispäivät]
([Y] artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	[Soveltamispäivä]
		..."

b) direktiivi, jota ei ole muutettu

"LIITE [N]

Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä [ja soveltamispäivä]
([Y] artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	[Soveltamispäivä]
		..."

C.4.4.2. Aiemmin muutetun asetuksen tai päätöksen uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä

"LIITE [N]

Kumottu [asetus/päätös]
ja [luettelo sen muutoksista / sen muutos]

[Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] [asetus/päätös] ... (EUVL L ...)	
Neuvoston / Euroopan parlamentin ja neuvoston] [asetus/päätös] ... (EUVL L ...)	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]
[... liittymisasiakirja]	[Vain siltä osin kuin on kyse ...]"

C.4.4.3. Kaikissa uudelleenlaatimisen käsittävissä säädöksissä

"LIITE [O]

Vastaavuustaulukko

[Asetus/Päätös/Direktiivi]	Tämä [asetus/päätös/direktiivi]
... artikla	... artikla
... artikla	... artikla
...	
[Liite ...]	[Liite ...]
-	[Liite ...]
-	[Liite ...]"

C.5. TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEeseen LIITTYVÄT MUOTOILUT

C.5.1. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Vakiomuotoinen johdanto-osan kappale:

"(...) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän [mainitaan säädöstyypin] tavoitteita, joita ovat/eli [mainitaan tarvittaessa tavoitteet], koska [mainitaan syyt], vaan ne voidaan [mainitaan toiminnan laajuus tai vaikutukset] vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä [mainitaan säädöstyypin] ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi."

Tämän vakiomuotoisen johdanto-osan kappaleen muuttumattomassa osassa lähinnä toistetaan SEU-sopimuksen asianomaisten määräysten sanamuoto. Varsinaisessa säädökseen sisällytettävässä johdanto-osan kappaleessa on tarpeen erityisesti mainita ne perusteet, joiden vuoksi lainsäädäntöehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin unionin tasolla.²³ Näiden perusteiden esittämiseksi varattu johdanto-osan kappaleen muuttuva osa on näin ollen täydennettävä huolellisesti.

Perusteet voidaan esittää myös muissa johdanto-osan kappaleissa. Tällöin vakiomuotoisessa johdanto-osan kappaleessa voi olla syytä viitata kyseisiin muihin johdanto-osan kappaleisiin (esimerkiksi "Edellä esitetyn perusteella ...").²⁴

²³ Säädöksen toissijaisuusperiaatteen mukaisuutta koskevien perustelujen osalta ks. erityisesti myös:

- yhteisen käytännön oppaan [10.15](#) kohdassa esitetyt periaatteet;
- [unionin tuomioistuimen tuomio 4.5.2016, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-358/14](#), ECLI:EU:C:2016:323, 111–125 kohta, ja [julkisasiamiehen samassa asiassa antama ratkaisuehdotus](#), ECLI:EU:C:2015:848, 172–188 kohta.

²⁴ Silloin, kun kansalliset parlamentit ovat antaneet perusteltuja lausuntoja, jotka edustavat äänimäärää, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 3 kohdassa määrätyt vähimmäismäärät, on tarpeen lisätä erityisiä johdanto-osan kappaleita, joissa selitetään päätöstä jatkaa lainsäädäntöehdotuksen käsittelyä.

C.5.2. Suhteellisuusperiaate²⁵

Vakiomuotoinen johdanto-osan kappale:

"(...) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista [mainitaan yleistavoite] perustavoitteen toteuttamiseksi säätää [mainitaan säädöksellä säänneltävät erityiset toimenpiteet]. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti tässä [mainitaan säädöstyypin] ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi."

C.5.3. Poikkeaminen vaatimuksesta odottaa kansallisten parlamenttien perusteltujen lausuntojen antamisen määräpäivää

Vakiomuotoinen johdanto-osan kappale:

"(...) Asian kiireellisyyden [mainitaan asian kiireellisyyden syyt] vuoksi olisi poikettava Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen, Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimukseen liitettyssä kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 4 artiklassa määrätystä kahdeksan viikon määräajasta."

Erityistapauksissa voidaan käyttää muuta muotoilua.

Tällaisissa tapauksissa tekstiin on edelleen sisällytettävä vakiomuotoinen johdanto-osan kappale säädösehdotuksen toimittamisesta kansallisille parlamenteille.

²⁵ Säädöksen suhteellisuusperiaatteen mukaisuutta koskevien perustelujen osalta ks. myös yhteisen käytännön oppaan [10.15](#) kohdassa esitetyt periaatteet.

C.6. MUOTOILU, JOKA KOSKEE KUULEMISIA, JOISTA EI MÄÄRÄTÄ PERUSSOPIMUKSISSA

Vakiomuotoinen johdanto-osan kappale:

"(...) [Euroopan tietosuojavaltuutettua / Euroopan tietosuojavaltuutettua ja Euroopan tietosuojaneuvostoa /...] on kuultu [asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan / asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 ja 2 kohdan ...] mukaisesti, ja [hän on antanut lausunnon / ne ovat antaneet lausuntonsa] ... päivänä ...kuuta ... [päivä, jona lausunto/lausunnot on annettu] [*].

[_____

* [EUVL C ... / ...]]."

Ks. tältä osin D.2.5.4 kohta.

C.7. MÄÄRITELMIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT

Määritelmät sisältyvät usein erilliseen artiklaan (ks. yhteisen käytännön oppaan 14 kohta), joka on yleensä seuraavanlainen:

"3 artikla

Määritelmät

Tässä [asetuksessa/direktiivissä/päätöksessä] tarkoitetaan:

- 1) '...' ...; [staattinen määritelmä]
- 2) '...' [asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa] määriteltyä ...; [dynaaminen määritelmä]

..."

Alakohtien numeroinnissa käytetään arabialaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje. Kun tarvitaan useampia alatason jaotteluja, käytetään toisella tasolla pieniä kirjaimia, joiden jäljessä on kaarisulje, ja kolmannella tasolla pieniä roomalaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje.

"Tässä [asetuksessa/direktiivissä/päätöksessä] tarkoitetaan:

1) ... ;

a) ... ;

i) ... ;"

Eryistä tapauksissa määritelmiä voidaan esittää muilla tavoin.

Toisinaan määritelmiä sovelletaan ainostaan johonkin säädöksen ylätasoinen jaotteluun (osa, osasto, luku tai jakso). Nämä määritelmät on suotavaa sisällyttää määritelmiä koskevaan artiklaan, mutta ne voivat olla myös asianomaisen jaottelun alussa seuraavasti: "Tässä [jaksossa] tarkoitetaan '... '". Käytetystä menetelmästä riippumatta tällaisista määritelmistä aiheutuu kysymyksiä erityisesti sen suhteen, onko määritelmää hyödyllistä rajata koskemaan tiettyä jaottelua, jos määriteltyä termiä käytetään tosiasiallisesti ainoastaan tuossa jaottelussa, mikä merkitys määritellylle termille on annettava, jos sitä käytetään myös jossain toisessa jaottelussa jne.

C.8. MUUTOS SÄÄDÖKSIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT

C.8.1. Johdantokappale

C.8.1.1. Kun säädökseen tehdään useita muutoksia

"Muutetaan [asetus/direktiivi/päätös] ... seuraavasti:

1) muutetaan [3] artiklan [1] kohta seuraavasti: ...;

2) muutetaan [4] artikla seuraavasti: ...;

...".

C.8.1.2. Kun johonkin alajaottelun kohtaan tehdään useita muutoksia

Alakohtien numeroinnissa käytetään ensimmäisellä tasolla arabialaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje, toisella tasolla pieniä kirjaimia, joiden jäljessä on kaarisulje, ja kolmannella tasolla pieniä roomalaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje.

"[1]) Muutetaan [... artikla / ... kohta / [ensimmäinen] kohta / ...] seuraavasti:

- a) ...;
- i) ...;"

Ks. esimerkki useasta muutoksesta säädökseen ja alajaottelun kohtaan yhteisen käytännön oppaan 18.1 kohdassa.

C.8.2. Korvaaminen²⁶

— "Korvataan [asetuksen ...] [3] artikla seuraavasti:

"[3] artikla

... ". "

— "Korvataan [asetuksen ...] [3] artiklan [... kohta / [ensimmäinen] [ala]kohta/johdantokappale / ...] seuraavasti:

"[1.] ...".²⁷

²⁶ Jos uudessa tekstissä viitataan virallisessa lehdessä julkaistuun säädökseen, jota ei jo ole mainittu muutettavassa säädöksessä, alaviitteen merkinä käytetään tähteä (*) ja julkaisutiedot kirjoitetaan **välittömästi uuden tekstin alle** ennen viimeistä lainausmerkkiä:

"... [uusi teksti] ... *

* ... (EUVL L ...)."

²⁷ Jos korvataan ainoastaan numeroidun kohdan ensimmäinen alakohta, kyseisen kohdan numeroa ei toisteta uudessa tekstissä. Esimerkiksi:

"Korvataan asetuksen ... 3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ..."."

- "Korvataan [asetuksen ...] [3 artiklassa] [ilmaisu/sana (ilmaisut/sanat)] "..."
[ilmaisulla/sanalla (ilmaisuilla/sanoilla)] "...".²⁸
- "Korvataan [asetuksen ...] [3 artiklassa] päivämäärä "...” päivämäärällä "...”."

C.8.3. Lisääminen

C.8.3.1. Muotoilut

- "Lisätään [asetukseen ...] artikla²⁹ seuraavasti:

"10 a] artikla

...".
- "Lisätään [asetuksen ... VI lukuun] artikla seuraavasti³⁰:

"10 a artikla

...".
- "Lisätään [asetuksen ...] [3 artiklaan] [[toisen] luetelmakohdan jälkeen / ensimmäisen luetelmakohdan edelle] luetelmakohta seuraavasti:³¹

"— ...".
- "Lisätään [[asetuksen ...] [3 artiklaan] [ilmaisun/sanan] "...” jälkeen [ilmaisu/sana] "...” / [ilmaisun/sanan] "...” ja [ilmaisun/sanan] "...” väliin [ilmaisu/sana] "...”]."³²

²⁸ Ks. sen osalta, millaisia ongelmia sanojen tai termien korvaamisesta voi aiheutua, yhteisen käytännön oppaan [18.13.1](#) kohta.

²⁹ Kun kyse on monitahoisista muutoksista, yksilöimällä säännöksen numero voidaan parantaa muutossäädöksen luettavuutta ja helpottaa konsolidointia.

³⁰ Tätä muotoilua käytetään ainoastaan silloin, kun on tarpeen yksilöidä, mihin tekstin alajaotteluun uusi artikla on määrä lisätä.

³¹ Luetelmakohdan lisääminen saattaa vaikuttaa jäljempänä oleviin luetelmakohtiin tehtäviin sisäisiin tai ulkoisiin viittauksiin. Luetelmakohtia lisättäessä on tästä syystä oltava erityisen huolellinen.

³² Ks. sen osalta, millaisia ongelmia sanojen tai termien lisäämisestä voi aiheutua, yhteisen käytännön oppaan [18.13.1](#) kohta.

C.8.3.2. Numerointi

Kun artikloja, numeroituja kohtia tai muita alajaotteluja, jotka yksilöidään numerolla tai kirjaimella, lisätään olemassa olevan säädöksen artiklaosaan, niille annetaan edeltävän saman tason alajaottelun numero tai kirjain lisättynä kirjaimella "a", "b", "c", "d" jne. (esim. "1 a artikla").³³ Poikkeuksellisesti silloin, kun artikloja, numeroituja kohtia tai muita numeroituja alajaotteluja lisätään saman tason alajaottelun edelle ensimmäiseksi, ne merkitään seuraavasti: "-1 artikla", "-1 a artikla", "-1 kohta", "-1 a kohta", "-a alakohta", "-a a alakohta" jne.³⁴

Kun lisätään artikloja, numeroituja kohtia tai muita alajaotteluja, jotka yksilöidään numerolla tai kirjaimella, niiden jäljessä olevia artikloja, kohtia tai muita alajaotteluja **ei saisi numeroida uudelleen**, koska muihin säädöksiin saattaa entuudestaan sisältyä viittauksia niihin (ks. yhteisen käytännön oppaan 18.2 kohta). Uudelleennumerointi otetaan käyttöön vain kodifioinnin tai uudelleenlaatimisen yhteydessä.

C.8.4. Muut lisäykset

C.8.4.1. Muotoilut

— "Lisätään [asetuksen ...] [3] artiklaan kohta³⁵ seuraavasti:

"[4.] ...".

— "Lisätään [asetuksen ...] [3] artiklaan kohta seuraavasti:

"...".

³³ Kun samaa numerointitapaa on jo käytetty edeltävälle saman tason alajaottelulle, lisättäviä kirjaimia tarvitaan kaksi. Esimerkiksi 1 a artiklan ja 1 b artiklan väliin lisättävää uutta artiklaa nimitetään "1 a a artiklaksi".

³⁴ Myös monitahoisempia lisäyksiä voidaan yksilöidä "-"-merkillä. Esim. 1 -a artiklan lisääminen 1 artiklan ja 1 a artiklan väliin.

³⁵ Kun kyse on monitahoisista muutoksista, yksilöimällä säännöksen numero voidaan parantaa muutossäädöksen luettavuutta ja helpottaa konsolidointia.

C.8.4.2. Numerointi

Kun artikloja, numeroituja kohtia tai muita alajaotteluja, jotka yksilöidään numerolla tai kirjaimella, lisätään olemassa olevan säädöksen artiklaosaan, niille annetaan numero tai kirjain, joka seuraa järjestyksessä sen saman tason alajaottelun numeroa tai kirjainta, jonka jäljessä ne ovat.³⁶

C.8.5. Kumoaminen/poistaminen³⁷

C.8.5.1. Muotoilut

Kun säännös tai säännöksen osa kumotaan tai poistetaan, voidaan käyttää seuraavia muotoiluja:

- "Kumotaan [asetuksen ...] [3] artikla."
- "Kumotaan [asetuksen ...] [3] artiklan [... kohta / [ensimmäinen] [ala]kohta / ...]."
- "Poistetaan [asetuksen ...] [3] artiklan [ensimmäinen] virke."
- "Poistetaan [asetuksen ...] [3] artiklassa [ilmaisu/käsitteet/sanat] ”...”.³⁸

Vastaavasti silloin, kun kumotaan ylätason jaottelu (osa, osasto, luku, jakso), voidaan lähtökohtaisesti käyttää esimerkiksi seuraavanlaista muotoilua: "Kumotaan [asetuksen ...] [III] luku." Tietyissä tapauksissa tällainen muotoilu voi kuitenkin aiheuttaa lukijassa epävarmuutta siitä, koskeeko kumoaminen ylätason jaottelua kaikkine siihen sisältyvine artikloineen vai pelkästään tätä jaottelua niin, että sen sisältö säilyy entisellään. Tällaisissa tapauksissa kumoamisen tarkoituksen selventämiseksi ja oikeusvarmuuden parantamiseksi voidaan käyttää seuraavia muotoiluja:

- "Kumotaan [III] [luku], joka sisältää [12–15] artiklan."
- "Kumotaan [III] [luku] jaotteluna, ja siihen sisältyneet [12–15] artikla otetaan osaksi [II] [lukua]."

³⁶ Poikkeuksellisesti silloin, kun järjestyksessä seuraava numero on annettu aikaisemmin säännökselle, joka on sittemmin kumottu, lisätyille alajaotteluille annetaan edeltävän saman tason alajaottelun numero tai kirjain lisättynä asiaankuuluvalla kirjaimella "a", "b", "c", "d", "e" jne. (ks. yhteisen käytännön oppaan [18.2](#) kohta).

³⁷ **Suomenkielisessä toisinnossa** käytetään sanaa "**kumota**", kun säädöksestä poistetaan kokonainen säännös (kohta, alakohta, luettelukohta) ja "**poistaa**", kun poistetaan vain yksittäinen virke tai ilmaisu/sana/sanoja. Jos säädökseen tehdään teknisiä muutoksia, erityisesti liitteisiin, käytetään kuitenkin sanaa "poistetaan", ei "kumotaan". **Ks. johdanto-osan kappaleisiin tehtäviä kumoamisia/poistamisia koskevan perusteluvellvollisuuden osalta yhteisen käytännön oppaan [10.6](#) kohta.**

³⁸ Ks. sen osalta, millaisia ongelmia sanojen tai termien poistamisesta voi aiheutua, yhteisen käytännön oppaan [18.13.1](#) kohta.

C.8.5.2. Numerointi

Kun artikloja, numeroituja kohtia, muita perustason jaotteluja tai alatasen jaotteluja, jotka yksilöidään numerolla tai kirjaimella, tai ylätasen jaotteluja kumotaan, on huolehdittava siitä, että **vältetään** niiden jäljessä olevien artiklojen, kohtien, muiden perustason jaottelujen, alatasen jaottelujen tai ylätasen jaottelujen **uudelleennumerointia**, koska muihin säädöksiin saattaa entuudestaan sisältyä viittauksia niihin (ks. yhteisen käytännön oppaan 18.2 kohta). Uusi numerointi otetaan käyttöön vain kodifioinnin tai uudelleenlaatimisen yhteydessä.

C.8.6. Kun muutetaan yhtä tai useampaa liitettä

C.8.6.1. Vakiomuotoinen esitystapa (liitteeseen sisältyvät muutokset)

— Liitettä koskevat muutokset

Muutossäädöksen artiklaosaan otettava muotoilu:

"Muutetaan [asetuksen (EU) ...] [liite ... / liitteet ...] tämän asetuksen [liitteen ... / liitteen ...] mukaisesti."

Muutossäädöksen liitteeseen otettava muotoilu:

"LIITE [...]"

Muutetaan [asetuksen ...] [liite ... / liitteet ...] ... seuraavasti:

1)"

— Liitteen korvaaminen kokonaisuudessaan:

Muutossäädöksen artiklaosaan otettava muotoilu:

"Korvataan [asetuksen ...] [liite / liite ...] tämän [asetuksen] [liitteessä / liitteessä ...] olevalla tekstillä."

Muutossäädöksen liitteeseen otettava muotoilu:

"LIITE [...]"

"LIITE [...]"

...".

- Uuden liitteen lisääminen muutettavaan säädökseen järjestyksessä viimeiseksi liitteeksi:

Muutossäädöksen artiklaosaan otettava muotoilu:

"Lisätään tämän [asetuksen] [liitteessä / liitteessä ...] oleva teksti [asetuksen] liitteeksi ...
."

Muutossäädöksen liitteeseen otettava muotoilu:

"LIITE [...]

"LIITE ...

...".

Uuden liitteen ja sitä seuraavien liitteiden numerointiin olisi sovellettava soveltuvin osin C.8.3.2 kohtaa.

- Uuden liitteen lisääminen muutettavaan säädökseen muualle kuin järjestyksessä viimeiseksi liitteeksi:

Muutossäädöksen artiklaosaan otettava muotoilu:

"Muutetaan [asetus ...] seuraavasti:

[(...)] Numeroidaan asetuksen ainoa liite liitteeksi I.]

[(...)] lisätään tämän [asetuksen] [liitteessä / liitteessä ...] oleva teksti liitteeksi"

Muutossäädöksen liitteeseen otettava muotoilu:

"LIITE [...]

"LIITE ...

...".

Uuden liitteen numerointiin olisi sovellettava soveltuvin osin
C.8.4.2kohtaa.

C.8.6.2. Esitystapaa koskeva erityissääntö, kun kyse on yksinkertaisesta muutoksesta (artiklaasaan tehtävällä suoralla muutoksella)

— "Muutetaan [asetuksen ...] liite ... seuraavasti:

"1) ...".

— "Muutetaan [asetus ...] seuraavasti:

"1) ...".

...

[4] Korvataan liitteen ... [otsikko/nimi] seuraavasti:

"...".

C.8.7. Muutokset, jotka eivät koske jotain tiettyä kieltä

Toisinaan muutossäädöksen joillain säännöksillä ei ole jonkin tietyn kielen kannalta merkitystä, koska muutettava säädös on tällä kielellä jo virheetön tai se on jo yhteensopiva muihin kielitoisintoihin tehtävien muutosten kanssa.

Tällöin on mainitun kielen osalta säilytettävä muutossäännöksen, joka ei koske tätä kieltä tai jolla ei ole tämän kielen kannalta merkitystä, numerointi, mainitsematta kuitenkaan sen kohdetta mutta lisäämällä maininta "(ei koske [suomenkielistä] toisintoa)".

C.9. KUMOAMISTA JA VOIMASSAOLOAJAN JATKAMISTA KOSKEVAT MUOTOILUT

C.9.1. Kumoaminen³⁹

Kumoaminen, joka tulee voimaan kumoavan säädöksen voimaantulopäivänä:

— "Kumotaan [asetus ...]."

Kumoaminen, joka tulee voimaan jonain muuna ajankohtana:

— "Kumotaan [asetus ...] ... päivästä ...kuuta"

C.9.2. Voimassaoloajan jatkaminen

— "Korvataan [asetuksen ...] [... artiklassa] päivämäärä ... päivämäärällä"

C.10. VOIMAANTULO JA AJALLISTA SOVELLETTAVUUTTA KOSKEVAT MUOTOILUT^{40 41 42}

C.10.1. Voimaantulo

- [Tämä asetus] tulee voimaan [sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan] [kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu] *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.⁴³
- [Tämä asetus] tulee voimaan ... päivänä ...kuuta

³⁹ Ks. sen osalta, missä määrin kumoamista on tarpeen perustella johdanto-osan kappaleissa, yhteisen käytännön oppaan [10.6](#) kohta.

Ks. kodifikaatioiden osalta erityinen muotoilu [C.3.3](#) kohdassa.

Ks. uudelleenlaatimisten osalta erityinen muotoilu C.4.2.3 ja C.4.3.2 kohdassa.

Ks. päivämääriin ja määräaikoihin tehtävien viittausten osalta D.10 kohta.

⁴⁰ Ks. direktiivien uudelleenlaatimisen osalta erityinen muotoilu C.4.2.3 kohdassa.

⁴¹ Ilmaisuihin "mukaan lukien" ei ole tarpeellinen missään [C.10](#) kohdassa esitettyistä muotoiluista.

⁴² Voimaantulopäivän tai soveltamispäivän asettaminen siten, että se vastaa vuoden, vuosineljänneksen tai vähintään kalenterikuukauden ensimmäistä päivää, saattaa helpottaa säädöksen soveltamista niiden toimesta, joille säädös on osoitettu.

⁴³ Kun kyse on taannehtivasta soveltamisesta, olisi käytettävä muotoilua "tulee voimaan **sinä päivänä**, jona se julkaistaan".

C.10.2. Ajallinen sovellettavuus

Jos säädöksen tai sen tiettyjen säännösten soveltaminen ei ala sen voimaantulopäivänä ja jatku toistaiseksi (taannehtiva⁴⁴, lykätty tai rajoitettu soveltaminen), säädöksen viimeisessä artiklassa käytetään jotain seuraavista muotoiluista:

- "[Tätä asetusta] sovelletaan [... päivästä ...kuuta ... / ... päivään ...kuuta ... / ... päivästä ...kuuta päivään ...kuuta ... / ...]."
- "[3 artiklaa] sovelletaan [... päivästä ...kuuta ... / ... päivään ...kuuta ... / ... päivästä ...kuuta päivään ...kuuta ... / ...]."
- "[Tämä asetus] tulee voimaan [sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan] *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*]."

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta

[3 artiklaa] kuitenkin sovelletaan ... päivästä ...kuuta"

- "[Tämän asetuksen] voimassaolo päättyy ... päivänä ...kuuta"
- "[3 artiklaa] lakataan soveltamasta ... päivänä ...kuuta"

Vaihtoehtoisesti voidaan jossain muussa kuin viimeisessä artiklassa käyttää seuraavankaltaisia muotoiluja:

- "... päivän ...kuuta ... ja ... päivän ...kuuta ... välisenä aikana"
- "... päivästä ...kuuta ... alkaen ... päivään ...kuuta ... saakka"
- "... päivästä ...kuuta ... [alkaen/lukien [kun on kyse taannehtivasta soveltamisesta]]"

⁴⁴ Taannehtiva soveltaminen on perusteltava huolellisesti johdanto-osan kappaleissa (yhteisen käytännön oppaan [10.14](#) kohta).

C.11. MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT VÄLITÖNTÄ
SOVELLETTAVUUTTA JA TIETOA SIITÄ, KENELLE SÄÄDÖS ON
OSOITETTU

C.11.1. Asetusten välitön sovellettavuus

Asetukset, joita sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin ja kaikissa jäsenvaltioissa:

"Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa."

Asetukset, joita sovelletaan ainoastaan tiettyihin jäsenvaltioihin ja tietyissä jäsenvaltioissa (esimerkiksi jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro):

"Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti."

Nämä kohdat eivät ole osa asetuksen viimeistä artiklaa. Niiden paikka on viimeisen artiklan ja ilmaisen "Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ..." välissä.

C.11.2. Tieto siitä, kenelle direktiivi on osoitettu

Kun direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille:

"... artikla

[Osoitus]

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille."

Kun direktiivi on osoitettu ainoastaan tietyille jäsenvaltioille (esimerkiksi jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro):

"... artikla

[Osoitus]

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti."

C.11.3. Tieto siitä, kenelle päätös on osoitettu

Päätöksissä, jotka hyväksytään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, joko todetaan, että ne on osoitettu kaikille jäsenvaltioille tai tietyille jäsenvaltioille taikka niissä ei lainkaan täsmennetä sitä, kenelle päätös on osoitettu.

Kun päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille:

"... artikla

[Osoitus]

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille."

Kun päätös on osoitettu ainoastaan tietyille jäsenvaltioille (esimerkiksi jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro):

"... artikla

[Osoitus]

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti."

C.12. SCHENGENIN SÄÄNNÖSTÖÖN KUULUVIA SÄÄDÖKSIÄ JA MUITA SEUT-SOPIMUKSEN KOLMANNEN OSAN V OSASTON ALAAN KUULUVIA SÄÄDÖKSIÄ KOSKEVAT MUOTOILUT

C.12.1. Schengenin säännöstöön kuuluvat säädökset

C.12.1.1. Islanti ja Norja – soveltamiseen osallistuminen

"(...) Islannin ja Norjan osalta tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen* ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY** 1 artiklan ... kohdassa tarkoitettuun alaan.

* EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

** Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>)."

C.12.1.2. Sveitsi – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT-sopimuksen artiklaan, 82–89 artiklaa lukuun ottamatta (aiempi EY-sopimuksen kolmannen osan IV osasto)

"(...) Sveitsin osalta tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen* ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY** 1 artiklan ... kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY***⁴⁵ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

* EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

** Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>)."

⁴⁵ Näitä kahta Sveitsin osallistumista koskevaa päätöstä sovelletaan edelleen senkin jälkeen, kun aiempi EY-sopimuksen kolmannen osan IV osasto sekä SEU-sopimuksen VI osasto on yhdistetty, ja nämä kaksi tilannetta on syytä pitää erillään. Sama sääntö koskee Liechtensteinia.

C.12.1.3. Sveitsi – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT 82–89 artiklasta (aiempi SEU-sopimuksen VI osasto)

"(...) Sveitsin osalta tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen* ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY** 1 artiklan ... kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/149/YOS*** 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.⁴⁶

* EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

** Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Neuvoston päätös 2008/149/YOS, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 50, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/149/oj>)."

⁴⁶ Täsmällinen viittaus päätökseen 1999/437/EY ei lähtökohtaisesti ole välttämätön, koska päätös on jo mainittu Islantia ja Norjaa koskevassa johdanto-osan kappaleessa.

C.12.1.4. Liechtenstein – soveltamiseen osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT-sopimuksen artiklaan 82–89 artiklaa lukuun ottamatta (aiempi EY-sopimuksen kolmannen osan IV osasto)

"(...) Liechtensteinin osalta tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen* ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY** 1 artiklan ... kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU*** 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

* EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

** Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>)."

C.12.1.5. Liechtenstein – osallistuminen, joka perustuu johonkin SEUT 82–89 artiklasta (aiempi EU-sopimuksen VI osasto)

"(...) Liechtensteinin osalta tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen* ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY** 1 artiklan ... kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/349/EU*** 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.⁴⁷

* EUVL L 160, 18.6.2011, s. 3.

** Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Neuvoston päätös 2011/349/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, erityisesti rikosasioita koskevan oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön osalta (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/349/oj>)."

⁴⁷ Täsmällinen viittaus päätökseen 1999/437/EY ei lähtökohtaisesti ole välttämätön, koska se on jo mainittu Islantia ja Norjaa koskevassa johdanto-osan kappaleessa.

C.12.1.6. Islanti, Liechtenstein, Norja ja Sveitsi – komiteoihin osallistuminen

"(...) Euroopan unionin ja Schengenin säännöstöön osallistuvien valtioiden välillä 22 päivänä syyskuuta 2011 tehdyn järjestelyasiakirjan* mukaisesti Islanti, Liechtenstein, Norja ja Sveitsi osallistuvat niiden komiteoiden työskentelyyn, jotka avustavat komissiota tämän käyttäessä Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen liittyvää toimeenpanovaltaansa.

* Järjestelyasiakirja Euroopan unionin sekä Islannin tasavallan, Liechtensteinin ruhtinaskunnan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välillä näiden valtioiden osallistumisesta niiden komiteoiden työskentelyyn, jotka avustavat Euroopan komissiota tämän käyttäessä Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen liittyvää toimeenpanovaltaansa (EUVL L 103, 13.4.2012, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2012/193/oj)."

C.12.1.7. Tanska – osallistumattomuus (liittymismahdollisuudella)

"(...) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen] hyväksymiseen, [asetus/direktiivi/päätös] ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen], saattaako se [asetuksen/direktiivin/päätöksen] osaksi kansallista lainsäädäntöään⁴⁸."

C.12.1.8. Irlanti – osallistuminen

"(...) Irlanti osallistuu tähän [asetukseen/direktiiviin/päätökseen] Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 19 olevan 5 artiklan 1 kohdan sekä neuvoston päätöksen 2002/192/EY* 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

* Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>)."

⁴⁸ Tätä johdanto-osan kappaletta tarkastellaan uudelleen sen jälkeen kun Tanska on antanut pöytäkirjassa N:o 22 olevan 8 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen.

C.12.1.9. Irlanti – osallistumattomuus

"(...) Tällä [asetuksella/direktiivillä/päätöksellä] kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY* mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen] hyväksymiseen, [asetus/direktiivi/päätös] ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.⁴⁹

* Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>)."

C.12.1.10. Uudet jäsenvaltiot, joiden osalta Schengenin säännöstö ei ole vielä täysimääräisesti voimassa⁵⁰

"(...) Tämä [asetus/direktiivi/päätös] on [vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa, vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa ja vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 1 kohdassa / vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa, vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa ja vuoden 2011 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa] tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös."

C.12.2. Muut SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan kuuluvat säädökset (säädökset, jotka eivät merkitse Schengenin säännösten kehittämistä)

C.12.2.1. Tanska – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale

"(...) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen] hyväksymiseen, [asetus/direktiivi/päätös] ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan."⁵¹

⁴⁹ Vakiomuotoista johdanto-osan kappaletta ei esitetä niitä tapauksia varten, jotka kuuluvat osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjassa N:o 19 olevan 5 artiklan 2–5 kohdassa kuvatun tilanteen piiriin.

⁵⁰ Tämä johdanto-osan kappale käy tarpeettomiksi, kun kyseessä olevat jäsenvaltiot osallistuvat täysimääräisesti Schengenin säännöstöön.

⁵¹ Tätä johdanto-osan kappaletta tarkastellaan uudelleen sen jälkeen kun Tanska on antanut pöytäkirjassa N:o 22 olevan 8 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksensa.

C.12.2.2. Irlanti – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale:
osallistumattomuus

"(...) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan [sekä 4 a artiklan 1 kohdan]⁵² mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen] hyväksymiseen, [asetus/direktiivi/päätös] ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista."

C.12.2.3. Irlanti – sen erityisasemaa koskeva johdanto-osan kappale:
osallistuminen

"(...) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan [sekä 4 a artiklan 1 kohdan]⁵³ mukaisesti Irlanti on [... päivättyllä kirjeellä] ilmoittanut haluavansa osallistua tämän [asetuksen/direktiivin/päätöksen] hyväksymiseen ja soveltamiseen."

C.12.2.4. Säädökset, joilla korvataan aiempi säädös, joka jo sitoo
Irlantia (tosiasiallinen uudelleenlaatiminen)

(a) Nimi

**"EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) [2015]/[1],**

annettu ...,

...sta sekä [puitepäätöksen .../ direktiivin ...] korvaamisesta"

⁵² Tämä ilmaisu lisätään, kun on kyse säädöksestä, jolla muutetaan aiempaa säädöstä, joka jo sitoo Irlantia, taikka korvataan tai kumotaan se (korvaamalla se toisella, kuten uudelleenlaatimistapauksessa).

⁵³ Tämä ilmaisu lisätään, kun on kyse säädöksestä, jolla muutetaan aiempaa säädöstä, joka jo sitoo Irlantia, taikka korvataan tai kumotaan se (korvaamalla se toisella, kuten uudelleenlaatimistapauksessa).

- (b) (Johdanto-osaan osallistumista/osallistumattomuutta koskevien kappaleiden edelle lisättävä) erityinen kappale

"(...) Tämän direktiivin tarkoituksena on muuttaa ja laajentaa [puitepäättöksen ... / direktiivin ...] säännöksiä. Koska tehtävät muutokset ovat merkittäviä sekä lukumääränsä että luonteensa osalta, [puitepäättös ... / direktiivi ...] olisi selkeyden vuoksi kumottava kokonaisuudessaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo."

- (c) Korvaamista koskeva viimeinen artikla

"[X] artikla

[[Puitepäättöksen ... / direktiivin ...] korvaaminen]

Korvataan [puitepäättös ... / direktiivi ...] niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, tämän kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu [puitepäättös / direktiivi] osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, jota tämä direktiivi sitoo, viittauksia [puitepäättökseen ... / direktiiviin ...] pidetään viittauksina tähän direktiiviin."

C.13. MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT DIREKTIIVIEN SAATTAMISTA OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ⁵⁴

Seuraavat muotoilut kattavat tavanomaisimmat tapaukset. Muotoilu, jota käytetään, kun säädetään direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, voi vaihdella kyseessä olevan direktiivin erityispiirteiden mukaan.⁵⁵

- C.13.1. Tilanne, jossa kunkin jäsenvaltion on sovellettava direktiiviä tietyn ajanjakson kuluessa tai tiettyyn määräpäivään mennessä

"... artikla

1. Jäsenvaltioiden on [saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan / toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet] [viimeistään ... päivänä ...kuuta ... / ... kuluessa direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁵⁴ Ks. uudelleenlaatimisten osalta C.4.2.3 kohdassa esitetyt muotoilut, jotka koskevat direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁵⁵ Komission ehdotuksessa käytetty muotoilu saattaa myös olla jossain määrin erilainen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa [keskeiset] kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. [Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.]

C.13.2. Tilanne, jossa kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä samasta ajankohdasta alkaen

"... artikla

1. Jäsenvaltioiden on [komissiota kuultuaan] annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään ... päivänä ...kuuta Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä ... päivästä ...kuuta

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Kun tämä direktiivi on tullut voimaan, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä direktiivissä säänneltyjä kysymyksiä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten luonnokset, jotka jäsenvaltiot aikovat antaa, toimitetaan komissiolle riittävän ajoissa, jotta se voi esittää huomautuksensa.

C.13.3. Tilanne, jossa kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä ja julkaistava kansalliset säännökset ja sovellettava niitä tietyn ajanjakson kuluessa tai tiettyyn määräpäivään mennessä

"... artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ...kuuta ..., jotta ne voivat noudattaa tätä direktiiviä ennen ... päivää ...kuuta Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

C.13.4. Jäsenvaltiot, joilla on jo direktiivin vaatimusten mukaiset säännökset

"Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamista koskevat lakinsa, asetuksensa ja hallinnolliset määräyksensä."

C.13.5. Pelkkä oikeus toteuttaa toimenpiteitä

"Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän direktiivin soveltamiseksi toteuttamansa toimenpiteet komissiolle viipymättä."

C.13.6. Direktiivin säännösten ja niiden osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista varten hyväksytyjen toimenpiteiden yhteys

Direktiiveissä on toisinaan maininta tarpeesta osoittaa selittävässä asiakirjassa direktiivin säännösten sekä eri jäsenvaltioissa niiden osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista varten hyväksytyjen toimenpiteiden yhteys. Tämä maininta esitetään johdanto-osan kappaleena:

"(...) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman* mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

* EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14."

C.14. MUOTOILUT, JOTKA KOSKEVAT SEURAAMUKSIA KANSALLISELLA TASOLLA

C.14.1. Asetuksessa

"Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle [viimeistään ... päivänä ...kuuta ... / viipymättä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset [viipymättä]."

C.14.2. Direktiivissä

"Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle [viimeistään ... päivänä ...kuuta ... / viipymättä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset [viipymättä]."

D. D OSA — MUUT TEKSTINLAADINNAN SÄÄNNÖT

D.1. NIMEN LAADINTA

D.1.1. Yleistä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 8 kohta.

D.1.2. Asianomainen ala

Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen hyväksyttävien säädösten nimessä ala ilmoitetaan tavallisesti ilmaisulla "(EU)".

Toisinaan säädöksellä on kaksi oikeusperustaa, toinen SEUT-sopimuksessa ja toinen Euratomin perustamissopimuksessa. Tällöin nimessä on ilmaus "(EU, Euratom)".

D.1.3. Numerointi

Kun julkaisutoimisto valmistelee julkaisemista varten säädöstä, joka on hyväksytty tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, se lisää säädöksen nimeen asianomaisen alan osoittavan viittauksen jälkeen numeron. Tammikuun 1 päivästä 2015 tämä numero muodostuu julkaisuvuodesta ja sen jäljessä olevasta juoksevasta numerosta (esimerkiksi "2015/1").⁵⁶

⁵⁶ Ks. lisätietoja julkaisutoimiston virallinen tiedonanto ["EU:n säädösten numeroinnin yhdenmukaistaminen"](#).

D.1.4. Nimi

D.1.4.1. Lyhyys

Yhteisen käytännön oppaan (8 kohta) mukaan nimen on oltava mahdollisimman ytimekäs. Tähän päästään mm.

- lainaamalla toisen säädöksen nimeä lyhyennetyssä muodossa yhteisen käytännön oppaan 16.10.1 kohdan mukaisesti⁵⁷ ja
- käyttämällä lyhennettyjä nimityksiä (esim. "unioni" eikä "Euroopan unioni", "jäsenvaltiot" eikä "Euroopan unionin jäsenvaltiot" ja "SEUT-sopimus" tai "SEUT" eikä "Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus") sekä – poikkeuksellisesti – yleisesti tunnettuja lyhenteitä ja lyhennesanoja (esim. AKT, OECD, Europol).

D.1.4.2. Säädökset, joilla muutetaan tai kumotaan muita säädöksiä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 8.3, 18.9, 18.10 ja [19.3](#) kohta. Jos säädöksellä on tarkoitus muuttaa toista säädöstä, sen nimessä on oltava sana "muuttamisesta" (sellaisia sanoja kuin "korvaamisesta" ei pitäisi käyttää, koska niillä ilmaistaan ainoastaan yksi keino, jolla säädöstä on mahdollista muuttaa oikeudellisesti).

Seuraavat perusteet otetaan huomioon määritettäessä, missä järjestyksessä muutettavat säädökset luetellaan muutossäädöksen nimessä:

1. säädöksen antaja: Euroopan parlamentin ja neuvoston säädökset mainitaan ennen neuvoston säädöksiä; neuvoston säädökset mainitaan ennen komission säädöksiä;

⁵⁷ Yhteisen käytännön oppaan mainitussa kohdassa annetaan useita esimerkkejä muotoiluista, jotka tekevät nimestä tarpeettoman kömpelön ja joita olisi täten vältettävä.

Lisäesimerkkinä tästä on nimi, jossa toistetaan tarpeettomasti osia, jotka on jo mainittu nimessä. Sen vuoksi seuraavan esimerkin loppuosassa ei toisteta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 asian kuvausta, vaikka se on osa asetuksen (ETY) N:o 574/72 täydellistä nimeä: "Neuvoston asetusta (EY) N:o 118/97, annettu 2 päivänä joulukuuta 1996, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle".

2. säädöksen antopäivä: kun samalta säädöksen antajalta tai antajilta on useampia säädöksiä, ne mainitaan aikajärjestyksessä;
3. säädöstyyppi: kun muutetaan useampia saman säädöksen antajan tai antajien samana päivänä antamia säädöksiä, ensin mainitaan asetukset, sitten direktiivit ja sitten päätökset;
4. järjestysnumero: kun muutetaan useampia saman säädöksen antajan tai antajien samana päivänä antamia samaa säädöstyyppiä olevia säädöksiä, säädökset mainitaan julkaisutoimiston niille julkaisuajankohtana antamien järjestysnumeroiden mukaisessa järjestyksessä.

Säädöksen, jolla kumotaan toinen säädös, nimessä on oltava sana "kumoamisesta", paitsi silloin, kun kumoavassa säädöksessä on kyse kodifikaatiosta (ks. C.3.1 kohta) tai uudelleenlaatimisesta (ks. C.4.1 kohta).⁵⁸ Muutossäädösten nimiin sovellettavia erityissääntöjä sovelletaan soveltuvien osin kumoavien säädösten nimiin.

Kun säädöksellä sekä muutetaan että kumotaan muita säädöksiä, sen nimessä olisi mainittava ensin muutokset ja sitten kumoamiset.

Kun säädöksellä muutetaan tai kumotaan huomattava määrä säädöksiä, niitä kaikkia ei poikkeuksellisesti ole tarpeen mainita: sen sijaan on mahdollista käyttää tekstin luettavuuden kannalta parempaa muotoilua.⁵⁹

D.1.4.3. Kodifikaatiot ja uudelleenlaatimiset

Kodifiointisäädöksissä (ks. C.3.1 kohta) ja uudelleenlaatimisissa (ks. C.4.1 kohta) nimiin sovelletaan erityissääntöjä.

⁵⁸ Komission ehdotuksessa saatetaan soveltaa jossain määrin erilaisia sääntöjä.

⁵⁹ Esimerkki: "Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1137/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisalaan kuuluvien säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta – Mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn – Ensimmäinen osa".

D.1.4.4. Virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen muutokset

Jos on kyse asetuksista, joilla muutetaan virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, ilmoitetaan vain asetuksen kohde mainitsematta asetusta, jossa henkilöstösäännöt on vahvistettu (siitä syystä, että henkilöstösääntöjen perussäännökset ovat hajallaan useissa eri säädöksissä):

"EUROOPAN PARLAMENTIN
ASETUS (EU, Euratom) [2015]/[1],

annettu ...,

Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen [ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen] muuttamisesta [... osalta]"

eikä

"EUROOPAN PARLAMENTIN
ASETUS (EU, Euratom) [2015]/[1]

annettu ...,

neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 muuttamisesta [... osalta]".

D.2. JOHDANTO-OSAN VIITTEIDEN LAATIMINEN

D.2.1. Yleistä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 9 kohta.

D.2.2. Oikeusperustaa koskevat johdanto-osan viitteet

Ks. A osan F ja G solu.

D.2.3. Lainsäätäjälle annettua säädösesitystä koskevat johdanto-osan viitteet

Ks. A osan H1–H4 solu.

D.2.4. Säädösesityksen toimittamista kansallisille parlamenteille
koskeva johdanto-osan viite

Ks. A osan I solu.

D.2.5. Kuulemisia koskevat johdanto-osan viitteet

Ks. A osan J-0 solu.

D.2.5.1. Kuulemiset, jotka eivät johda lausunnon antamiseen

Jos perussopimuksissa edellytetään toimielimen tai elimen kuulemista, mutta tämä kuuleminen ei johda lausunnon antamiseen, kuulemista koskeva johdanto-osan viite, jonka sanamuoto on seuraava: "ottavat huomioon [toimielimen tai elimen nimi] ... päivänä ...kuuta ... antaman lausunnon,", korvataan johdanto-osan viitteellä, jonka sanamuoto on seuraava: "ovat kuulleet [toimielimen tai elimen nimi],". Tällöin johdanto-osan viitteeseen ei lisätä alaviitettä eikä muuta tietoa.

D.2.5.2. Kun lausuntoja on annettu useampi kuin yksi

Kuultu toimielin tai elin saattaa toisinaan antaa useamman kuin yhden lausunnon. Tällöin on mainittava kaikki annetut lausunnot ja niitä koskevat saatavilla olevat julkaisutiedot.

Jos esimerkiksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on antanut kaksi lausuntoa ja ne on julkaistu, johdanto-osan viite ja alaviite ovat seuraavat:

"ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot",

* EUVL ... ja EUVL"

Jos vain ensimmäinen komitean lausunnoista on julkaistu, johdanto-osan viite ja alaviite ovat seuraavat:

"ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot",

* Lausunto annettu [17. maaliskuuta 2010] (EUVL ...) ja lausunto annettu [8. syyskuuta 2011] (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)."

D.2.5.3. Harkinnanvarainen kuuleminen, josta määrätään perussopimuksissa

Johdanto-osan viite "ottavat huomioon [toimielimen tai elimen nimi] ... päivänä ...kuuta ... antaman lausunnon" on lisättävä myös silloin, kun lausunto on annettu harkinnanvaraisen kuulemisen tai perussopimuksen nojalla tehdyn aloitteen (esim. SEUT 304 artiklan ensimmäisen kohdan toisen ja kolmannen virkkeen nojalla) johdosta. Kun Euroopan parlamentti tai neuvosto on kuullut tai sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat kuulleet jompaakumpaa komiteaa harkinnanvaraisesti ja kuuleminen ei johda lausunnon antamiseen, mainittu johdanto-osan viite korvataan johdanto-osan viitteellä "ovat kuulleet [toimielimen tai elimen nimi],"; tällöin ei lisätä alaviitettä eikä muuta tietoa. Kun komissio on kuullut jompaakumpaa komiteaa harkinnanvaraisesti ja kuuleminen ei johda lausunnon antamiseen, tätä menettelyn vaihetta koskevaa johdanto-osan viitettä ei sisällytetä.

D.2.5.4. Kuuleminen, josta ei määrätä perussopimuksissa

Lausuntoja, joista ei määrätä perussopimuksissa (esim. lausunnut Euroopan tietosuojavaltuutetulta tai teknisiltä elimiltä), ei mainita johdanto-osan viitteissä. Ne mainitaan tavallisesti johdanto-osan loppupään kappaleissa, jolloin käytetään C.6 kohdassa olevaa muotoilua.

D.2.6. Lainsäätämismenettelyä koskeva johdanto-osan viite

D.2.6.1. Säädös hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä

Johdanto-osan viitteen ja alaviitteen sanamuoto on seuraava:

"noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä",

* Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty"

D.2.6.2. Sädös hyväksytään toisessa käsittelyssä

Johdanto-osan viitteen ja alaviitteen sanamuoto on seuraava:

"noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä",

* Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)]. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty ...]⁶⁰."

D.2.6.3. Sädös hyväksytään kolmannessa käsittelyssä

Johdanto-osan viitteen ja alaviitteen sanamuoto on seuraava:

"noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä [ja ottavat huomioon sovittelukomitean ... päivänä ...kuuta ... hyväksymän yhteisen tekstin]*,

* Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)]. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)]. Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, hyväksytty ... [(EUVL ...) / (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty"

⁶⁰ Ilmaisui ", ja neuvoston päätös, tehty ..." lisätään, kun neuvosto on hyväksynyt kaikki parlamentin toisen käsittelyn tarkistukset. Ilmaisua ei lisätä (koska se olisi vailla tarkoitusta), kun parlamentti on toisessa käsittelyssä hyväksynyt neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan.

D.3. JOHDANTO-OSAN KAPPALEIDEN LAATIMINEN

Johdanto-osan kappaleisiin sovellettavat yleiset säännöt: ks. yhteisen käytännön oppaan 10 ja 11 kohta sekä A osan R solu.

Erityissäännöt ja muotoilut:

- delegoidut säädökset: ks. C.1.1 kohta;
- täytäntöönpanosäädökset: ks. C.2.1.1 ja C.2.2 kohta;
- kodifikaatio: ks. C.3.2 kohta;
- uudelleenlaadinta: ks. direktiivien osalta C.4.2.1 ja C.4.2.2 kohta ja asetusten ja päätösten osalta C.4.3.1 kohta;
- toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate: ks. yhteisen käytännön oppaan 10.15 kohta ja C.5 kohta;
- kuulemiset, joista ei määrätä perussopimuksissa: ks. C.6 kohta;
- muutossäädökset: ks. yhteisen käytännön oppaan 18.11 ja 18.12 kohta;
- Schengenin säännöstöön kuuluvat säädökset ja muut SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan kuuluvat säädökset: ks. C.12kohta.

D.4. ARTIKLAOSAN LAATIMINEN

D.4.1. Yleistä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 12–15 kohta.

D.4.2. Vakiorakenne

Katso B osa.

D.4.3. Alajaottelut

Artiklat voidaan **ryhmitellä** osiin, osastoihin, lukuihin ja jaksoihin, ja ne voidaan **jakaa** numeroituihin kohtiin, numeroimattomiin kohtiin, alakohtiin ja luetelmakohtiin: ks. yhteisen käytännön oppaan 4.4, 4.5, 7.3 ja 15.4 kohta.

Käytännön syistä ja erityisesti sen varmistamiseksi, että viittaukset olisivat samat kaikissa kielissä, tekstit jaetaan **virkkeisiin** samalla tavoin kaikissa kielitoisinnoissa. (Virke alkaa isolla kirjaimella ja päättyy pisteeseen.) Jos tämä periaate aiheuttaa jossakin kielessä hankaluuksia, virkkeet olisi jaettava pienempiin virkkeenkaltaisiin yksiköihin ja jakajana olisi käytettävä puolipistettä.

Koska artiklat ja kohdat ovat säädöksen itsenäisiä osia, on tekstin selkeyden kannalta hyödyllistä ja usein jopa välttämätöntä **toistaa** niin **käsitteitä** kuin täydellisiä viittauksiakin artiklasta tai kohdasta toiseen, kuten seuraavassa esimerkissä:

Ei kirjoiteta:

- "1. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ...
2. Se toteuttaa **nämä** toimenpiteet ... mukaista menettelyä noudattaen."

vaan:

- "1. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ...
2. **Komissio** toteuttaa **1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet** ... mukaista menettelyä noudattaen."

D.4.4. Luetelmat

D.4.4.1. Luetelma virkkeessä ilman johdantokappaletta

Virkkeen luetelman eri osien välinen yhteys on suotavaa täsmentää seuraavasti:

- kumulatiivisen luetelman tapauksessa "ja (sekä)",
- vaihtoehtoja käsittävän luetelman tapauksessa "joko ... tai...",
- sekamuotoisen luetelman tapauksessa (joka käsittää kaksinkertaisen olettamuksen: yksi luetelman osa tai useampia osia taikka kaikki osat): käytetään ilmaisua "... tai ... taikka sekä ... että ..." tai, kun ei ole mahdollista käyttää tyyliiltään sopivampaa muotoilua eikä lisätä johdantokappaletta, voidaan käyttää ilmaisua "ja/tai".

Konjunktioita "tai" olisi käytettävä vain silloin, kun yhteyden luonne on ilmeinen, sillä, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut⁶¹, tämän konjunktion merkitys vaihtelee sen mukaan, missä yhteydessä sitä käytetään.

D.4.4.2. Luetelma, jota edeltää johdantokappale

On varmistettava huolellisesti, että kukin luetelman osa sopii yhteen muiden osien kanssa ja liittyy suoraan johdantokappaleeseen. Tätä varten on suotavaa välttää lisäämästä itsenäisiä lauseita tai kohtia luetelmaan (ks. erityisesti esimerkki yhteisen käytännön oppaan 15.3 kohdassa). Ns. voileipämallisia pilkottuja rakenteita ("sandwich" structures), joissa virke alkaa johdantokappaleella ja jatkuu väliin sijoitetun luetelman jäljessä, olisi niin ikään vältettävä.⁶²

⁶¹ Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.7.2005, [C-304/02, komissio v. Ranska](#), ECLI:EU:C:2005:444, 83 kohta.

⁶² Virke olisi muotoiltava esimerkiksi seuraavasti:
"Jäsenvaltioiden on kiellettävä seuraavat ainesosat ruuantuotantotarkoituksessa pidettyjen tai jalostettujen eläinten ruokinnassa:
a) eläimistä saatu proteiini,
b) käsitelty eläinvalkuainen."
eikä seuraavasti:
"Jäsenvaltioiden on kiellettävä seuraavat ainesosat:
a) eläimistä saatu proteiini, tai
b) käsitelty eläinvalkuainen
ruuantuotantotarkoituksessa pidettyjen tai jalostettujen eläinten ruokinnassa."

Lisäksi olisi käytävä selvästi ilmi, onko johdantokappaletta seuraava luettelo kumulatiivinen, vaihtoehtoja käsittävä vai sekamuotoinen (ks. D.4.4.1 kohta). Tämän olisi mahdollisuuksien mukaan käytävä ilmi itse johdantokappaleesta siten, että käytetään sellaisia ilmaisuja kuten "[kukin seuraava/molemmat seuraavista/kaikki seuraavat]", "jokin seuraavista" tai "yksi tai useampi seuraavista". Kun johdantokappaleeseen ei ole mahdollista sisällyttää tällaista ilmaisua, luettelon eri osien välinen yhteys olisi ilmaistava nimenomaisesti siten, että lisätään sana "ja", "tai" tai "ja/tai" viimeistä edeltävän luettelon osan jälkeen. Tällainen käytäntö voi kuitenkin aiheuttaa vaikeuksia silloin, kun luettelua muutetaan myöhemmin, ja siitä syystä, että konjunktion "tai" merkitys saattaa olla moniselitteinen (ks. D.4.4.1 kohta).

Johdantokappaleen loppuun tulee yleensä kaksoispiste. Kaksoispisteen käyttö riippuu kuitenkin johdantokappaleen muodosta eikä kaksoispistettä aina tarvita.⁶³

Luettelon alakohtien numeroinnissa käytetään ensimmäisellä tasolla pieniä kirjaimia, joiden jäljessä on kaarisulje, toisella tasolla pieniä roomalaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje ja kolmannella tasolla arabialaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje. Neljännellä tasolla käytetään luettelomaviivoja.

"[Tätä direktiiviä sovelletaan]:

a) ... ;

i) ...;

1) ...;

– ...,

Poikkeuksellisesti määritelmiä sisältävissä artikloissa (ks. kohta C.7) ja muutossäännöksissä (ks. C.8.1kohta) alakohtien numeroinnissa käytetään ensimmäisellä tasolla arabialaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje, toisella tasolla pieniä kirjaimia, joiden jäljessä on kaarisulje, ja kolmannella tasolla pieniä roomalaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje.

Kukin yhteen virkkeeseen sisältyvän luettelon osa alkaa **pienellä kirjaimella**.

⁶³ Kun kohdassa on alakohtia a, b, jne., joiden edellä ei ole johdantokappaletta, ne ovat varsinaisia alakohtia ja päättyvät pisteeseen.

D.4.4.3. Luetelmat taulukoissa

Taulukoissa luotelman osat alkavat joko isolla tai pienellä kirjaimella (tekstinlaatijoiden valitseman järjestelmän mukaan); toisinaan luotelman eri osien jäljessä ei ole lainkaan välimerkkiä.

D.4.5. Otsikot ja sisällysluettelot

Artiklat voidaan otsikoida, jotta lukija löytää häntä kiinnostavat säännökset helpommin. Otsikoiden olisi oltava lyhyitä ja niissä olisi ilmaistava artiklan sisältö tiivistetysti. Valittua lähestymistapaa olisi noudatettava johdonmukaisesti koko säädöksessä: joko yhtään artiklaa ei otsikoida tai ne otsikoidaan kaikki.

Osat, osastot, luvut ja jaksot olisi otsikoitava.

Pitkissä säädöksissä olisi tarvittaessa oltava sisällysluettelo.

D.5. LIITTEIDEN LAATIMINEN

D.5.1. Yleistä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 22 kohta.

D.5.2. Muoto, tyyli ja numerointi

Vaikka liitteiden esitystavan osalta ei ole tiukkoja sääntöjä, seuraavia suuntaviivoja soveltamalla varmistetaan, että tietotekniset järjestelmät voivat tunnistaa säädöksen eri osat oikealla tavalla.

Liitteitä ei pidä jakaa artikloihin, sillä tämä voi aiheuttaa sen, että liite sekoitetaan artiklaosaan.

Liitteet jaetaan tavallisesti kohtiin, jotka yksilöidään arabialaisilla numeroilla, joiden jäljessä on piste (esim. "10.2.3."). Jaottelussa ei tavallisesti pitäisi käyttää viittä useampaa tasoa (esim. "1.1.1.1.1."). Viittä useampaa tasoa voidaan käyttää, jos on se ehdottoman välttämätöntä, vaikka voisi olla suotavampaa käyttää erilaista rakennetta. Numeroiduissa kohdissa voi tasosta riippumatta olla alajaotteluja, joissa käytetään ensimmäisellä tasolla pieniä kirjaimia, joiden jäljessä on kaarisulje, toisella tasolla pieniä roomalaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje, kolmannella tasolla arabialaisia numeroita, joiden jäljessä on kaarisulje, ja neljännellä tasolla luetelmaviivoja. Tällaisia alatasojen jaotteluja käytetään tavallisesti ainoastaan luetelmissa, joita edeltää johdantokappale, ja niitä olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä. Viittaamisen helpottamiseksi on suotavaa numeroida liitteen kaikki kappaleet. Hyvin lyhyissä liitteissä voidaan kuitenkin käyttää numeroimattomia kappaleita. Numeroimaton kappale voi olla johdantona sitä seuraaville numeroiduille kohdille, alajaotteluilla tai taulukoille.

Numeroitu kohta voi sisältää:

- pelkän otsikon;
- yhden tai useamman numeroimattoman kappaleen;
- otsikon ja yhden tai useamman numeroimattoman kappaleen yhdistelmän.

Liitteissä voidaan käyttää ylätasojen jaotteluja (osa, osasto, luku tai jakso). Kohdat olisi numeroitava juoksevasti liitteen alusta loppuun saakka riippumatta siitä, käytetäänkö ylätasojen jaotteluja, sillä muuten tietoteknisten järjestelmien kaikki ominaisuudet eivät ole käytettävissä.

Liitteissä voidaan missä tahansa käyttää taulukkoja ja kuvia. Käytetyt kuvat eivät kuitenkaan saisi sisältää tekstiä.

Kun liitteeseen sisältyy lomakkeita tai muita asiakirjoja, joita on määrä käyttää erikseen, edellä esitettyjä suuntaviivoja olisi sovellettava vain siinä määrin kuin niillä ei heikennetä näiden lomakkeiden ja asiakirjojen luettavuutta tai tehdä niiden käytöstä hankalampaa tai rikota niihin sovellettavia erityisvaatimuksia.

Kun liitteellä sisällytetään jossakin muussa lähteessä (esim. Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission säännössä) olevia säännöksiä tai määräyksiä osaksi unionin oikeutta, näiden säännösten rakenteen ja numeroinnin olisi oltava sama kuin lähteessä (ks. kuitenkin yhteisen käytännön oppaan 17.4 kohta).

D.5.3. Sisällysluettelo

Pitkissä liitteissä olisi tarvittaessa oltava sisällysluettelo.

D.6. SISÄISET VIITTAUKSET

D.6.1. Yleistä

Ks. yhteisen käytännön oppaan 16, 16.1, 16.1.1, 16.2, 16.4, 16.7–16.9 ja 16.17 kohta.

D.6.2. Yleiset viittaukset säädökseen

- "tämä asetus"
- "tämä direktiivi"
- "tämä päätös"⁶⁴

D.6.3. Viittaukset johdanto-osan viitteisiin

"[johdanto-osan] [ensimmäisessä] viitteessä"

D.6.4. Viittaukset johdanto-osan kappaleisiin

- jos säädös sisältää useita numeroituja johdanto-osan kappaleita: "johdanto-osan [1] kappale(essa)"
- jos säädös sisältää vain yhden johdanto-osan kappaleen: "johdanto-osan kappale(essa)"

D.6.5. Viittaukset artiklaosan tiettyyn kohtaan

D.6.5.1. Käytettävät sanamuodot

Käytetään yhteisen käytännön oppaan 15.4 kohdassa olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa olevaa muotoilua. Luettelon edellä olevaan johdantokappaleeseen voidaan viitata ilmaisuilla "johdantokappale".

⁶⁴ Ranskan kielessä käytetään tässä yhteydessä ilmaisua "le présent règlement" ja englannissa ilmaisua "this Regulation".

D.6.5.2. Viittauksen rakenne

Kun viitataan johonkin säännökseen, on sen täsmälliseksi paikantamiseksi usein välttämätöntä mainita useita jaottelutasoja. Eri alajaottelut mainitaan tällöin hierarkkisesti alenevassa järjestyksessä.

- "1 artiklan 1 kohdan toinen virke"
- "1 kohdan kolmas alakohta"

Viittauksissa mainitaan jaottelutasoista kuitenkin ainoastaan ne, jotka eivät ole yhteisiä viittauksessa tarkoitetulle säännökselle ja viittauksen sisältävälle säännökselle. Esimerkiksi jos 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa viitataan 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, viittaus tehdään seuraavasti:

"... a alakohdassa,"

ei

"... **3 artiklan 1 kohdan** a alakohdassa,"

eikä

"**1 kohdan** a alakohdassa."

Kun viitataan artikloihin, jotka sijaitsevat ylätasoinen jaottelussa useampien eri tasojen (osa, osasto, luku, jakso) alla, ei näitä ylätasojen nimityksiä tarvitse mainita, koska artikkelit on joka tapauksessa numeroitu juoksevasti koko säädöksessä:

"2 artiklassa"

ei

"**1 jakson** 2 artiklassa"

Koska liite on luonnostaan erottamaton osa säädöstä, johon se on liitetty (ks. yhteisen käytännön oppaan 22.3 kohta), liitteessä olevat viittaukset artiklaosan tiettyyn kohtaan olisi muotoiltava yhtä yksinkertaisesti kuin vastaavat viittaukset artiklaosan jossain muussa kohdassa.⁶⁵

Esim.

- "4 artiklan 3 kohdassa säädetty luettelo".

D.6.5.3. Tilanne, jossa viittauksia on useita

Lueteltaessa useampia samantasoisia säädöksen osia, joista joihinkin liittyy alemman tason osia, noudatetaan D.6.5.2 kohdassa annettuja ohjeita siten, että ylemmän tason osan nimitys toistetaan kunkin viittauksen yhteydessä:

Esimerkkejä:

- "1 artikla, 2 **artiklan** 2 kohdan a alakohta ja 3 **artiklan** 1 kohta"
- "2 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 2 kohta"
- "1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan toinen **alakohta**"

⁶⁵ Liitteessä oleviin säännöksiin tehtävien viittausten osalta ks. D.6.6 kohta.

Jos samantasoiset säädöksen osat eivät sisällä alemman tason osia, tapaa, jolla niihin viitataan, voidaan yksinkertaistaa jättämällä nimitys **toistamatta**:

— "I ja II luku"

[Ei: "I luku **ja** II luku"]

— "1, 4 ja 9 artikla"

— "1–4 artikla"

— "1–4 ja 9 artikla"

— "ensimmäinen ja kolmas luetelmakohta"

Edellä mainittuja viittauksia käytetään usein yhdessä:

"1 artikla, 3 artiklan 5 kohdan c alakohta, 5 artiklan 2 ja 3 kohta ja 6–9 artikla"

Jos luettelossa on enintään kolme toisiaan välittömästi seuraavaa lukua, on parempi luetella nämä luvut kuin käyttää tiiviimpää muotoa:

Esim.

"2, **3 ja** 4 artikla"

Ei: "2–4 artikla"]

D.6.5.4. Viittauksissa vältettävät ilmaisut

Kun säädöksessä viitataan saman säädöksen alajaotteluun, ei käytetä ilmaisuja "edeltävä", "seuraava" jne., vaan viitataan nimenomaisesti kyseiseen alajaotteluun (esim. "1 artiklan 3 kohta").

Nimenomaiseen viittaukseen ei myöskään liitetä ilmaisuja "edellä" tai "jäljempänä" (paitsi jos tämä on tarpeen, jottei suomenkielisessä toisinnossa jouduta aloittamaan virkettä numerolla).

Säännösten luetteloon ei ole myöskään tarpeen lisätä ilmaisua "mukaan lukien", koska kaikki luettelossa mainitut säännökset luetaan mukaan automaattisesti.

Ilmaisua "tämän [asetuksen/artiklan/kohdan/...]" ei pitäisi lisätä, ellei ole sekaannuksen vaaraa.

Esim.

Artiklan tekstin sisällä, kun 5 kohdassa viitataan saman artiklan 1–4 kohtaan:

"... 1–4 kohdan mukainen menettely ..."

Ei:

"... **edellisten** kohtien mukainen menettely ..."

eikä:

"... **edellä olevien** 1–4 kohdan mukainen menettely ..."

eikä (paitsi jos on olemassa sekaannuksen vaara):

"... **tämän artiklan** 1–4 kohdan mukainen menettely ..."

D.6.6. Viittaukset liitteisiin

Liitteissä oleviin säännöksiin sovelletaan soveltuvin osin D.6.5.2 kohdassa esitettyjä artiklaosaa koskevia viittaussääntöjä.

Esimerkki:

- "[Liitteessä / Liitteessä [I]] olevan 2.1.3.7 kohdan a alakohdan iii alakohdan 2 alakohdan neljäs luetelmakohta"

Jos on olemassa sekaannuksen vaara, on mainittava säädös, jossa viitataan liitteeseen, seuraavasti: "[tämän asetuksen] liitteessä" tai "[tämän asetuksen] liitteen [taulukossa]" (ei: "... **liitetyssä** ...").

Liitteet ovat välttämättä erottamaton osa säädöstä, johon ne on liitetty (ks. yhteisen käytännön oppaan 22.3 kohta). Sellaisia ilmauksia kuten "joka muodostaa erottamattoman osan tätä [asetusta]" ei näin ollen saa käyttää viitattaessa liitteisiin.

D.7. ULKOISET VIITTAUKSET

D.7.1. Yleistä

Ks.yhteisen käytännön oppaan 16, 16.1, 16.1.2, 16.2, 16.3–16.10, 16.17 ja 16.18 kohta.

D.7.2. Viittaukset primaarioikeuteen

D.7.2.1. Perussopimukset

Viittauksissa mainitaan ensimmäisenä Euroopan unionista tehty sopimus, sitten Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus ja sitten Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus.

Ensimmäinen viittaus:

- "Euroopan unionista tehty sopimus"
- "Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus"
- "Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus"

Näihin viittauksiin ei liitetä virallisen lehden julkaisuviitettä.

Myöhemmät viittaukset:

Jos samassa tekstissä mainitaan vain yksi perussopimus, voidaan käyttää nimitystä "perussopimus" tai "perustamissopimus" (kun kyse on Euratomin perustamissopimuksesta).

Jos samassa tekstissä mainitaan useampia perussopimuksia, suomenkielisessä toisinnossa käytetään niin pitkälle kuin mahdollista asianomaisen perussopimuksen täydellistä nimeä (Euratomin osalta riittää yleensä "Euratomin perustamissopimus"). Jos mainintoja on useita, voidaan käyttää myös seuraavia lyhenteitä:

- Euroopan unionista tehty sopimus eli "SEU-sopimus" tai "SEU"
- Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus eli "SEUT-sopimus" tai "SEUT"
- Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus eli "Euratomin perustamissopimus"

Säädöksen nimessä voidaan käyttää lyhyttä muotoa, jotta nimestä ei tule liian pitkä: ks. D.1.4.1 kohta.

Säädösteksteissä SEU- ja SEUT-sopimuksen artikloihin, jaksoihin, lukuihin, osastoihin ja osiin viitataan niiden **konsolidoidun toisinnon**⁶⁶ mukaisen, Lissabonin sopimuksesta johtuvan numeroinnin mukaisesti **viittaamatta** aiempaan numerointiin.

Tätä sääntöä sovelletaan myös, kun **muutetaan** säädöksiä, jotka on annettu ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja joissa on siten välttämättä käytetty aiemman numeroinnin mukaisia viittauksia. Muutossäädöksellä korvatussa tai lisätyssä tekstissä olevat viittaukset perustuvat konsolidoituun toisintoon. Perussäädöksen ja muutossäädöksen välinen numeroinnin epäyhtenäisyys korjataan myöhemmin, kun säädös kodifioidaan.

Kun viitataan **nimeen**, jossa on viittaus aiempaan numerointiin, tämä viittaus muutetaan konsolidoidun toisinnon mukaisesti. Muutettu numero ilmaistaan seuraavan mallin mukaisella huomautuksella:

"¹ [Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perussopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11, [ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/101/oj](http://data.europa.eu/eli/dir/2009/101/oj)).]

Huomautus: [direktiivin 2009/101/EY] nimeä on mukautettu Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukaisen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumeroinnin huomioon ottamiseksi; alun perin nimessä oli mainittu [Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 48 artiklan toinen kohta]."

⁶⁶ Lissabonin sopimuksen 5 artiklan perusteella Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, sellaisina kuin ne ovat Lissabonin sopimuksella muutettuina, artiklat, jaksot, luvut, osastot ja osat on **numeroitu uudelleen** viimeksi mainitun sopimuksen liitteenä olevien ja sen erottamattoman osan muodostavien **vastaavuustaulukoiden** mukaisesti. Tämän mukaisesti on laadittu **konsolidoitu toisinto**.

D.7.2.2. Pöytäkirjat

Ensimmäinen viittaus:

- "[Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen] liitetty[, osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä] tehty pöytäkirja N:o [19]"

Tähän viittaukseen ei liitetä virallisen lehden julkaisuviitettä.

Myöhemmät viittaukset:

- "pöytäkirja N:o [19]"

D.7.2.3. Liittymisasiakirjat

- "[Itävallan, Suomen ja Ruotsin] liittymisasiakirja"

tai, jos liittyneiden jäsenvaltioiden mainitseminen tekee viittauksesta turhan raskaan ja merkitys on selvä:

- "vuoden [2003] liittymisasiakirja"⁶⁷

Liittymisasiakirjoihin viitataan täten lyhennetyssä muodossa mainitsematta vastaavaa liittymissopimusta ja virallisen lehden julkaisuviitettä.

⁶⁷ Liittymisasiakirjat on tehty seuraavina vuosina:

- 1972 (Tanska ja Irlanti)
- 1979 (Kreikka)
- 1985 (Espanja ja Portugali)
- 1994 (Itävalta, Suomi ja Ruotsi)
- 2003 (Tšekin tasavalta, Viro, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Slovenia, Slovakia)
- 2005 (Bulgaria, Romania)
- 2011 (Kroatia).

D.7.3. Viittaukset muihin säädöksiin

D.7.3.1. Mainitun säädöksen yksilöinti

Viittaukset muihin säädöksiin:

- otsikoissa, ks. yhteisen käytännön oppaan 16.10.1 kohta;
- johdanto-osan viitteissä, ks. yhteisen käytännön oppaan 16.10.2 kohta;
- muualla säädöksessä (johdanto-osan kappaleet, artikkelit ja liitteet), ks. yhteisen käytännön oppaan 16.10.3 kohta.

Yhteisen käytännön oppaan 16.10.3 kohdasta poiketen silloin, kun johdanto-osan kappaleisiin, artikloihin tai liitteisiin sisältyy **luettelo** säädöksistä, säädöksiin voidaan viitata koko nimellä itse luettelossa ja antaa alaviitteessä virallisen lehden julkaisuviite.

Kun johdanto-osassa, artiklaosassa tai liitteissä viitataan peräkkäin ensimmäistä kertaa useampaan **samaa säädöstyyppiä** olevaan ja **saman toimielimen** (tai samojen toimielinten) antamaan säädökseen, säädöstyyppi ja toimielin (toimielimet) mainitaan kerran (sen sijaan, että ne toistettaisiin kunkin säädöksen kohdalla erikseen) ja kunkin säädöksen järjestysnumeron jälkeen lisätään alaviite.

Esimerkki:

"Työntekijöiden oikeuksien olisi edelleen perustuttava jäsenvaltioiden antamiin säädöksiin, joihin viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2002/14/EY* ja 2009/38/EY**.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/14/oj>).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/38/oj>)."

Kun johdanto-osan kappaleissa, artiklaosassa tai liitteissä viitataan peräkkäin useampaan **samaa säädöstyyppeä** olevaan säädökseen, joihin säädöksessä on jo aikaisemmin viitattu, säädöstyypin mainitaan vain kerran (sen sijaan, että se toistettaisiin kunkin säädöksen kohdalla erikseen).

Esimerkki:

"Asetukset (EU) 2017/1129 ja (EU) 2017/1131. "

SEUT-sopimuksen mukaisesti⁶⁸ säädösvallan siirron nojalla annettavien **delegoitujen säädösten** nimikkeessä on aina käytettävä ilmaisua "delegoitu" ja **täytäntöönpanosäädösten** nimikkeessä on aina käytettävä lisäystä "täytäntöönpano". Mainittu ilmaisu tai lisäys on toistettava aina, kun viitataan delegoituun säädökseen tai täytäntöönpanosäädökseen eli sekä silloin, kun kyseiseen säädökseen viitataan ensimmäistä kertaa, että myöhemmissä maininnoissa (esimerkki myöhemmästä maininnasta: "delegoitu asetus (EU) 2015/1798").

Tiettyihin säädöksiin liitetään virallisessa lehdessä julkaisun yhteydessä **kaksi numeroa**, joista toinen antaa säädöksen antaja ja toisen julkaisutoimisto.⁶⁹ Molemmat numerot on mainittava säädökseen viitattaessa.

Esim.

Ensimmäinen viittaus:

"Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2015/22 (EKP/2015/1)*"

* Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2015/22, annettu 8 päivänä tammikuuta 2015, kansallisten keskuspankkien keskinäisiä Euroopan keskuspankin pääoman osuuksien siirtoja ja maksetun pääoman tarkistamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta (EKP/2015/1) (EUVL L 6, 10.1.2015, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/929/oj>)."

Myöhemmät viittaukset:

"Päätös (EU) 2015/22 (EKP/2015/1)"

⁶⁸ Delegoitujen säädösten osalta 290 artiklan 3 kohta ja täytäntöönpanosäädösten osalta 291 artiklan 4 kohta.

⁶⁹ Ks. lisätietoja julkaisutoimiston virallinen tiedonanto "[EU:n säädösten numeroinnin yhdenmukaistaminen](#)".

Virkamiehiin sovellettaviin henkilöstösääntöihin ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettaviin palvelussuhteen ehtoihin viitataan johdanto-osan kappaleissa, artikloissa ja liitteissä niiden erityisluonteen vuoksi seuraavasti:

"... Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt [ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot], jotka on vahvistettu neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68*.

* EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj)."

Ks. viittauksista säädöksiin, joiden nimessä mainitaan jonkin **perussopimuksen** artikla, D.7.2.1 kohta.

Alaviitteessä mainitaan ainoastaan **alkuperäisen julkaisun** tiedot. Siinä ei mainita myöhempiä muutoksia eikä oikaisuja. Ainoa tästä säännöstä tehtävä poikkeus koskee tilannetta, jossa kodifioinnin kohteena olevan säädöksen nimeä on muutettu (ks. C.3.2.1 kohta) tai jossa on tarkoitus tehdä staattinen viittaus (ks. yhteisen käytännön oppaan 16.14 kohta ja D.8.2 kohta).

Säädöksiin tehtävien viittausten on oltava **täsmällisiä**. Tästä syystä yleisiä viittauksia säädökseen olisi vältettävä erityisesti artiklaosassa, ja olisi viitattava mahdollisuuksien mukaan tiettyihin säännöksiin.

Esimerkki:

"Asetuksen ... **2 artiklassa** säädetty menettely ..."

Ei:

"Asetuksessa ... säädetty menettely ..."

D.7.3.2. Johdanto-osan kappaleen, johon viitataan, yksilöinti

Ks. yhdessä johdanto-osan kappaleen yksilöinnin osalta D.6.4 kohta ja säädöksen yksilöinnin osalta D.7.3.1 kohta.

Esim.

"asetuksen (EU) 2015/10 johdanto-osan 1 kappale"

Kun viittaus koskee johdanto-osan kappaleita säädöksessä, joka on annettu ennen 7 päivää helmikuuta 2000, jolloin johdanto-osan kappaleita ei numeroitu, käytetään järjestysnumeroita: "johdanto-osan [ensimmäinen] kappale".

D.7.3.3. Artiklaosan kohdan, johon viitataan, yksilöinti

Ks. yhdessä artiklaosan tietyn kohdan yksilöinnin osalta D.6.5 kohta ja säädöksen yksilöinnin osalta D.7.3.1 kohta.

Esim.

"asetuksen (EU) 2015/10 3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta"

D.7.3.4. Liitteen, johon viitataan, yksilöinti

Ks. yhdessä liitteen yksilöinnin osalta D.6.6 kohta ja säädöksen yksilöinnin osalta D.7.3.1 kohta.

Esim.

- Kun säädöksessä on ainoastaan yksi liite: "[Asetuksen ...] liite"
- Kun säädöksessä on useampia liitteitä: "[Asetuksen ...] liite [I]"

D.7.4. Viittaukset Euroopan union perusoikeuskirjaan ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen

Perusoikeuskirjaan viitattaessa riittää, että viitataan "Euroopan unionin perusoikeuskirjaan". Viittaukseen ei liitetä virallisen lehden julkaisuviitettä.

Euroopan ihmisoikeussopimukseen viitattaessa viitataan "ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen".

D.7.5. Viittaukset Euroopan parlamentin päätöslauselmiin ja päätöksiin

Esim.

"[kuluttajien oikeuksien edistämisestä digitaalisilla sisämarkkinoilla] [27 päivänä marraskuuta 2014] [annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma / tehty Euroopan parlamentin päätös]*"

* [EUVL ... / Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä]."

D.7.6. Viittaukset neuvoston päätöslauselmiin

Esim.

"[urheilua koskevasta EU:n jäsennellystä vuoropuhelusta] [18 päivänä marraskuuta 2010] annettu neuvoston päätöslauselma*"

* [EUVL ... / Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä]."

D.7.7. Viittaukset komission tiedonantoihin

Esim.

"komission [25 päivänä lokakuuta 2013] antama tiedonanto ["ydinlaitosten käytöstäpoisto ja radioaktiivisen jätteen huolto: Euratomin perustamissopimuksen nojalla toteutetuista yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toimista johtuvien ydinalan velvoitteiden hoitaminen"]"

D.7.8. Viittaukset unionin tuomioistuimen ratkaisuun

Varsinaisessa tekstissä Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisuun tehtävässä ensimmäisessä viittauksessa mainitaan ainakin ratkaisutyyppi (tuomio, määräys, lausunto) ja tuomioistuimen nimi (unionin tuomioistuin, unionin yleinen tuomioistuin). Oikeustapauksesta tavanomaisesti käytettävä nimi tai päätöksen tekemispäivä voidaan lisätä, jos sen katsotaan olevan tarkoituksenmukaista.

Esim.

"Asetus (EY) N:o 304/2003 julistettiin mitättömäksi yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla*, ..."

"Asetus (EY) N:o 304/2003 on julistettu mitättömäksi yhteisöjen tuomioistuimen 10 päivänä tammikuuta 2006 antamalla tuomiolla asiassa C-178/03, komissio v. parlamentti ja neuvosto*"

Tällaiseen viittaukseen liitetään aina vakioamuotoinen alaviite. Alaviitteessä mainitaan

- tuomioistuimen nimi (yhteisöjen/unionin tuomioistuin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin / unionin yleinen tuomioistuin);
- ratkaisutyyppi (tuomio, määräys, lausunto);
- ratkaisun antopäivä;
- oikeustapauksesta tavanomaisesti käytettävä nimi (josta tuomioistuin päättää sisäisten sääntöjensä mukaisesti: toimielimistä ja jäsenvaltioista käytetään lyhennettyä muotoa, jonkin asianosaisen nimi, kun kyse on ennakkoratkaisupyynnöstä, jne.);
- asian numero;
- ECLI-viite;
- tarvittaessa ratkaisun kyseessä oleva kohta (kyseessä olevat kohdat).

Esim.

"* Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, komissio v. parlamentti ja neuvosto, C-178/03, ECLI:EU:C:2006:4, 60–65 kohta."

Tätä viittaustapaa sovelletaan kaikkiin unionin tuomioistuimen ratkaisuihin, jotka on julkaistu paperiversiona oikeustapauskoelmassa, ja tuoreempiin ratkaisuihin, jotka on julkaistu ainostaan sähköisesti.

Jos säädöksessä viitataan samaan ratkaisuun useammin kuin kerran, ensimmäisessä viittauksessa olisi otettava käyttöön lyhyt muoto (esimerkiksi "asiassa komissio v. parlamentti ja neuvosto annettu tuomio", "10 päivänä tammikuuta 2006 annettu tuomio" tai "asiassa C-178/03 annettu tuomio").

D.7.9. Viittaukset kansainvälisiin sopimuksiin

Ensimmäisessä viittauksessa kansainvälisiin sopimuksiin, jotka on julkaistu virallisessa lehdessä, mainitaan aina virallisen lehden julkaisuviite, myös siinä tapauksessa, että mainitut sopimukset eivät olleet alun perin unionin sopimuksia, vaan esimerkiksi Euroopan neuvoston sopimuksia.

Kun kyse on sopimuksista, joita ei julkaista virallisessa lehdessä, voi olla tarkoituksenmukaista mainita allekirjoituspaikka ja -aika.

Esimerkkejä:

- "Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin välinen sopimus vuosia 2014–2021 koskevasta Norjan rahoitusjärjestelmästä"

* EUVL L 141, 28.5.2016, s. 11."

- "Wienin valtiosopimusoikeutta koskeva yleissopimus, allekirjoitettu Wienissä 23 päivänä toukokuuta 1966,"

Jos säädöksessä viitataan samaan kansainväliseen sopimukseen useammin kuin kerran, ensimmäisessä viittauksessa olisi otettava käyttöön lyhyt muoto (esim. ", jäljempänä 'Norjan rahoitusjärjestelmästä tehty sopimus'").

[D.8.1](#) ja [D.8.2](#) kohdasta seuraa, että viittauksesta kansainväliseen sopimukseen olisi ilmentävä, onko kyse dynaamisesta vai staattisesta viittauksesta.

D.7.10. Viittaukset kansainvälisten järjestöjen säädöksiin

Viittauksissa kansainvälisten järjestöjen säädöksiin olisi tavanomaisesti mainittava (varsinaisessa tekstissä) peräkkäin koko säädöstyypin, antopäivä, säädöksen antaja ja koko nimi. Jos säädöksessä viitataan samaan säädökseen useammin kuin kerran, ensimmäisessä viittauksessa olisi otettava käyttöön lyhyt muoto (esim. ("kansainvälisen työjärjestön suositus")).

D.7.11. Viittaukset säädöksiin, jotka eivät ole sitovia

Ks. yhteisen käytännön oppaan [17](#) kohta.

D.7.12. Viittaukset *Euroopan unionin viralliseen lehteen*

Ks. toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 3.1 kohta.

D.8. DYNAAMISET JA STAATTISET VIITTAUKSET

D.8.1. Dynaamiset viittaukset

Viittaukset ovat "dynaamisia" silloin, kun säännöksen, johon viitataan, katsotaan olevan säännös, joka sisältää kaikki siihen mahdollisesti tehdyt muutokset. Ks. yksityiskohtaisemmin yhteisen käytännön oppaan [16.11–16.13](#) ja [16.17](#) kohta.

Viittaus unionin säädöksessä olevaan säännökseen on dynaaminen, jollei toisin ilmoiteta. Muuhun kuin unionin säädökseen sisältyvään säännökseen viitattaessa on täsmennettävä, että kyse on dynaamisesta viittauksesta, jos tämä on tarkoitus.

Esimerkki dynaamisesta viittauksesta unionin säädökseen sisältyvään säännökseen:

"Asetuksen (EU) ... 10 artikla"

Esimerkkejä dynaamisesta viittauksesta muuhun kuin unionin säädökseen sisältyvään säännökseen:

"(nimi) ... päivänä ...kuuta ... tehdyn yleissopimuksen 10 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna,"

"(nimi) ... päivänä ...kuuta ... tehdyn yleissopimuksen 10 artikla uusimmassa Euroopan unioniin sovellettavassa muodossaan,"

D.8.2. Staattiset viittaukset

Viittausta pidetään staattisena, kun se koskee säännöksen jotain tiettyä versiota. Ks. yksityiskohtaisemmin yhteisen käytännön oppaan 16.14–16.17 kohta.

Viittaus unionin säädöksessä olevaan säännökseen on staattinen ainoastaan silloin, kun tästä mainitaan nimenomaisesti. Viittauksessa muussa kuin unionin säädöksessä olevaan säännökseen olisi täsmennettävä, että kyse on staattisesta viittauksesta, jos tämä on tarkoitus.

Esimerkki staattisesta viittauksesta unionin säädöksessä olevan säännöksen määrättynä ajankohtana voimassa olleeseen tiettyyn versioon:

"Asetuksen (EU) ... 10 artikla, sellaisena kuin se oli voimassa ... päivänä ...kuuta ...,"

"Asetuksen (EU) ... 10 artikla, sellaisena kuin sitä sovellettiin ... päivänä ...kuuta ...,"

Esimerkki staattisesta viittauksesta unionin säädöksessä olevaan säännökseen, sellaisena kuin se on muutettuna jollain tietyllä säädöksellä:

"Asetuksen (EU) ... 10 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) ..."

Esimerkki staattisesta viittauksesta muussa kuin unionin säädöksessä olevan säännöksen alkuperäiseen versioon:

"(nimi) ... päivänä ...kuuta ... tehdyn yleissopimuksen 10 artikla alkuperäisessä muodossaan"

Esimerkki staattisesta viittauksesta muussa kuin unionin säädöksessä olevaan säännökseen, sellaisena kuin se on muutettuna jollain tietyllä säädöksellä:

"(nimi) ... päivänä ...kuuta ... tehdyn yleissopimuksen 10 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna (nimi) ... päivänä ...kuuta ... tehdyllä pöytäkirjalla"

D.9. VIITTAUKSET ERILAIISIIN TOIMIJOIHIN

D.9.1. Viittaukset unioniin ja Euratomiin

Euroopan unioni mainitaan ennen Euroopan atomienergiayhteisöä.

Ensimmäinen maininta:

- "Euroopan unioni"
- "Euroopan atomienergiayhteisö"

Myöhemmät maininnat:

- "unioni"
- "yhteisö/Euratom"

Säädöksen nimessä voidaan käyttää lyhyttä muotoa, jotta nimestä ei tule liian pitkä: ks. D.1.4.1 kohta.

D.9.2. Viittaukset unionin toimielimiin ja elimiin

Nämä toimielimet ja elimet mainitaan **varsinaisessa** tekstissä samassa järjestyksessä kuin perussopimusten toimielimiä koskevassa kohdassa eli: Euroopan parlamentti, Eurooppa-neuvosto, neuvosto, komissio, Euroopan unionin tuomioistuim, Euroopan keskuspankki, tilintarkastustuomioistuim, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea, Euroopan investointipankki. **Johdanto-osan viitteissä** noudatetaan kuitenkin edellä A osassa esitettyä järjestystä⁷⁰.

⁷⁰ Ks. myös liite II.

Virallinen ja täydellinen nimi	Yleisesti käytössä oleva nimi	Lyhenne	Nimi säädöksissä (tavallinen lainsäätämisyjärjestys)
Euroopan parlamentti	Euroopan parlamentti	EP	Euroopan parlamentti
Eurooppa-neuvosto	Eurooppa-neuvosto	—	Eurooppa-neuvosto ¹
Euroopan unionin neuvosto	neuvosto	—	neuvosto ²
Euroopan komissio ³	komissio	—	komissio ²
Euroopan unionin tuomioistuin ⁴	Euroopan unionin tuomioistuin (unionin tuomioistuin)	EUT	Euroopan unionin tuomioistuin
Euroopan keskuspankki	Euroopan keskuspankki (pankki) ⁵	EKP ⁷	Euroopan keskuspankki
tilintarkastustuomioistuin	tilintarkastustuomioistuin	—	tilintarkastustuomioistuin
Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ⁸	Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (komitea) ⁵	ETSK	Euroopan talous- ja sosiaalikomitea
alueiden komitea	alueiden komitea (komitea) ⁵	AK	alueiden komitea
Euroopan investointipankki	Euroopan investointipankki (pankki) ⁵	EIP	Euroopan investointipankki

¹ Käytetään aina täydellistä nimeä.

² Käytetään täydellistä nimeä johdanto-osan ensimmäisessä maininnassa.

³ Nimitystä käytetty vain SEU-sopimuksessa (ks. 13 artikla).

⁴ Euroopan unionin tuomioistuin käsittää 'unionin tuomioistuimen', 'unionin yleisen tuomioistuimen' ja erityistuomioistuimia (SEU 19 artikla). Tähän mennessä ainoa perustettu erityistuomioistuin on ollut Euroopan unionin virkamiestuomioistuin (yleisesti käytössä oleva nimi: 'virkamiestuomioistuin'), joka toimi vuosina 2004–2016. Viittauksessa jonkin näistä tuomioistuimista tekemään päätökseen olisi tavallisesti mainittava kyseessä oleva tuomioistuin eikä toimitelin yleisesti (ks. D.7.8 kohta).

⁵ Sulkeissa olevaa lyhyttä nimeä käytetään vain, jos mitään sekaannuksen vaaraa ei ole.

⁶ Johdanto-osan viitteissä käytetään kuitenkin ilmaisua "unionin tuomioistuin"(ks. A osa, H 3 ja K solu).

⁷ Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 4 käytetty lyhenne.

⁸ ETSK:n täydellinen nimi SEUT-sopimuksessa on "talous- ja sosiaalikomitea", mutta tavanomaisesti sen eteen lisätään sana "Euroopan".

D.9.3. Viittaukset jäsenvaltioihin

Luettelossa, johon sisältyy vain jäsenvaltioita, olisi noudatettava latinalaisen kirjaimiston mukaista **maiden omakielisten nimien** aakkosjärjestystä, joka on sama kaikissa kielitoisinnoissa. Ks. lisätietoja toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 7.1.2 kohta.

Ks. luettelo jäsenvaltioiden nimityksistä ja mahdollisuudesta valita joko lyhytnimi tai virallinen nimi toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 7.1 kohta.

D.9.4. Viittaukset kolmansiiin maihin

Luetteloissa, joihin sisältyy vain kolmansia maita tai sekä kolmansia maita että jäsenvaltioita, noudatetaan yleensä **käytetyn kielen mukaista** aakkosjärjestystä (esimerkiksi suomeksi: Filippiinit, Portugali, Suomi, Sveitsi). Ks. lisätietoja toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 7.1.2 kohta.

Ks. luettelo kolmansien maiden nimityksistä ja mahdollisuudesta valita joko lyhytnimi tai virallinen nimi toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 7.1 kohta ja liite A5.

D.10. VIITTAUKSET PÄIVÄMÄÄRIIN JA MÄÄRÄAIKOKSIIN

D.10.1. Yleistä

Päivämäärät ja määräajat on ilmoitettava täsmällisesti (ks. yhteisen käytännön oppaan 20 kohta), mieluiten siten, että mainitaan **päivämäärä numeroina** (päivä/kuukausi/vuosi). Tällä tavoin vältetään laskelmien teko ja siitä aiheutuvat virheet ja tulkinnanvaraisuudet sekä voidaan käyttää ytimekästä muotoilua.

Mahdollisuuksien mukaan on vältettävä:

- viittausta toiseen artiklaan, jossa kyseinen päivämäärä mainitaan (tällöin viittauksen on oltava tarkka, mikä tekee viittauksesta usein raskaan);

Esimerkki vältettävästä muodosta:

"12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu päivä"

- kuvaavaa viittausta (tällöin joudutaan käyttämään suhteellisen pitkiä muotoiluja ja lukijan on etsittävä asianomainen säännös).

Esimerkki vältettävästä muodosta:

"päivä, josta lähtien jäsenvaltioiden on noudatettava tätä direktiiviä"

"kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta"

Usein on mahdollista yksinkertaistaa monimutkaista viittausta korvaamalla se täsmällisellä päivämäärällä. Täten virke "Komissio esittää kertomuksen **kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.**" voidaan (kun voimaantuloajankohta on 1 päivä tammikuuta 2015) korvata virkkeellä "Komissio esittää kertomuksen **viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.**"

Jos tarkkaa päivämäärää ei tiedetä säädöksen hyväksymishetkellä, mutta se tiedetään silloin, kun säädös julkaistaan (esimerkiksi kun päivämäärä voidaan määrittää kyseisen säädöksen julkaisupäivämäärän perusteella), tekstiin lisätään vaillinainen päiväysmerkintä (jossa käytetään kolmea pistettä) ja hakasulkeissa oleva selitys, joka sisältää tiedot siitä, kuinka tarkka päivämäärä lasketaan. Kun säädös julkaistaan, julkaisutoimisto korvaa vaillinaisen päivämäärän, hakasulkeet ja selityksen tarkalla päivämäärällä.

Esim.

"Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia luottolaitostensa soveltaa 50 prosentin riskipainotusta ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] olemassa oleville lainoille. Tässä tapauksessa kiinteistö arvioidaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä]."

Jos tarkkaa päivämäärää ei säädöksen julkaisuhetkelläkään vielä tiedetä (esimerkiksi kun päivämäärä voidaan määrittää jonkin tulevan tapahtuman, kuten kansainväliseen järjestöön liittymisen, perusteella), artiklaosassa voidaan säätää, että kun tarkka päivämäärä on tiedossa, komissio julkaisee virallisessa lehdessä ilmoituksen, jossa ilmoitetaan kyseinen päivämäärä. Tällöin on suositeltavaa lisätä johdanto-osan kappaleisiin maininta siitä, että tällaisen ilmoituksen julkaisemisen tarkoituksena on ainoastaan yleisölle tiedottaminen eikä sillä ole oikeudellisia seurauksia:

"(...) ... Yleisön tiedonsaannin helpottamiseksi olisi säädettävä ilmoituksen, jossa mainitaan ... päivämäärä, julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*."

D.10.2. Muutossäädökset

Kun mainitaan päivämäärä tai ajanjakso viittaamalla "**tähän** asetukseen/direktiiviin/päätökseen", säädöksessä, jolla muutetaan toista, samaa säädöstyyppiä olevaa säädöstä, on huolehdittava siitä, että näitä kahta säädöstä ei sekoiteta keskenään.

Tämä pätee erityisesti silloin, kun viittaus sisältyy säännökseen, jolla muutettavaan säädökseen lisätään tekstiä (ja joka on täten lainausmerkeissä). Tällaisella maininnalla (esim. maininta "tämän direktiivin voimaantulo") viitataan **muutettavaan** säädökseen. Kun tarkoituksena on viitata muutossäädökseen, muutettavaan säädökseen lisättävässä tekstissä ei voida viitata suoraan muutossäädökseen ja tavoiteltu lopputulos voidaan saavuttaa korvaamalla viittaus muunlaisella tiedolla (yleensä konkreettisella päivämäärällä).

Esimerkki (vuonna 2015 annettava direktiivi, jolla muutetaan vuonna 2000 annettua direktiiviä):

"Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Näiden tietojen perusteella komissio antaa viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2020** parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ... ”.”

eikä

"Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

... Näiden tietojen perusteella komissio antaa **viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksiantamisesta** Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ... ”.”⁷¹

D.10.3. Ajanjakson alkaminen

Ks. yhteisen käytännön oppaan 20.17 kohta⁷².

Huom. Ilmaisua "... jälkeen" on syytä välttää, sillä se voi aiheuttaa sekaannusta. Jos sitä kaikesta huolimatta käytetään, sen kanssa on käytettävä päivämäärää, jota seuraavana päivänä kyseinen ajanjakso alkaa. Näin ollen ilmaisu "31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen" tarkoittaa "1 päivänä tammikuuta 2011 tai myöhempänä ajankohtana".

D.10.4. Ajanjakson päättyminen

Ks. yhteisen käytännön oppaan 20.18 kohta⁷³.

D.10.5. Määräajat

Määräaika päättyy **määräpäivänä kello 24.00**⁷⁴.

⁷¹ Selitys: 7 a artikla (joka on uusi säännös) on lisättävä muutettavaan direktiiviin; ilmaisulla "tämän direktiivin" viitattaisiin siis vuoden 2000 direktiiviin. Yksinkertaisella laskutoimituksella selviää kuitenkin, että kirjoittaja on todellisuudessa halunnut viitata vuoden 2015 (+ 5 vuotta = 2020) direktiiviin (jos vuoteen 2000 lisätään viisi vuotta, päädytään vuoteen 2005, joka muutosdirektiiviä annettaessa vuonna 2015 oli jo menneisyydessä).

⁷² Ks. [neuvoston asetus \(ETY, Euratom\) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä](#) (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

⁷³ Ks. [asetus \(ETY, Euratom\) N:o 1182/71](#).

⁷⁴ Ks. [asetus \(ETY, Euratom\) N:o 1182/71](#).

Kun kyse on päätöksen tekemisestä, on käytettävä seuraavaa muotoilua, josta ilmenee selvästi, että myös viimeinen päivä on määräajan puitteissa:

"viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2015]"

Kun kyse on kertomusten/raporttien/selvitysten antamisesta, ehdotusten tekemisestä tai määräajan noudattamisesta (esimerkiksi direktiiveissä) – jolloin on epätodennäköistä, että tehtävä suoritettaisiin juuri viimeisenä päivänä – kirjoitetaan yksinkertaisesti:

"ennen [1 päivää tammikuuta 2016]"

Huom. Ilmaisussa "ennen ... päivää ...kuuta ..." on käytettävä päivämäärää, joka seuraa tarkoitettua ajanjaksoa, sillä esimerkiksi ilmaisulla "ennen 1 päivää tammikuuta 2016" tarkoitetaan "viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015".

D.11. VIITTAUKSET KIELIIN

Ks. kielten nimien ja mainitsemisjärjestyksen osalta monikielisessä tai yksikielisessä tekstissä toimielinten yhteisten tekstinlaadinnan ohjeiden 7.2.1 ja 7.2.2 kohta.

D.12. ALAVIITTEET JA OHJEET JULKAISUTOIMISTOLLE

Varsinaisissa alaviitteissä on tietoa, joka on otettava sellaisenaan julkaistavaan tekstiin. Pääsääntöisesti⁷⁵ varsinaiset alaviitteet lisätään tekstiin juoksevilla numeroinnilla ja ne ovat kyseisessä tekstissä sivun alareunassa. Tästä poiketen silloin, kun varsinaiset alaviitteet ovat osa säännöstä, jolla lisätään tekstiä olemassa olevaan säädökseen tai korvataan olemassa olevan säädöksen tekstiä, ne lisätään tekstiin käyttäen yhtä, kahta, kolmea jne. tähteä ja ne ovat kyseessä olevan muutostekstin jäljessä.

Tekniset alaviitteet ovat julkaisutoimistolle annettavia ohjeita lisätä tekstiin ennen julkaisua tietoa, joka on pelkästään teknisluonteista ja jolla ei näin ollen ole mitään vaikutusta asiasisältöön, kuten sellaisen säädöksen järjestysnumero, jota ei ole vielä julkaistu. Tekniset alaviitteet lisätään tekstiin tarvittavalla määrällä plusmerkkejä (+). Ne ovat aina kyseisessä tekstissä sivun alareunassa, myös silloin, kun ne ovat osa säännöstä, jolla lisätään tekstiä olemassa olevaan säädökseen tai korvataan olemassa olevan säädöksen tekstiä.

⁷⁵ Useiden sivujen mittaisia teknisiä liitteitä (kuten lomakkeita ja taulukoita) koskeviin alaviitteisiin saatetaan toisinaan soveltaa eri sääntöjä.

Esimerkki erityyppisten alaviitteiden yhdistelmästä:

"5 artikla

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 648/2012¹ seuraavasti:

1) lisätään 5 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Laatiessaan tämän kohdan nojalla luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi arvopaperimarkkinaviranomainen ei saa rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) .../...⁺ 95 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...⁺⁺ 35 artiklan 6 kohdan e alakohdassa säädetyn, C osan 6 kohdan energiajohdannaissopimuksia koskevan siirtymäsäännöksen soveltamista.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) .../..., annettu ... päivänä ... kuuta ..., ... (EUVL ...).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) .../..., annettu ... päivänä ... kuuta ..., ... (EUVL ...).;

2) ...

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 23/14 (2011/0298(COD)) olevan direktiivin numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen direktiivin numero, antopäivä, nimi ja EUVL-julkaisuviite.

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 78/13 (2011/0297(COD)) olevan asetuksen numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, antopäivä, nimi ja EUVL-julkaisuviite.””

Kun julkaisutoimistolle annettava ohje koskee asiasisältöä, esimerkiksi säädöksen soveltamispäivää tai voimaantulopäivää, sitä ei ilmaista alaviitteenä: sen sijaan tekstiin lisätään päivämäärämerkintä, jossa käytetään kolmea pistettä (”... päivänä ...kuuta ...”), ja sen jälkeen ohje hakasulkeissa (ks. esimerkki [D.10.1](#) kohdassa).

LIITE I

Euroopan parlamentin, neuvoston
ja
komission

yhteisen käytännön opas

Euroopan unionissa säädöstekstien laatimiseen
osallistuville

Toisen laitoksen esipuhe

Yli kymmenen vuoden ajan Yhteisen käytännön opas on osoittanut hyödyllisyytensä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission laatiessa säädöksiä selkeiksi ja täsmällisiksi. Siinä esitetyt periaatteet ovat viitepisteenä näissä kolmessa toimielimessä lainsäädäntötekniikan alalla.

Sen jälkeen kun oppaan ensimmäinen laitos julkaistiin vuonna 2000, on kuitenkin tapahtunut lukuisia muutoksia siinä, mikä on nykyään unionin oikeus. On osoittautunut tarpeelliseksi kerätä uuteen laitokseen sekä osittaiset ajantasaistukset, jotka ovat olleet verkossa saatavilla, että Lissabonin sopimuksen¹ aiheuttamat mukautukset tähän uuteen laitokseen.

Tätä laitosta on lisäksi yksinkertaistettu tietyiltä osin, ja siinä on otettu huomioon viimeisimmät muutokset. Lisää muutoksia on odotettavissa, ja lainsäädäntötekniikan mietintäryhmä², joka vastaa oppaan ajan tasalla pitämisestä, tulee sisällyttämään ne oppaan tekstiin.

Yhteisen käytännön opas muodostaa yleiset säädösten laadinnan periaatteet. Kukin toimielin käyttää sitä yhdessä muiden sellaisten apuvälineiden kanssa, joissa on vakiomuotoiluja ja yksityiskohtaisempia sääntöjä.

Näin mukautetun ja ajantasaistetun käytännön oppaan toivotaan edelleen parantavan unionin säädösten laatua.

Euroopan parlamentin
oikeudellisen yksikön puolesta

Neuvoston
oikeudellisen yksikön puolesta

Christian PENNERA
Parlamentin lakimies

Hubert LEGAL
Neuvoston lakimies

Komission
oikeudellisen yksikön puolesta

Luis ROMERO REQUENA
Pääjohtaja

Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2013

¹ Tässä laitoksessa on tämän kehityksen huomioon ottamiseksi ollut tarpeen tietyiltä osin mukauttaa vuonna 1998 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella (ks. ensimmäisen laitoksen esipuhe) annettujen yhteisten suuntaviivojen, jotka ovat tämän oppaan alajaotuksen perustana, sanamuotoa.

² Mietintäryhmä perustettiin vuonna 2010 helpottamaan kolmen toimielimen välistä yhteistyötä lainsäädäntötekniikan alalla.

Ensimmäisen laitoksen esipuhe

Yhteisön lainsäädännön valmistelun laatu on keskeinen edellytys sille, että lainsäädäntöä ymmärrettäisiin paremmin ja sitä voitaisiin soveltaa moitteettomasti. Yhteisön toimielinten antamat säädökset on laadittava ymmärrettävästi ja johdonmukaisesti yhtenäistä esitystapaa ja lainsäädäntötekniikkaa koskevia periaatteita noudattaen, jotta kansalaiset ja talouden toimijat voivat olla selvillä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja tuomioistuimet huolehtia niiden toteutumisesta sekä jäsenvaltiot tarvittaessa saattaa säädökset kansallisen lainsäädäntönsä osaksi asianmukaisesti ja määräaikoja noudattaen.

Edinburghissa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa (1992) jo tunnustettiin korkeimmalla poliittisella tasolla tarve parantaa lainsäädäntöä, toisin sanoen selkeyttää ja yksinkertaistaa tekstejä noudattaen hyvän lainsäädännön periaatteita. Neuvosto ja komissio ovat toteuttaneet tiettyjä toimenpiteitä tätä varten¹. Pyrkimys on vahvistettu Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetystä julistuksessa N:o 39 yhteisön lainsäädännön valmistelun laadusta. Tämän julistuksen johdosta yhteisön lainsäädäntömenettelyyn osallistuvat kolme toimielintä, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio, ovat hyväksyneet 22 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella² yhteiset suuntaviivat yhteisön lainsäädännön valmistelun laadun parantamiseksi.

Kolme oikeudellista yksikköä on mainitun sopimuksen mukaisesti laatinut tämän oppaan. Tarkoituksena on kehittää suuntaviivojen sisältöä edelleen ja täsmentää niiden vaikutuksia kommentoimalla niitä jokaista erikseen ja havainnollistamalla niitä esimerkein. Opa on laadittu apuvälineeksi kaikille niille, jotka osallistuvat yleisimpien yhteisön säädösten valmisteluun. Oppaalla pyritään vaikuttamaan toimielinten kaikkiin säädöksiin, kuuluivatpa ne yhteisöjen perustamissopimusten soveltamisalaan tai Euroopan unionista tehdyn sopimuksen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskevien osastojen soveltamisalaan.

Tätä opasta voidaan käyttää yhdessä muiden apuvälineiden kanssa. Niitä ovat esimerkiksi Euroopan unionin neuvoston säädöskäsikirja ”Formulaire des actes du Conseil”, komission lainsäädäntötekniikan säännöt ”Règles de technique législative de la Commission”, Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston julkaisemat toimielinten yhteiset tekstinlaadinnan ohjeet ja LegisWrite-mallit. Näiden lisäksi on hyödyllistä ja usein myös välttämätöntä tarkastella asiaa koskevia perustamissopimuksien määräyksiä ja kyseisen alan perussäädösten säännöksiä.

Näiden kolmen toimielimen yksikköjä kehoitetaan käyttämään opasta ja kehittämään sitä edelleen kommenteillaan. Kommentteja voi lähettää koska tahansa lainsäädännön valmistelun laatua käsittelevälle toimielinten väliselle työryhmälle, joka päivittää opasta jatkuvasti.

¹ Yhteisön lainsäädännön valmistelun laadusta 8 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston päätöslauselma (EYVL C 166, 17.6.1993, s. 1).

Komissio: Säädöskäytännön suuntaviivat, SEC(95) 2255/7, 18.1.1996.

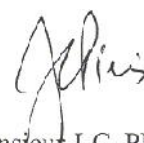
² Yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua koskevista yhteisistä suuntaviivoista 22 päivänä joulukuuta 1998 tehty toimielinten välinen sopimus (EYVL C 73, 17.3.1999, s. 1).

Oikeudelliset yksiköt toivovat, että opas on hyödyksi kaikille, jotka tavalla tai toisella ovat toimielimissä tekemisissä normatiivisten säädösten laatimisen kanssa. Tällä tavoin voidaan yhdessä vaikuttaa siihen, että Euroopan kansalaisille esitetään säädöksiä, joissa Euroopan unionin tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi esitetään selvästi.

Euroopan parlamentin
oikeudellisen yksikön puolesta

Monsieur G. GARZÓN CARRIANA
Jurisconsulte

Neuvoston
oikeudellisen yksikön puolesta

Monsieur J.-C. PIRIS
Jurisconsulte

Komission
oikeudellisen yksikön puolesta

Monsieur J.-L. DEWOST
Directeur général

Brysseli, le 16 Mars 2000

Brysselissä 16 päivänä maaliskuuta 2000

SISÄLLYSLUETTELO

YLEISET PERIAATTEET

(1–6 SUUNTAVIIVA)..... 6

SÄÄDÖKSEN OSAT

(7–15 SUUNTAVIIVA) 14

SISÄISET JA ULKOISET VIITTAUKSET

(16 JA 17 SUUNTAVIIVA) 40

MUUTOSSÄÄDÖKSET

(18 JA 19 SUUNTAVIIVA) 49

LOPPUSÄÄNNÖKSET, KUMOAMISSÄÄNNÖKSET JA LIITTEET

(20, 21 JA 22 SUUNTAVIIVA) 57

Yleiset periaatteet (1–6 suuntaviiva)

- 1 UNIONIN SÄÄDÖKSET ON LAADITTAVA SELKEIKSI, YKSINKERTAISIKSI JA TÄSMÄLLISIKSI*.
 - 1.1 Säädöksen on oltava muodoltaan
 - selkeä, helppo ymmärtää, yksiselitteinen;
 - yksinkertainen, ytimekäs, vailla tarpeettomia aineksia;
 - täsmällinen, ettei sanoma jää lukijalle epäselväksi.
 - 1.2 Tämä terveen järjen periaate ilmentää myös yleisiä oikeusperiaatteita, joita ovat:
 - kansalaisten yhdenvertaisuus lain edessä siinä mielessä, että lainsäädännön on oltava kaikkien ulottuvilla ja kaikkien ymmärrettävissä;
 - oikeusvarmuus, jonka mukaan lain soveltamisen on oltava ennakoitavissa.
 - 1.2.1 Tällä periaatteella on erityisen suuri merkitys unionin säädöksissä. Niiden on sulauduttava monimutkaiseen järjestelmään, joka on myös monikulttuurinen ja monikielinen (katso 5 suuntaviiva).
 - 1.2.2 Tämän periaatteen soveltamisella pyritään kahteen tavoitteeseen: tekemään unionin lainsäädännöstä helposti ymmärrettävää ja välttämään lainvalmistelun huonosta laadusta johtuvat riidat.

* Käytännön oppaan tässä laitoksessa tämän suuntaviivan sanamuotoa on mukautettu Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

- 1.3 Epäselviä säännöksiä Euroopan unionin tuomioistuimissa saattaa tulkita suppeasti. Jos moniselitteiseen muotoiluun on päädytty sen vuoksi, että kyseisestä säännöksestä käydyissä neuvotteluissa syntyneitä ongelmia ei ole pystytty ratkaisemaan, lopputulos on tässä tapauksessa sen vastakohta, mihin pyrittiin¹.
- 1.4 Yksinkertaisuuden ja täsmällisyyden vaatimukset voivat olla ristiriidassa keskenään. Yksinkertaisuus toteutuu usein täsmällisyyden kustannuksella ja päinvastoin. Käytännössä on löydettävä tasapaino siten, että säännökset laaditaan mahdollisimman täsmällisiksi tekemättä niistä kuitenkaan liian vaikeataajuisia. Tämä tasapaino voi vaihdella sen mukaan, keihin säännöstä on tarkoitus soveltaa (katso 3 suuntaviiva).
- Esimerkki tekstistä, joka ei ole tasapainoinen:

”Perustetaan pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä, joka tulee pakolliseksi kaikissa jäsenvaltioissa 1 päivänä tammikuuta 2000. Tästä pakollisesta järjestelmästä huolimatta jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että järjestelmää sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävään lihaan ainoastaan vapaaehtoisesti.”
- 1.4.1 Voidakseen ilmaista säännöksen tarkoituksen yksinkertaisella tavalla, tekstin laatijan on pyrittävä kiteyttämään se yksinkertaisiin käsitteisiin. Yleiskielen sanoja on käytettävä aina, kun se on mahdollista. Ilmaisun selkeys on asetettava tyylin edelle. Esimerkiksi synonyymejä ja saman ajatuksen ilmaisemista eri tavoin on vältettävä.
- 1.4.2 Kieliopillinen virheettömyys ja sääntöjen mukainen välimerkkien käyttö helpottaa sekä tekstin ymmärtämistä sen laadintakielellä että sen kääntämistä muille kielille (ks. 5 suuntaviiva).
- 2 UNIONIN SÄÄDÖKSIÄ LAADITTAESSA ON OTETTAVA HUOMIOON SÄÄDÖSTYYPPI JA SE, ONKO SÄÄDÖS SITOVA (ASETUS, DIREKTIIVI, PÄÄTÖS, SUOSITUS TAI MUU)*.
- 2.1 Eri säädöksillä on oma vakioitu esitystapansa ja vakiomuotoilunsa (katso 15 suuntaviiva).

¹ Ks. asia C-6/98, *ARD*, tuomio 28.10.1999, Kok., s. I-7599.

* Käytännön oppaan tässä laitoksessa tämän suuntaviivan sanamuotoa on mukautettu Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

2.2 Säädöksiä laadittaessa on otettava huomioon säädöstyypit.

2.2.1 Koska asetuksia sovelletaan sellaisenaan, ja ne ovat kaikilta osiltaan velvoittavia, niiden säännökset on laadittava siten, että säädöksestä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet eivät jää epäselväksi niille, joita säädös koskee. Viittaamista välikätenä toimiviin kansallisiin viranomaisiin on vältettävä, jollei säädöksessä säädetä täydentävästä jäsenvaltion toiminnasta:

Esimerkki:

”Yritysten on pidettävä rekisteriä ...”

2.2.2 Direktiivit osoitetaan jäsenvaltioille:

Esimerkki:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että yritykset pitävät rekisteriä ...”

Niitä ei pidä laatia liian yksityiskohtaisiksi, vaan jäsenvaltioille on jätettävä riittävästi liikkumavaraa niiden saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jos säädös on liian yksityiskohtainen eikä jätä tällaista liikkumavaraa, asetus on direktiiviä sopivampi väline.

2.2.3 Päätöstä laadittaessa otetaan huomioon, keille päätös osoitetaan, mutta noudatetaan kuitenkin olennaisilta osin yleisesti sovellettavien säädösten esitystapaa koskevia sääntöjä:

Esimerkki:

”[Jäsenvaltio] voi saada unionin taloudellista tukea [päivämäärä] todettujen afrikkalaisen sikaruton tautipesäkkeiden vuoksi.”

2.2.4 Suosituksia laadittaessa on otettava huomioon, etteivät ne ole sitovia:

Esimerkki:

”Jäsenvaltioille suositellaan ...”

- 2.3 Säädestä laadittaessa on otettava huomioon myös, onko säädös sitova.
- 2.3.1 Verbin ja sen aikaluokan valinta riippuu säädestyyppistä ja kielestä sekä siitä, onko kyseessä johdanto-osan kappale vai artiklaosa (katso 10 ja 12 suuntaviiva).
- 2.3.2 Sitovien säästösten säännöksissä verbit ovat ranskaksi indikatiivin preesensissä, englanniksi yleensä *shall*-apuverbiä seuraa infinitiivi. Futuuria olisi vältettävä. Suomenkielisissä sitovissa sääöksissä käytetään artiklaosassa 1) indikatiivin preesensia, kun säännös kohdistuu unionin toimielimiin tai elimiin; 2) yleensä nesessiivistä liittomuotoa, kun säännös kohdistuu jäsenvaltioihin tai niiden toimielimiin. Nesessiivinen liittomuoto muodostetaan käyttäen *olla*-verbiä (esimerkiksi ”on tehtävä”). *Tulla*-verbin käyttöä olisi vältettävä.
- 2.3.3 Sääöksissä, jotka eivät ole sitovia ei saa käyttää imperatiivia eivätkä nämä sääökset saa rakenteeltaan ja esitystavaltaan muistuttaa liian paljon sitovia sääöksia.
- 3 SÄÄÖKSIÄ LAADITTAESSA ON ERITYISESTI KIINNITETTÄVÄ HUOMIOTA SIIHEN, KEIHIN SÄÄÖSTÄ ON TARKOITUS SOVELTAA, NIIN ETTÄ HEILLÄ ON MAHDOLLISUUS SAADA YKSISELITTEINEN TIETO HEIDÄN OIKEUKSISTAAN JA VELVOLLISUUKSISTAAN, SEKÄ SIIHEN, KEIDEN TEHTÄVÄNÄ ON SÄÄÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO.
- 3.1 Sääöksien kohteena on erilaisia ryhmiä, koko väestöstä tietyn alan asiantuntijoihin. Jokaisella ryhmällä on oikeus edellyttää, että käytetään sellaista kieltä, jota se ymmärtää.
- 3.2 Erilaisten kohderyhmien huomioon ottaminen vaikuttaa sekä säästösten perustelujen että johdanto-osan ja artiklaosan laatimiseen.
- 3.3 Tällä tavoin myös säästösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä helpottuu.

- 3.4 Säädökset edellyttävät toimia paitsi niiltä, joita säädökset koskevat, myös jäsenvaltioiden viranomaisilta eri tasoilla, esimerkiksi virkamiehiltä, tutkijoilta ja tuomareilta. Tämä on otettava huomioon säädösten kielessä; niihin voi sisältyä teknisiä määräyksiä, joiden täytäntöönpanosta vastaavat sääntelyn kohteena olevaan alaan erikoistuneet virkamiehet.

Esimerkki kohdennetusta esitystavasta:

”3 artikla

Rahanväärennösten tutkimuskeskus ja rahanväärennöstietokanta

1. EKP perustaa EKPJ:n rahanväärennöstietokannan ja rahanväärennösten tutkimuskeskuksen sekä vastaa niiden toiminnasta. Tutkimuskeskukseen on määrä keskittää EKP:n ja kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemien eurosetelien väärennöksiin ja niiden tekniseen analysointiin liittyvät tiedot. Kaikki tarvittavat eurosetelien väärentämiseen liittyvät tilasto- ja tekniset tiedot keskitetään rahanväärennöstietokantaan.
2. ...
3. Kansalliset keskuspankit antavat haltuunsa saamien uusien euroseteli-väärennöstyyppien alkuperäiskappaleet rahanväärennösten tutkimuskeskukselle teknistä tutkimusta ja keskitettyä luokitusta varten, jollei joistakin oikeudellisista rajoitteista muuta johdu. Kansalliset keskuspankit tekevät alustavan arvion siitä, onko tietty väärennös jo luokiteltua tyyppiä vai kuuluuko se uuteen luokkaan.”

- 4 SÄÄDÖSTEN SÄÄNNÖSTEN ON OLTAVA LYHYITÄ JA YTIMEKKÄITÄ JA NIIDEN SISÄLLÖN OLISI OLTAVA MAHDOLLISIMMAN YHTENÄINEN. OLISI VÄLTETTÄVÄ LIIAN PITKIÄ ARTIKLOITA JA VIRKKEITÄ, TARPEETTOMAN MONIMUTKAISIA SANONTOJA JA AIHEETONTA LYHENTEIDEN KÄYTTÖÄ.
- 4.1 Hyvälle säädöstyylille on ominaista johtoajatusten ilmaiseminen lyhyesti. Selittävät lauseet, joiden tarkoituksena on lisätä johtoajatusten ymmärrettävyyttä, voivat aiheuttaa tulkintaongelmia.

- 4.2 Tekstin olisi oltava yhtenäinen.
- 4.2.1 Soveltamisala on otettava huomioon kaikkialla säädöksessä. Oikeuksia ja velvollisuuksia ei saa ulottaa säädöksen ilmoitetun soveltamisalan ulkopuolelle eikä muille aloille.
- 4.2.2 Oikeuksien ja velvollisuuksien on sovittava yhteen, eivätkä ne saa olla ristiriidassa keskenään.
- 4.2.3 Säädos, joka on vain väliaikainen, ei saa sisältää pysyväisluonteisia säännöksiä.
- 4.3 Säädöksen olisi oltava yhtenäinen muiden unionin säädösten kanssa.
- 4.3.1 Päällekkäisyyttä ja ristiriitaisuutta saman alan muiden säädösten kanssa on erityisesti vältettävä.
- 4.3.2 Muiden säädösten soveltamisesta ei saa syntyä epävarmuutta (katso myös 21 suuntaviiva).
- 4.4 Virkkeessä olisi ilmaistava ainoastaan yksi ajatus, kun taas usean virkkeen sisältävään artiklaan kootaan useampia ajatuksia, jotka liittyvät toisiinsa loogisesti. Teksti on jaettava sisällön perusteella selväpiirteisiin osiin (katso 15 suuntaviivan taulukko), sillä liian tiivis teksti haittaa sekä lukemista että ymmärtämistä. Jaottelu ei saa kuitenkaan johtaa virkkeiden luonnottomaan ja liialliseen pilkkomiseen.
- 4.5 Kunkin artiklan rakenteen on oltava mahdollisimman yksinkertainen.
- 4.5.1 Säänneltävän asiakokonaisuuden esittäminen tyhjentävästi yhdessä artiklassa ei ole tulkinnan kannalta tarpeen eikä selkeyden vuoksi suotavaa. On selvästi suotavampaa käsitellä asiaa useissa artikloissa, jotka kootaan samaan jaksoon (katso 15 suuntaviiva).
- 4.5.2 Erityisesti säädöksen valmistelun alkuvaiheessa artiklojen rakenne ei saisi olla liian monimutkainen. Luonnoksia ja ehdotuksia säädöksiä käsitellään ja niistä neuvotellaan valmistelun kaikissa vaiheissa, mikä usein johtaa vielä lisäyksiin ja tarkennuksiin. Säädöksiin tehdään usein myös myöhemmin lukuisia muutoksia, joiden sisällyttäminen ylikuormitettuihin artikloihin on vaikeaa.

Esimerkki, jossa esiintyy mainittuja ongelmia:

- ”4. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla poiketaan 2 kohdan säännöksistä tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta, jos:
- a) toimenpiteet:
 - i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:
 - 1) yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selville saaminen ja syytteenpano mukaan lukien alaikäisten suojelu ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset,
 - 2) kansanterveyden suojelu,
 - 3) yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen,
 - 4) kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;
 - ii) kohdistuvat tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa kyseisten tavoitteiden saavuttamisen;
 - iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;
 - b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista:
 - i) pyytänyt 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä, eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä, ja
 - ii) ilmoittanut komissiolle ja 1 kohdassa tarkoitettulle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä,sanotun kuitenkin vaikuttamatta tuomioistuimessa tapahtuvaan käsittelyyn eikä rikostutkintaan liittyviin toimenpiteisiin.”

- 4.6 Usein on helpompi laatia monimutkaisia virkkeitä kuin kirjoittaa selkeä ja kokoava esitys. Kokoavaan ja monimutkaisuutta välttävään tekstin laadintaan on kuitenkin pyrittävä, jotta teksti olisi helposti ymmärrettävää ja käännettävissä eri kielille.

- 4.7 Lyhenteiden käytössä on otettava huomioon, keille säädös on tarkoitettu. Lyhenteiden on oltava kohderyhmälle tuttuja tai ne on määritettävä selvästi, kun niitä käytetään ensimmäisen kerran (esimerkiksi ”Euroopan keskuspankki (EKP)”); ”kansainvälinen pankkitilinumero (International Bank Account Number), jäljempänä ’IBAN’”). Kun lyhenne on jo määritetty johdanto-osan kappaleissa ja sitä käytetään uudelleen artiklaosassa, se olisi lähtökohtaisesti määritettävä uudelleen, kun sitä käytetään ensimmäisen kerran artiklaosassa. Tällaisen toiston asianmukaisuutta olisi kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti, jolloin olisi otettava huomioon erityisesti johdanto-osan kappaleiden lukumäärä ja pituus tai se, onko kyseinen lyhenne yleisesti tunnettu ja yksiselitteinen.
- 5 EHDOTUKSET SÄÄDÖKSIKSI ON KAIKISSA SÄÄDÖSVALMISTELUN JA -MENETTELYN VAIHEISSA LAADITTAVA SELLAISIA ILMAISUJA JA LAUSERAKENTEITA KÄYTTÄEN, JOISSA OTETAAN HUOMIOON UNIONIN LAINSÄÄDÄNNÖN MONIKIELISYYS; KANSALLISILLE OIKEUSJÄRJESTYKSILLE OMINAISIA KÄSITTEITÄ TAI TERMEJÄ TULEE KÄYTTÄÄ HARKITEN*.
- 5.1 Kun laaditaan yleisesti sovellettavia unionin säädöksiä, on pidettävä mielessä, että tekstin on vastattava neuvoston asetuksen N:o 1 vaatimuksia. Kyseisen asetuksen mukaan säädökset laaditaan kaikilla virallisilla kielillä. Tämän vuoksi unionin säädöksille asetetaan sellaisia vaatimuksia, joita ei siinä määrin aseteta kansallisille säädöksille.
- 5.2 Yhtäältä alkutekstin on oltava hyvin yksinkertainen, selkeä ja suoraviivainen, koska kaikenlainen aiheeton monimutkaisuus tai vähäinenkin moniselitteisyys voi johtaa muilla unionin kielillä epätarkkaan, summittaiseen tai jopa virheelliseen käännökseen.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”Tuotteen X markkinahinnat ovat vapaasti tehtaalla -hintoja, sisäisiä veroja lukuun ottamatta:

- a) lohkoihin pakatun tuoreen tuotteen osalta;
- b) lisättynä X eurolla välttämättömien kuljetuskustannusten huomioonottamiseksi.”

Tällaisessa tapauksessa olisi parempi olla käyttämättä luettelomuotoa ja esittää teksti seuraavasti:

”Tuotteen X markkinahinnat ovat lohkoihin pakatun tuoreen tuotteen vapaasti tehtaalla -hintoja, lukuun ottamatta sisäisiä veroja.

Näihin hintoihin lisätään X euroa välttämättömien kuljetuskustannusten huomioonottamiseksi.”

* Käytännön oppaan tässä laitoksessa tämän suuntaviivan sanamuotoa on mukautettu Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

- 5.2.1 Olisi vältettävä epätäydellisiä tai elliptisiä lauserakenteita, joilla kirjoittaja pyrkii välittämään sanoman lyhyesti, vaikka sanoman monimutkaisuus vaatisi pikemminkin selittämistä.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”Jos tuotteet eivät ole 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisten tuotteiden markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai niiden markkinoilta vetämisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden päättämien seuraamusten uhalli.”

Paremmiin:

”Jos tuotteet eivät ole 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisten tuotteiden markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi taikka niiden markkinoilta vetämisen varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan siinä tapauksessa, että ei noudateta mainittuja rajoittamista, kieltä tai markkinoilta vetämistä koskevia toimenpiteitä.”

- 5.2.2 Olisi vältettävä myös liian monimutkaisia virkkeitä, jotka sisältävät lukuisia määritteitä, sivulauseita tai kiilalauseita.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”Tutkimustulosten on oltava kaikkien sopimuspuolten saatavilla siten, että tutkimuslaitokset voivat varata tulokset myöhempien tutkimushankkeiden käyttöön.”

Paremmiin:

”Tutkimustulosten on oltava kaikkien sopimuspuolten saatavilla.

Tutkimuslaitokset voivat kuitenkin varata tulokset myöhempien tutkimushankkeiden käyttöön.”

- 5.2.3 Virkkeen eri osien kieliopillisen suhteen on oltava selvä. Ei saa esimerkiksi jäädä epäselväksi, viittaako adjektiivi yhteen vai useampaan substantiiviin.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”... julkiset koulut ja sairaalat ...”

Paremmiin:

”... julkiset koulut ja julkiset sairaalat ...”

- 5.2.4 Olisi vältettävä myös ammattikielen ilmaisuja, muotitermejä sekä tiettyjä latinankielisiä ilmaisuja, jotka poikkeavat niiden tavanomaisesta oikeudellisesta merkityksestä.

- 5.3 Toisaalta käytetyt ilmaisut ja muodot eivät saa olla liian kiinteästi sidoksissa tiettyyn kieleen tai kansalliseen oikeusjärjestelmään, sillä ne lisäävät käännösongelmia. Tämä koskee erityisesti, mutta ei yksinomaan, oikeudellisia termejä.

Tekstin laatijan on oltava tietoinen varsinkin kahdesta seuraavasta ongelmasta.

- 5.3.1 Tietyillä ilmaisuilla, jotka ovat kovin tavallisia tekstiä laadittaessa käytettävässä kielessä, ei välttämättä ole vastinetta kaikissa unionin kielissä. Tällaiset ilmaisut voidaan kääntää niille ainoastaan kiertoilmaisuin tai lähinnä vastaavin ilmaisin, joiden käyttö aiheuttaa merkityseroja eri kielitoisintojen välille. Sen vuoksi olisi vältettävä mahdollisimman pitkälle tietyille kielelle leimallisten ilmaisujen käyttöä.

- 5.3.2 Varsinaisista oikeudellisista termeistä on vältettävä sellaisia, jotka ovat liaksi sidoksissa eri kansallisiin oikeusjärjestyksiin.

Esimerkki:

Ranskan oikeudessa tavallisella käsitteellä ”faute” ei ole täsmällistä vastinetta muissa oikeusjärjestelmissä (esimerkiksi englantilaisessa tai saksalaisessa). Sen sijaan on näin ollen käytettävä tapauksesta riippuen esimerkiksi sellaisia termejä kuin ”illégalité” ja ”manquement”, jotka voidaan helposti kääntää muille kielille: ”lainvastaisuus”, ”laiminlyönti” jne.

- 5.4 Tavoitteena on siinä määrin kuin mahdollista ja ottaen huomioon unionin oikeuden ja unionissa käytetyn terminologian erityispiirteet, että eri jäsenvaltioissa säädöksiä soveltavat henkilöt (virkamiehet, tuomarit, asianajajat jne.) eivät pitäisi unionin säädöksiä negatiivisessa mielessä ”käännöksinä”, vaan tiettyä säädösten kirjoittamistyyliä noudattavina teksteinä. Unionin oikeuteen kohdistuvasta arvostelusta suuri osa johtuu lainasanoja, käännöslainoja ja vaikeasti ymmärrettävän ammattislangin sanoja vilisevistä teksteistä. Sen johdosta tällaista oikeutta pidetään vieraana.
- 5.5 Vielä kaksi käytännön asiaa on otettava huomioon alkutekstin ja käännöksen välillä.
- 5.5.1 Ensinnäkin tekstin laatijan on huolehdittava, että kääntäjä pystyy välittömästi tunnistamaan alkutekstissä käytetyt lähteet. Jos jokin alkutekstin kohta on lainattu toisesta tekstistä (perussopimuksesta, direktiivistä, asetuksesta jne.), tämän on käytävä tekstistä selvästi ilmi tai siitä on ilmoitettava erikseen, tarvittaessa sähköisiä välineitä käyttäen. Jokainen sitaatti, jonka lähde ei ole ilmoitettu, aiheuttaa yhdessä tai useammassa kielessä riskin vapaasta käännöksestä, vaikka kirjoittaja on nimenomaisesti pyrkinyt käyttämään voimassa olevan säännöksen sanamuotoja.
- 5.5.2 Toiseksi tekstin laatijan olisi tiedostettava, että kääntäjien ja yleensä kaikkien tekstiä kielen kannalta tarkastelevien yksiköiden huomautukset voivat olla suureksi hyödyksi. Tarkasteltaessa tekstiä tästä näkökulmasta on mahdollista löytää alkutekstistä virheitä ja moniselitteisyyttä, vaikka tekstiä on kypsytetty pitkään ja vaikka – tai ehkä juuri sen vuoksi, että – sen valmisteluun on osallistunut useita henkilöitä. Havaitut ongelmat voidaan saada siten tekstin laatijan tietoon. Tällaisessa tapauksessa on usein parempi korjata alkutekstiä kuin käännöksiä.

- 6 KÄYTETTYJEN TERMIEN ON OLTAVA YHDENMUKAISIA SÄÄDÖKSEN ERI SÄÄNNÖKSISSÄ JA VASTATTAVA MUISSA, ERITYISESTI SAMALLA ALALLA ANNETUISSA SÄÄDÖKSISSÄ KÄYTETTYJÄ TERMEJÄ.

SAMAT KÄSITTEET ON ILMAISTAVA SAMOIN SANOIN JA MAHDOLLISUUKSIEN MUKAAN POIKKEAMATTA NIILLÄ YLEISESSÄ, OIKEUDELLISESSA TAI TEKNISESSÄ KIELENKÄYTÖSSÄ OLEVASTA MERKITYKSESTÄ.

- 6.1 Ymmärtämisen ja tulkitsemisen helpottamiseksi säädöksen tekstin on oltava yhdenmukaista. Voidaan erottaa toisistaan muodollinen yhdenmukaisuus, joka koskee yksinomaan terminologianäkökohtia, ja laajemmin käsitettävä sisällöllinen yhdenmukaisuus, joka koskee koko säädöksen loogisuutta.

Muodollinen yhdenmukaisuus

- 6.2 Terminologian yhdenmukaisuus tarkoittaa, että samoja termejä käytetään koko ajan ilmaisemaan samoja käsitteitä ja että samaa termiä ei saa käyttää ilmaisemaan eri käsitteitä. Tarkoituksena on välttää moniselitteisyyttä, ristiriitaisuuksia ja epävarmuutta käsitteen merkityksestä. Tiettyä termiä on siten käytettävä yhdenmukaisesti samasta asiasta, ja toista käsitettä ilmaisemaan on valittava toinen termi.
- 6.2.1 Tämä koskee saman säädöksen säännöksiä, mukaan lukien liitteet, ja kyseiseen säädökseen liittyviä muita säädöksiä, kuten erityisesti täytäntöönpanosäädöksiä, sekä saman alan kaikkia muita säädöksiä. On varmistettava, että terminologia on yhdenmukaista voimassa olevan lainsäädännön kanssa.
- 6.2.2 Termejä on käytettävä niiden tavanomaisessa merkityksessä. Jos samalla sanalla on oikeudellisessa kielenkäytössä eri merkitys kuin yleiskielessä tai teknisessä kielenkäytössä, virke on laadittava siten, että vältetään monimerkityksisyys.
- 6.2.3 Täsmällisyyden vuoksi ja tulkintaongelmien välttämiseksi voi olla tarpeen määritellä termit (katso 14 suuntaviiva).

Sisällöllinen yhdenmukaisuus

- 6.3 Terminologian yhdenmukaisuus on varmistettava myös säädöksen sisällön kannalta. Toisin sanoen säädöksessä ei saa olla ristiriitaisuuksia.
- 6.4 Määritelmät on otettava huomioon kaikkialla säädöksessä. Määriteltyjä käsitteitä on käytettävä yhdenmukaisesti eikä niiden sisällössä saa poiketa annetuista määritelmistä.

Säädöksen osat (7–15 suuntaviiva)

- 7 KAIKKI YLEISESTI SOVELLETTAVAT SÄÄDÖKSET ON LAADITTAVA VAKIORAKENNETTA NOUDATTAEN (NIMI – JOHDANTO-OSA – ARTIKLAOSA – MAHDOLLISET LIITTEET)*.
- 7.1 'Nimellä' tarkoitetaan säädöksen alussa ilmoitettuja tietoja, jotka erottavat sen muista säädöksistä. Varsinaisen nimen jäljessä ennen johdanto-osaa voi olla tiettyjä teknisiä tietoja (todistusvoimainen kieli, ETA:n kannalta merkityksellinen teksti, numero).
- 7.2 'Johdanto-osalla' tarkoitetaan kaikkea sitä, mikä on säädöksen nimen ja artiklaosan välissä, toisin sanoen viitteet, johdanto-osan kappaleet ja juhlalliset sanonnat, jotka ovat ennen viitteitä ja johdanto-osan jälkeen.
- 7.3 'Artiklaosa' on säädöksen normatiivinen osa. Se koostuu artikloista, jotka on mahdollisesti ryhmitelty osiin, osastoihin, lukuihin ja jaksoihin (katso 15 suuntaviivan taulukko), ja sitä voi seurata liitteitä.

Vakiorakenteen osat esitetään niitä koskevissa suuntaviivoissa.

- 8 SÄÄDÖSTEN NIMESSÄ ON ILMOITETTAVA KOHDE MAHDOLLISIMMAN YTIMEKKÄÄSTI JA TÄYDELLISESTI SEKÄ SITEN, ETTEI SÄÄDÖKSEN SISÄLLÖSTÄ VOI EREHTYÄ. TARVITTAESSA SÄÄDÖKSEN NIMESSÄ VOI OLLA SÄÄDÖKSEN KOHTEEN ILMOITTAVAN OSAN JÄLKEEN SÄÄDÖKSEN LYHYTNIMI.
- 8.1 Nimestä eli niistä tiedoista, joita on annettu säädöksen pääasiallisesta kohteesta, on selvittävä, keitä kyseinen säädös koskee (tai ei koske). Siinä on annettava mahdollisimman selkeä kuva säädöksen sisällöstä. Nimeä ei ole syytä kuormittaa aineksilla, jotka eivät edistä tätä päämäärää, vaan olisi käytettävä ennemminkin unionin lainsäädännön eri aloille ominaisia avainsanoja (tältä osin on hyödyllistä tutustua Euroopan unionin voimassa olevan lainsäädännön luetteloon, joka on saatavilla unionin oikeuden EUR-Lex-tietokannassa).
- Tekstin laatijan olisi harkittava, mitä asioita nimessä on oltava, jotta lukijat, joita teksti varsinaisesti koskee (ei esimerkiksi kaikki maanviljelijät, vaan kaikki omenanviljelijät), pitäisivät tarpeellisena lukea tällä tavoin nimetyn säädöksen.

* Käytännön oppaan tässä laitoksessa tämän suuntaviivan sanamuotoa on mukautettu Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

- 8.2 Säädöksellä on oltava eri nimi kuin muilla voimassa olevilla säädöksillä (katso kuitenkin 8.3 kohta).
- 8.3 Erityistapaus on säädökset, joilla muutetaan aiempia säädöksiä. Nimeä ei voida pitää täydellisenä, jos siinä ei mainita kaikkien muutettujen säädösten numeroja. Jos niitä ei mainita, on mahdotonta löytää tietyn säädöksen kaikki muutokset. Jos säädöksen ainoa tarkoitus on toisen säädöksen muuttaminen, mainitaan joko muutettavan säädöksen nimi ja järjestysnumero tai sen järjestysnumero ja muutoksen kohde (katso 18.9 ja 18.10 kohta). Jos taas säädöksellä annetaan itsenäisiä säännöksiä, minkä seurauksena toista säädöstä samalla muutetaan, muutettavasta säädöksestä mainitaan ainoastaan numero (katso 19.3 kohta).

Lyhytnimi

- 8.4 Unionin oikeudessa säädökset merkitään kirjaimista ja numeroista koostuvalla koodilla (esimerkiksi (EU) 2015/35). Sädöksen lyhytnimen käytön edut eivät siten ole yhtä ilmeisiä kuin järjestelmissä, joissa tällaista numerointia ei käytetä. Joissakin tapauksissa lyhytnimeä kuitenkin käytetään (esimerkiksi asetus (EY) N:o 1234/2007 = yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus). Vaikka tämä voi vaikuttaa yksinkertaiselta ratkaisulta, viittaaminen säädöksiin lyhytnimellä on omiaan vaarantamaan unionin säädösten täsmällisyyden ja yhdenmukaisuuden. Sen vuoksi tätä menetelmää olisi käytettävä ainoastaan erityisissä tapauksissa, joissa se merkittävästi auttaa ymmärtämistä.
- 8.5 Lyhytnimen antamista, kun säädös hyväksytään lisäämällä lyhytnimi säädöksen nimen jälkeen, olisi vältettävä, sillä tämä vain tekee nimestä kömpelömmän ratkaisematta kysymystä, onko lyhytnimeä käytettävä säädöksessä, jolla se on luotu, tai myöhemmissä säädöksissä.

Huolimatta 8.4 kohdassa esitetyistä varaumista on mahdollista viitata säädökseen käyttäen lyhytnimeä, jotta on helpompi ymmärtää säädös, jossa viittaus tehdään. Tällaisessa tapauksessa valittu lyhytnimi on minkä tahansa muun lyhenteen tapaan mainittava suluissa säädöksen, jossa viittaus tehdään, varsinaisessa tekstissä.

Tiivistelmä

8.6 Säädöksen täydellisessä nimessä ovat sen osat seuraavassa järjestyksessä:

- 1) säädöksen antaneen toimielimen nimi (nimet);
- 2) säädöstyypin (asetus, direktiivi, päätös ja tarvittaessa maininta ”täytäntöönpano” tai ”delegoitu”);
- 3) asianomaisen alan lyhenne (”EU”, ”YUTP” tai ”Euratom”), vuosi ja säädöksen järjestysnumero²;
- 4) tapauksen mukaan allekirjoituspäivä (säädökset, jotka on hyväksytty tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, talousarvio sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymät talousarviopäätökset) tai hyväksymispäivä;
- 5) säädöksen kohde tiiviissä muodossa.

9 JOHDANTO-OSAN VIITTEISSÄ ILMAISTAAN SÄÄDÖKSEN OIKEUSPERUSTA JA SELOSTETAAN SEN ANTAMISEEN JOHTANEEN MENETTELYN PÄÄVAIHEET.

9.1 Johdanto-osan alussa olevilla viitteillä ilmaistaan

- säädöksen oikeusperusta eli määräys, jossa annetaan toimivalta kyseisen säädöksen hyväksymiseen;
- ehdotukset, aloitteet, suositukset, pyynnöt tai sellaiset lausunnot, joiden pyytämisestä määrätään perussopimuksissa (muut kuin perussopimuksissa määrätty menettelyyn liittyvät asiakirjat mainitaan yhdessä viimeisistä johdanto-osan kappaleista³); lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten osalta lisätään viitteissä maininta, että esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, sekä maininta noudatetusta menettelystä (tavallinen tai erityinen lainsäätämisyjärjestys).

Olisi varmistettava, että on todella kyse viitteistä eikä muualle kuuluvista asioista (katso 9.13 ja 9.14 kohta).

² Tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen virallisen lehden L-sarjassa julkaistavat asiakirjat numeroidaan juoksevasti säädöstyypistä (asetus, direktiivi, päätös tai muu) riippumatta seuraavasti: (alan tunnus) VVVV/N. Ennen edellä mainittua päivää julkaistulle säädökselle annettu numerointi ei muutu.

³ ”Komiteamenettelyyn” kuuluvista lausunnoista ks. 10.18 kohta.

Esitystapa

- 9.2 Jokainen viite alkaa yleensä vakiomuodolla (suomeksi ”ottaa huomioon” tai ”ottavat huomioon”).

Oikeusperusta

- 9.3 Ensiksi viitataan yleisesti perussopimukseen, joka on kyseisen säädöksen yleinen perusta.

Viite laaditaan seuraavasti: ”ottaa [ottavat] huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ...” tai tapauksen mukaan ”ottaa [ottavat] huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ...” taikka ”ottaa [ottavat] huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ...”.

Jos on viitattava useampaan perussopimukseen, ne on mainittava eri riveillä ja niiden järjestys on seuraava: Euroopan unionista tehty sopimus, Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimus.

- 9.4 Jos säädöksen välitön oikeusperusta on perussopimuksen määräys, mainitaan kyseinen perussopimus ja lisätään ”ja erityisesti sen X artiklan”⁴.

Esimerkki:

”ottaa [ottavat] huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,”

⁴ Jos säädös perustuu liittymisasiakirjan määräykseen, käytetään seuraavaa muotoa: ”ottaa huomioon ... liittymisasiakirjan ja erityisesti sen ... artiklan” tai tapauksesta riippuen ”... ja erityisesti liittymisasiakirjan pöytäkirjassa N:o ... olevan ... artiklan”.

- 9.5 Jos säädöksen välitön oikeusperusta on sen sijaan johdettuun oikeuteen kuuluvassa säädöksessä⁵, kyseinen säädös ja artikla mainitaan toisessa viitteessä käyttäen tässä ilmaisua ”ja erityisesti sen ... artiklan”.

Esimerkki:

”ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,
ottaa huomioon tietyistä kalakantojen säilyttämiseksi toteutettavista kestävämmän kalastuksen salliviin maihin liittyvistä toimenpiteistä 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1026/2012^() ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

() EUVL L 316, 14.11.2012, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1026/oj>.”

- 9.6 Oikeusperustasta on selvästi erotettava määräykset, jotka koskevat tehtävien päätösten kohdetta, ehtoja ja asiasisältöä. Yksinomaan menettelyä koskevat määräykset (esimerkiksi SEUT-sopimuksen 294 ja 218 artikla) eivät voi olla oikeusperustana (katso kuitenkin 9.7 kohta).
- 9.7 SEUT-sopimuksen 218 artiklan menettelyä noudattaen tehdyt kansainväliset sopimukset ovat epätuypillisiä, ja ne on syytä mainita erikseen.

Esimerkki:

”ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,”

- 9.8 Kun säädöksessä on artikloja, joissa säädetään tulevien päätösten kohteesta, ja eri artikla, jossa mainitaan, millä toimielimellä on toimivalta tehdä nämä päätökset, viitteenä esitetään ainoastaan viimeksi mainittu artikla.

⁵ Johdettuun oikeuteen kuuluvaan säädökseen viitataan seuraavasti: johdanto-osan viitteessä mainitaan säädöksen täydellinen nimi, jota seuraa alaviite, jossa mainitaan virallisen lehden julkaisuviite (sarja, numero, päiväys, sivunumero, kun useita säädöksiä on julkaistu samassa virallisen lehden numerossa, ja pysyvä ELI-tunniste, kun se on saatavilla).

- 9.9 Jos samassa artikkelissa on toimenpiteiden kohdetta koskeva kohta ja toimivaltaa koskeva kohta, viitteenä esitetään vain jälkimmäinen kohta⁶ eikä koko artiklaa.

Esimerkiksi tuotteiden, jotka ovat yhteisen markkinajärjestelyn kohteena, tariffikiintiöiden yksityiskohtaisia soveltamissääntöjä annettaessa viitteenä esitetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 144 artiklan 1 kohta.

Menettelyä koskevat asiakirjat

- 9.10 Perussopimuksissa määrättyjä valmisteluasiakirjoja sekä erityisesti Euroopan parlamentin, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean lausuntoja koskevia viitteitä on seurattava alaviite, jossa mainitaan virallisen lehden julkaisuviite (esimerkiksi EUVL C, C/2024/124, 5.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/124/oj>). Jos asiakirjaa ei ole vielä julkaistu, alaviitteessä mainitaan, milloin se on annettu.

Esimerkki:

(...) Lausunto annettu 1. huhtikuuta 1996 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- 9.11 Kun on kyse tavallisesta tai erityisestä lainsäätämisyjärjestyksestä, viite lainsäädäntöjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä koskevien esitysten toimittamisesta laaditaan seuraavasti:

”sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,”

⁶ Jos samassa kohdassa on kaksi toimivaltaa koskevaa säännöstä eri alakohdissa, esimerkiksi yhdessä alakohdassa neuvostolle ja toisessa alakohdassa komissiolle, olisi viitattava asianomaiseen alakohtaan.

Näissä tapauksissa viite lainsäätämisyjärjestyksestä laaditaan seuraavasti:

”noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä” tai ”noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,”

Jos tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen yhteydessä on ollut tarpeen turvautua sovittelukomitean käyttöön ja jos sovittelu on onnistunut, viite kirjoitetaan seuraavasti:

”noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ja ottavat huomioon sovittelukomitean [...] päivänä [...] kuuta [...] hyväksymän yhteisen tekstin”.

Tavallista lainsäätämisyjärjestystä koskevaa viitettä seuraa alaviite, jossa mainitaan menettelyn kaikki vaiheet.

- 9.12 Tietyissä säädöksissä, joiden oikeusperustassa viitataan johonkin muuhun perussopimuksen artiklaan sisältyvään menettelyyn, myös tämä menettely on esitettävä viitteenä. Esimerkiksi SEUT-sopimuksen 132 artiklan 3 kohdassa (oikeusperusta) viitataan sen 129 artiklan 4 kohdassa määrättyyn menettelyyn. Viimeksi mainittu määräys on mainittava viitteessä, joka on samankaltainen kuin tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen tai erityisen lainsäätämisyjärjestyksen yhteydessä käytettävä viite.

”noudattaa perussopimuksen 129 artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä”

Tiedot, joissa ei ole kyse viitteistä

- 9.13 Olisi tarkistettava, että viitteet koskevat joko oikeusperustaa tai menettelyä. Jos ymmärrettävyyden tai laillisuusvalvonnan vuoksi on tarpeen muistuttaa sellaisten muiden säännösten tai määräysten olennaisesta sisällöstä, jotka eivät ole oikeusperusta, se tehdään johdanto-osan kappaleissa. Yleisempiä huomautuksia voidaan esittää perusteluissa.

- 9.14 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen yleisiä institutionaalisia määräyksiä (esimerkiksi 238 ja 288 artikla), joita sovelletaan myös kyseiseen säädökseen, ei myöskään mainita viitteissä.

Huom. Tietyt ennalta suoritettut toimet (teknisten elinten lausunnot, muut kuin perussopimuksissa määrättyt kuulemiset) sijoitetaan yleensä johdanto-osan kappaleiden loppuun ja ne mainitaan esimerkiksi seuraavasti: ”(elimen nimi) on antanut lausunnon ...”, ”(elimen nimi) on kuultu ...”.

Sisäisten sopimusten tai neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksissä tällainen maininta on sitä vastoin viitteiden lopussa:

”kuultuaan komissiota” tai

”yhteisymmärryksessä komission kanssa”.

- 10 JOHDANTO-OSAN KAPPALEISSA ESITETÄÄN LYHYESTI ARTIKLAOSAN KESKEISTEN SÄÄNNÖSTEN PERUSTELUT NIITÄ SELLAISENAAN TOISTAMATTA TAI TOISIN SANOIN ILMAISEMATTA. JOHDANTO-OSAN KAPPALEIDEN SISÄLTÖ EI SAA OLLA NORMATIIVINEN EIKÄ NIISSÄ SAA OLLA POLIITTISIA TOIVOMUKSIA.
- 10.1 ’Johdanto-osan kappaleilla’ tarkoitetaan viitteiden ja artiklaosan välissä olevaa säädöksen osaa, jossa esitetään perustelut. Perustelut alkavat ilmaisulla ”sekä katsoo seuraavaa:” [”sekä katsovat seuraavaa:”], jota seuraa yhdestä tai useammasta täydellisestä virkkeestä muodostettuja numeroituja kappaleita (katso 11 suuntaviiva). Johdanto-osan kappaleet on laadittava siten, että niitä ei voi käsittää sitoviksi säännöksiksi.
- 10.2 Asetukset, direktiivit ja päätökset on perusteltava. Perustelujen tarkoituksena on selvittää, kuinka toimielin on käyttänyt toimivaltaansa laatiessaan säädöksen⁷, ja antaa riita-asian osapuolille mahdollisuus puolustaa oikeuksiaan sekä Euroopan unionin tuomioistuimelle mahdollisuus harjoittaa valvontaa.

⁷ Ks. asia 24/62, *Saksa v. komissio*, tuomio 4.7.1963, Kok., s. 131.

- 10.3 Jos on tarpeen muistuttaa säädöksen historiallisesta taustasta, asiat esitetään aikajärjestyksessä. Sädöksen eri säännöksiä koskevissa perusteluissa seurataan mahdollisuuksien mukaan säännösten järjestystä.

Sädöksen perustelut sisältävät ihannetapauksessa:

- tiiviin esityksen huomioon otettavista asioista ja lainsäädännöstä
- päätelmän, että on tarpeen tai aiheellista toteuttaa artiklaosassa säädetyt toimenpiteet.

- 10.4 Unionin säädöksen perustelujen *sisältö* ei ole tarkemmin eriteltävissä. Yleisiä tai yksittäisiä säädöksiä, jotka koskevat eri aloja tai jotka säädetään erilaisissa olosuhteissa, ei voida perustella yhdenmukaisella tavalla.

Perustelujen laatimiselle on kuitenkin esitettävissä tiettyjä periaatteita

- 10.5 Johdanto-osan kappaleissa on perusteltava lyhyesti säädöksen artiklaosan keskeiset säännökset. Tämä merkitsee seuraavaa:
- 10.5.1 Johdanto-osan kappaleiden on oltava *todellisia perusteluja*. Niissä ei saisi mainita oikeusperustoja (jotka on esitettävä johdanto-osan viitteissä) tai toistaa oikeusperustaksi mainittua toimivallan antavaa määräystä. Johdanto-osan kappaleet ovat tarpeettomia eivätkä vastaa tarkoitustaan, jos niissä kerrotaan ainoastaan, mitä säädös koskee, tai toistetaan säännökset sellaisenaan tai toisin sanoin perustelematta niitä.
- 10.5.2 Johdanto-osan kappaleissa ei saa perusteluja esittämättä pelkästään todeta, että olisi annettava tiettyjä säännöksiä.
- 10.5.3 Sädöksen perusteluja ei saa edes osittain esittää pelkästään viittaamalla toisen säädöksen perusteluihin (ristiin perustelu)⁸.

⁸ Ks. asia 230/78, *Eridania-Zuccherifici nazionali* ja *Società italiana per l'industria degli zuccheri*, tuomio 27.9.1979, Kok., s. 2749 ja asia 73/74, *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique ym. v. komissio*, tuomio 26.11.1975, Kok., s. 1491.

- 10.6 Jokaista säännöstä ei tarvitse erikseen perustella. Säädöksen tai säännöksen kumoaminen on sen sijaan aina perusteltava (katso myös 10.14 kohta).
- 10.7 Johdanto-osan kappaleet, joissa ei esitetä perusteluja artiklaosalle, olisi jätettävä pois tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta; esimerkiksi turvautuminen SEUT-sopimuksen 352 artiklaan yleensä perustellaan viimeisessä johdanto-osan kappaleessa seuraavasti:

”Perussopimuksessa ei ole muita määräyksiä [tämän asetuksen/direktiivin/päätöksen antamiseksi] tarvittavista valtuuksista kuin 352 artikla,”

- 10.8 Samaten, jos annettavaa säädöstyyppeä ei täsmennetä oikeusperustassa (”Neuvosto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet”) eikä toteutettavan toimenpiteen sisällöstä ilmene, mikä unionin oikeuden säädös olisi sopiva, säädöstyypin valinta olisi perusteltava. Jos jossakin tapauksessa tietty tavoite voitaisiin säännellä asetuksella, joka on sellaisenaan sovellettava, olisi johdanto-osan kappaleissa selitettävä, miksi kuitenkin on päädytty direktiiviin, joka täytyy saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Laatijan on myös otettava huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet.

Perusteluvellisuuden laajuus riippuu kyseessä olevan säädöksen tai säännöksen luonteesta

a) Yleisesti sovellettavat säädökset

- 10.9 *Perussäädösten* perusteluissa olisi perusteltava säädöksen yleinen tarkoitus ennemminkin kuin jokainen yksittäinen säännös. Erittäin merkittävät tai esitetystä yleislinjasta poikkeavat yksittäiset säännökset on kuitenkin erikseen perusteltava.
- 10.10 *Täytäntöönpanosäädösten* perustelut ovat välttämättä yksityiskohtaisempia, vaikka myös niissä olisi aina pyrittävä lyhyeen esitystapaan.

- 10.11 Yleisesti sovellettavien säädösten perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse välttämättä esittää eikä varsinkaan arvioida seikkoja, jotka on säädöksen antamisessa otettu huomioon. Käytännössä ei ole mahdollista esittää yksityiskohtaisia ja laskelmiin perustuvia perusteluja säädöksille, joissa vahvistetaan tuontimaksuja tai säädetään maatalous-tuotteiden vientituesta. Riittävää on, että mainitaan laskelmissa käytetyt perusteet ja menetelmät sekä kuvataan säädöksen antamiseen johtanut kokonaistilanne ja yleiset tavoitteet, joihin säädöksellä pyritään⁹.
- b) Yksittäistapauksia koskevat säädökset
- 10.12 Yksittäistapauksia koskevat säädökset on perusteltava tarkemmin.
- 10.13 Näin on erityisesti säädöksissä, joilla hylätään hakemus. Yksityiskohtaiset perustelut on myös esitettävä kilpailuoikeutta koskevissa päätöksissä, joissa on kuvailtava monimutkaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia näkökohtia. Koska päätöksen on kuitenkin oltava selkeä, myös tässä on pyrittävä lyhyeen esitystapaan.
- c) Erityissäännökset
- 10.14 Tietyt säännökset on perusteltava erityisen huolellisesti, varsinkin jos ne:
- ovat poikkeuksia voimassa olevista säännöksistä;
 - ovat vastoin yleistä sääntelyä;
 - merkitsevät poikkeamista yleisperiaatteista, kuten taannehtivat säännökset;
 - saattavat aiheuttaa tietyille asianomaisille haittaa;
 - tulevat voimaan julkaisupäivänä.

⁹ Ks. asia 16/65, *Schwarze*, tuomio 1.12.1965, Kok., s. 1081.

- d) Säädöksen toissijaisuuden ja suhteellisuuden perustelu
- 10.15 Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden osalta on esitettävä erityiset perustelut.
- 10.15.1 Lainsäädäntövaltaa käyttäessään toimielinten on otettava huomioon toissijaisuusperiaate ja osoitettava säädöksen perusteluissa, ja lyhyemmin johdanto-osan kappaleissa, kuinka periaatetta noudatetaan.
- 10.15.2 Toissijaisuutta koskevan johdanto-osan kappaleen muoto vaihtelee tapauskohtaisesti. Se rakentuu kuitenkin 10.15.4 kohdan mallin tapaan. On kuitenkin pidettävä mielessä SEU-sopimuksen 5 artiklassa tehty erottelu unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvien alojen ja muun toimivallan välillä.
- 10.15.3 Yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvilla aloilla SEU-sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa määrätään pelkästään suhteellisuusperiaatteen noudattamisesta. Tässä tapauksessa johdanto-osan kappaleessa rajoitutaan suhteellisuuden perustelemiseen ja se kuuluu seuraavasti:
- ”Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista (mainitaan yleistavoite) perustavoitteen toteuttamiseksi säätää (mainitaan säädöksellä säänneltävät erityiset toimenpiteet). Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti tässä (mainitaan säädöstyypin) ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.”*
- 10.15.4 Aloilla, joilla unionilla ei ole yksinomaista toimivaltaa, johdanto-osan kappaleessa mainitaan sekä toissijaisuusperiaate että edellä mainittu suhteellisuusperiaate seuraavan mallin mukaisesti:
- ”Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän (mainitaan säädöstyypin) tavoitteita, [joita ovat / eli (mainitaan tarvittaessa tavoitteet),] koska (mainitaan syyt), vaan ne voidaan (mainitaan toiminnan laajuus tai vaikutukset) vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä (mainitaan säädöstyypin) ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.”*

10.15.5 Edellä esitettyjä malleja täydennetään ja kehitetään tapauksen mukaan todellisten perusteiden esittämiseksi siten kuin suluissa on ilmaistu. Malleista on mahdollista poiketa edellyttäen, että tarve toimia unionin tasolla, ja tarvittaessa toiminnan oikeasuhteisuus ilmenevät selvästi johdanto-osan kappaleista.

Säädösvallan siirtoa ja täytäntöönpanovaltaa koskevat johdanto-osan kappaleet

10.16 Perussäädöksessä, jossa on säännöksiä delegoiduista säädöksistä, jotka komissio antaa, on oltava erityinen johdanto-osan kappale, jossa viitataan SEUT-sopimuksen 290 artiklaan. Tällaisen johdanto-osan kappaleen kuin myös vastaavien säännösten muodosta Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet niin pitkälle kuin mahdollista käyttämään yhdessä laatimiaan vakiomuotoiluja.

10.17 Perussäädöksessä, jossa on säännöksiä täytäntöönpanosäädöksistä, jotka komissio antaa (SEUT-sopimuksen 291 artikla), on oltava tarvittaessa erityinen johdanto-osan kappale, jossa viitataan yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 182/2011¹⁰.

Maininta kuulemisesta

10.18 Asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädetyt kuulemiset mainitaan komission hyväksymien täytäntöönpanosäädösten johdanto-osassa.

Komitean kuulemisella tarkastelumenettelyn puitteissa (asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artikla) on aina samat oikeusvaikutukset. Komitean kuulemista ei mainita viitteissä vaan viimeisessä johdanto-osan kappaleessa.

Esimerkki:

”(…) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat [komitean nimi] komitean lausunnon mukaiset,”

¹⁰ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI : <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>.

Sitä vastoin neuvoa-antavan komitean kuuleminen neuvoa-antavan menettelyn puitteissa (asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artikla) mainitaan viimeisessä viitteessä, joka kuuluu seuraavasti:

”on kuullut [komitean nimi] komiteaa,”
--

11 JOKAINEN JOHDANTO-OSAN KAPPALE ON NUMEROITAVA.

11.1 Numerointikäytännön noudattaminen on ilmeisen perusteltua, koska se selkeyttää säädöksiä ja helpottaa viittaamista niihin sekä valmisteluvaiheessa että säädösten antamisen jälkeen.

Se ei koske ainoastaan yleisesti sovellettavia säädöksiä vaan kaikkia toimielinten asiakirjoja, jotka laaditaan määrämuotoa käyttäen (nimi, johdanto-osa, artiklaosa).

11.2 Esitystapa on seuraava:

”sekä katsoo [katsovat] seuraavaa:

(1) ...

(2) ...”.

Huom. Jokainen johdanto-osan kappale alkaa isolla alkukirjaimella ja päättyy pisteeseen, paitsi viimeinen johdanto-osan kappale, joka päättyy pilkkuun.

11.3 Jos johdanto-osassa on ainoastaan yksi kappale, sitä ei numeroida.

12 SITOVAN SÄÄDÖKSEN ARTIKLAOSASSA EI SAA OLLA SÄÄNNÖKSIÄ, JOTKA EIVÄT OLE NORMATIIVISIA, KUTEN TOIVOMUKSIA TAI POLIITTISIA LAUSUMIA, EIKÄ SÄÄNNÖKSIÄ, JOISSA TOISTETAAN TAI ILMAISTAAN TOISIN SANOIN PERUSSOPIMUSTEN OSIA TAI ARTIKLOJA TAI KKA JOISSA TOISTETAAN VOIMASSA OLEVAA LAINSÄÄDÄNTÖÄ. SÄÄDÖKSET EIVÄT SAA SISÄLTÄÄ SÄÄNNÖKSIÄ, JOISSA ESITETÄÄN MUIDEN ARTIKLOJEN SISÄLTÖ TAI TOISTETAAN SÄÄDÖKSEN NIMI.

Sitovan säädöksen säännökset, jotka eivät ole normatiivisia

- 12.1 Sitovissa säädöksissä esitetään säännökset sekä säädöksen ymmärtämiseksi ja soveltamiseksi tarpeelliset tiedot (esimerkiksi soveltamisala, määritelmät). Kaikki muu on tarpeetonta; toivomukset, aikomukset ja julistukset eivät kuulu sitovan säädöksen artiklaosaan.

Esimerkki vältettävästä asetuksen säännöksestä, joka ei ole normatiivinen:

”Komission ja muiden unionin toimielinten sekä kansallisten viranomaisten olisi ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden käyttöä edistääkseen näytettävä esimerkkiä silloin, kun ne määrittelevät omia tuotevaatimuksiaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin oikeuden soveltamista.”

Säännöksessä ilmaistaan selkeästi toivomus, joka ei velvoita mihinkään. Se ei siis kuulu sitovaan säädökseen vaan ennemminkin kyseistä säädöstä täydentävään tiedonantoon tai suositukseen.

Säännökset, joissa toistetaan tai ilmaistaan toisin sanoin perussopimusten tai muiden säädösten osia tai artikloja

- 12.2 Tällainen käytäntö on tarpeeton ja vaarallinen. Esimerkkinä voidaan mainita säädös, joka perustuu SEUT-sopimuksen 46 artiklaan, mistä johdanto-osan viitteissä asianmukaisesti mainitaan. On aiheetonta laatia kappaletta, jossa toistetaan 45 artiklan 1 kohta: *”Turvataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionissa”*. Säädöksen laatijan on kerrottava, miten määräys aiotaan panna täytäntöön, eikä toistaa sitä. Tällainen toistaminen on lisäksi vaarallista, sillä alkuperäisestä sanonnasta poikkeaminen saattaa antaa vaikutelman, että pyritään muuhun tulokseen, ja jopa aiheuttaa olettamuksen tästä.

Säännökset, joissa esitetään ainoastaan muiden artiklojen sisältöä

- 12.3 Tällaiset säännökset on yleensä laadittu seuraavasti:

”Järjestelmän täytäntöönpanemiseksi neuvosto vahvistaa 3, 4 ja 5 artiklassa säädetyt toimenpiteet.”

Niitä on vältettävä niin pitkälle kuin mahdollista, sillä kyseisiin artikloihin sisältyvät kaikki niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdat. Lisäksi tällainen rakenne voi luoda epätietoisuutta siitä, onko tulevan täytäntöönpanotoimenpiteen oikea oikeusperusta artikla, johon viittaus sisältyy, vai artikla, johon viitataan.

Säännökset, joissa toistetaan säädöksen nimi

- 12.4 Myös silloin, kun säädöksen nimen muodostavien sanojen käyttöä ei voida välttää (esimerkiksi artiklassa, jossa määritellään säädöksen kohde ja soveltamisala), täytyy syntyä ”lisäarvoa” siten, että teksti selkeytyy.
- 13 TARVITTAESSA SÄÄDÖKSEN KOHDE JA SOVELTAMISALA ON MÄÄRITELTÄVÄ SÄÄDÖKSEN ALUSSA OLEVASSA ARTIKLASSA.
- 13.1 ’Kohde’ on se asia, jota säädös koskee, ja ’soveltamisala’ tarkoittaa niitä tosiasiallisia ja oikeudellisia tilanteita sekä henkilöitä, joihin säädöstä sovelletaan.
- 13.2 Kansainvälisten sopimusten ensimmäisessä artiklassa yleensä määritellään kohde ja soveltamisala. Tätä noudatetaan usein myös unionin säädöksissä. Sen hyödyllisyys on arvioitava tapauskohtaisesti.
- 13.3 Jos siinä ainoastaan ilmaistaan toisin sanoin säädöksen nimi, se on varmasti tarpeeton. Sen sijaan siinä voidaan antaa lukijalle sellaista tietoa, josta lukija näkee heti, ketä säädös koskee, mutta jota tietoa ei olisi voitu sisällyttää nimeen tekemättä siitä liian pitkää. Tässä yhteydessä on huolehdittava, ettei lukijaa johdeta harhaan.

Jos tällaisessa artiklassa säädetään esimerkiksi, että säädöstä sovelletaan ”*ajoneuvoihin, joiden enimmäisnopeus on 25 km/h tai enemmän*”, säädöksessä voi olla säännöksiä, jotka koskevat esimerkiksi vain sellaisia ajoneuvoja, joiden enimmäisnopeus on 50 km/h, koska ne kuuluvat määriteltyyn soveltamisalaan. Sen sijaan säädöksessä ei saa olla säännöksiä, jotka koskevat ajoneuvoja, joiden enimmäisnopeus on esimerkiksi 20 km/h, sillä tällaisen ajoneuvon valmistaja tai omistaja saattaa jättää soveltamisalaa koskevan artiklan perusteella loput artikkelit lukematta.

- 13.4 Soveltamisalan ja määritelmän välinen ero ei ole aina selvä. Seuraavassa esimerkissä ilmaistaan määritelmässä samalla säädöksen soveltamisala:

”1 artikla – Tässä direktiivissä tarkoitetaan ’ajoneuvolla’ kaikkia tieliikenteeseen tarkoitettuja korilla varustettuja tai korittomia, vähintään nelipyöräisiä moottoriajoneuvoja, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h, sekä niiden perävaunuja, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevia ajoneuvoja, maatalous- ja metsätraktoreita ja liikkuvia koneita.”

Artikla voisi yhtä hyvin kuulua ”1 artikla – Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin ... moottoriajoneuvoihin ..., jäljempänä ’ajoneuvo’”. Tämä ratkaisu on yleensä parempi, etenkin jos säädöksessä ei ole artiklaa, jossa säädetään muista määritelmistä. Tällä tavoin soveltamisala on mahdollista ilmaista selkeämmin ja suoremmin.

- 14 JOS SÄÄDÖKSESSÄ KÄYTETTYJEN TERMIEN MERKITYS EI OLE YKSISELITTEINEN, KYSEISET TERMIT ON KOOTUSTI MÄÄRITELTÄVÄ SÄÄDÖKSEN ALUSSA OLEVASSA ARTIKLASSA. MÄÄRITELMÄSSÄ EI SAA OLLA NORMATIIVISIA AINEKSIA.

- 14.1 Termejä olisi käytettävä siinä merkityksessä, joka niillä on yleis- tai erikoiskielessä. Oikeudellinen selkeys voi kuitenkin vaatia määrittelemään säädöksessä siinä käytetyt termit. Näin on erityisesti silloin, kun termillä on useita merkityksiä, mutta tarkoitetaan vain yhtä niistä, tai silloin, kun kyseisen termin tavanomaista merkitystä halutaan säädöksen tarkoituseriä varten kaventaa tai laajentaa. Määritelmä ei saa kuitenkaan olla termin tavanomaisen merkityksen vastainen.

Termiä on käytettävä määritelmän mukaisessa merkityksessä kaikkialla säädöksessä.

- 14.2 Tämän suuntaviivan toisessa virkkeessä huomautetaan säädösten laadinnassa usein esiintyvistä virheistä.

- 14.2.1 Esimerkki huonosta muodosta:

”d) ’valituksella’ ... henkilön ..., jonka etua aluksen turvallinen käyttö ... koskee, antamaa selostusta tai valitusta, jollei kyseinen jäsenvaltio pidä selostusta tai valitusta ilmeisen perusteettomana; selostuksen antajan tai valittajan henkilöllisyyttä ei saa ilmaista aluksen päällikölle tai laivanomistajalle.”

- 14.2.2 Alleviivatussa lauseessa ei ole kyse määritelmästä vaan itsenäisestä normatiivisesta säännöksestä.
- 14.3 Normatiiviset ainekset kuuluvat artiklaosan normatiivisiin säännöksiin. Tässä esimerkissä tekstin laatija voi täydentää artiklaosaa sisällyttämällä sopivaan kohtaan ”... *Jos jäsenvaltio saa valituksen, jota se ei pidä ilmeisen perusteettomana, se ...*” ja lisäämällä toiseksi alakohdaksi virkkeen ”*Selostuksen antajan tai valittajan henkilöllisyyttä ...*”.
- 14.4 Vaatimus, ettei määritelmissä saa olla itsenäistä normatiivista ainesta, ei ole kielletty yksinomaan systemaattisen järjestyksen säilyttämisen vuoksi. Sisällytettäessä tällaisia aineksia määritelmään vaarana on, että lukija, joka ei löydä kaikkia normatiivisia aineksia samasta paikasta, unohtaa niistä osan säädöstä tulkitessaan.
- 15 ARTIKLAOSA ON MAHDOLLISUUKSIEN MUKAAN LAADITTAVA VAKIORAKENNETTA NOUDATTAEN (KOHDE JA SOVELTAMISALA – MÄÄRITELMÄT – OIKEUDET JA VELVOITTEET – SÄÄDÖSVALLAN SIIRRON JA TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUTUKSEN SISÄLTÄVÄT SÄÄNNÖKSET – MENETTELYSÄÄNNÖKSET – SOVELTAMISTOIMENPITEET – SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET).
- SE ON JAETTAVA ARTIKLOIHIN JA TARVITTAESSA, SEN PITUUDESTA JA MONITAHOKSIUUDESTA RIIPPUEN, OSASTOIHIN, LUKUIHIN JA JAKSOIHIN. KUN ARTIKLA SISÄLTÄÄ LUETTELOIN, ON LUETTELOIN JOKAINEN KOHTA ENSISIJAISESTI ILMAISTAVA JOKO NUMEROLLA TAI KIRJAIMELLA, EIKÄ LUETELMAVIIVALLA*.
- 15.1 Artiklaosan vakiorakenne koostuu seuraavista tekstin aineksista, jotka laaditaan jokseenkin tiukkoja esitystapaa koskevia sääntöjä noudattaen:
- 1) kohde ja soveltamisala (katso 13 suuntaviiva);
 - 2) määritelmät (katso 14 suuntaviiva);
 - 3) säännökset, jotka koskevat säädösvallan tai täytäntöönpanovallan siirtoa;

* Käytännön oppaan tässä laitoksessa tämän suuntaviivan sanamuotoa on mukautettu Lissabonin sopimuksella tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

- 4) täytäntöönpanotoimenpiteet. Säännöksissä, joissa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä ja aikataulusta direktiivin saattamiseksi osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, noudatetaan vakiokaavaa. Vakiokaavoja on myös muille säännöksille, esimerkiksi jäsenvaltioissa määrättäviä seuraamuksia tai oikeussuojakeinoja koskeville säännöksille;
- 5) siirtymä- ja loppusäännökset. Tähän ryhmään kuuluu:
- mahdollinen aiempien säädösten kumoaminen (katso 21 suuntaviiva). Kumoamispäivä on ilmoitettava selvästi, jos se poikkeaa kumoavan säädöksen voimaantulopäivästä;
 - siirtymäsäännökset siirtymisestä vanhasta järjestelmästä uuteen. On oltava erityisen tarkka päivämäärien ilmoittamisessa. Ne on ilmoitettava siten, ettei jää epäselväksi, minkä ajan vanha järjestelmä tai osa siitä on vielä voimassa uuden järjestelmän tultua voimaan;
 - säännökset vanhojen säädösten muuttamisesta (katso 18 suuntaviiva);
 - säädöksen soveltamisaika (katso 20 suuntaviiva).

15.2 Muut ainekset – oikeudet ja velvollisuudet sekä muut menettelysäännökset kuin delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä koskevat – muodostavat varsinaisen normatiivisen säädöksen osan ja niiden muotoon vaikuttaa säädöksen tavoite ja säädettävän järjestelmän monitahoisuus.

- 15.3 Jos artiklaan sisältyy luettelo, on varmistettava, että kaikki luettelon kohdat sopivat yhteen johdantokappaleen kanssa ja ovat siihen suoraan yhteydessä. Tämän vuoksi on suotavaa välttää itsenäisten virkkeiden tai alakohtien sisällyttämistä numeroitujen kohtien joukkoon.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia, joilla varmistetaan:

- a) ostojen ja toimitusten vastaavuus,
Toimivaltaisen viranomaisen on tässä tarkastuksessa käytettävä erityisesti jalostuksen unionin oikeudessa säädettyjä kertoimia, jos sellaisia on. Kaikissa muissa tapauksissa tarkastuksen on perustuttava kyseisellä alalla yleisesti hyväksyttyihin kertoiimiin,
- b) raaka-aineiden asianmukainen loppukäyttö,
- c) unionin oikeuden säännösten noudattaminen.”

Tällaisessa tapauksessa on parempi luopua luettelosta ja esittää teksti seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia, joilla varmistetaan ostojen ja toimitusten vastaavuus.

Toimivaltaisten viranomaisten on näissä tarkastuksissa käytettävä erityisesti unionin oikeudessa säädettyjä kertoimia, jos sellaisia on. Kaikissa muissa tapauksissa tarkastusten on perustuttava kyseisellä alalla yleisesti hyväksyttyihin kertoiimiin.

Tarkastusten tavoitteena on lisäksi varmistaa raaka-aineiden asianmukainen loppukäyttö ja unionin oikeuden säännösten noudattaminen.”

- 15.4 Säädöksen artiklaosan jaottelu esitetään seuraavassa taulukossa. Rakenteeltaan yksinkertaiset säädökset koostuvat artikloista ja niiden alajaottelusta. Artiklatason yläpuolella säädös jaotellaan lukuihin, jotka koostuvat tarvittaessa jaksoista. Erittäin monitahoisissa teksteissä luvut voidaan ryhmitellä osastoihin ja osastot vielä mahdollisesti osiin.

Nimitys	Numerointi	Viittaus tekstissä	Huomautuksia
I Ylätason jaottelu			Voidaan otsikoida mutta otsikointi ei ole pakollista ¹¹
– osa	I osa (tai Ensimmäinen osa)	I osassa (tai ensimmäisessä osassa)	Pitkissä tai kovin monitahoisissa teksteissä voidaan käyttää kaikkia tai joitakin näistä
– osasto	I osasto	I osastossa [<i>I osan</i>] I osastossa]	
– luku	I luku (tai 1 luku)	I luvussa (tai 1 luvussa) [<i>I osan I osaston</i>] I luvussa (tai [<i>I osan I osaston</i>] 1 luvussa)	
– jakso	1 jakso	1 jaksossa [<i>I osan I osaston I luvun</i>] 1 jaksossa	
II Perustason jaottelu			Voidaan otsikoida
– artikla	1 artikla ¹²	1 artikkelissa	Juokseva numerointi (ylätason jaottelusta riippumatta)
tai			

¹¹ Kyseisten jaottelujen numerointi alkaa uudelleen alusta aina kun ne sisältyvät ylemmän tason jaottelun uuteen jaotteluun (esim. II osaston ensimmäistä lukua nimitetään "I luvuksi" siinäkin tapauksessa, että I osastoon sisältyy lukuja).

¹² Artiklat numeroidaan juoksevasti koko säädöksessä, vaikka säädöksessä olisi ylätasojen jaotteluja. Jos säädöksessä on ainoastaan yksi artikla, kyseistä artiklaa nimitetään "ainoaksi artiklaksi".

–	kohta	I (tai A) I. (tai A. taikka 1.)	I kohdassa (tai A kohdassa) I kohdassa (tai A kohdassa taikka 1 kohdassa)	Käytetään joissakin suosituksissa, päättöslauselmissa, julistuksissa
III	Alatason jaottelu			Ei otsikoida
–	kohta (numeroitu)	1.	1 kohdassa <i>[1 artiklan]</i> 1 kohdassa	Artiklan itsenäinen osa
–	kohta (numeroi- maton)	ei ole	ensimmäisessä kohdassa <i>[1 artiklan]</i> ensimmäisessä kohdassa	
–	alakohta	ei ole	ensimmäisessä alakohdassa <i>[1 artiklan 1 kohdan]</i> ensimmäisessä alakohdassa	Numeroidun kohdan epäitsenäinen osa
–	alakohta	a) i) 1)	a alakohdassa i alakohdassa 1 alakohdassa <i>[1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan]</i> a alakohdan i alakohdan 1 alakohdassa	Edeltää yleensä johdantokappale
–	luetelma- kohta	–	ensimmäisessä luetelmakohdassa <i>[1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdan 1 alakohdan]</i> ensimmäisessä luetelmakohdassa	
–	virke	ei ole	ensimmäisessä virkkeessä <i>[1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdan 1 alakohdan ensimmäisen luotelmakohdan]</i> ensimmäisessä virkkeessä	Päättyy pisteeseen

Sisäiset ja ulkoiset viittaukset (16 ja 17 suuntaviiva)

- 16 MAHDOLLISUUKSIEN MUKAAN ON VÄLTETTÄVÄ VIITTAUKSIA MUIHIN SÄÄDÖKSIIN. VIITTAUKSISSA ON AINA ILMOITETTAVA TÄSMÄLLISESTI SÄÄDÖS TAI SÄÄNNÖS, JOHON VIITATAAN. SAMOIN ON VÄLTETTÄVÄ RISTIKKÄISIÄ VIITTAUKSIA (VIITTAAMINEN SÄÄDÖKSEEN TAI ARTIKLAAN, JOSSA VIITATAAN LÄHTÖSÄÄNNÖKSEEN) JA VIITTAUSKETJUJA (VIITTAAMINEN SÄÄNNÖKSEEN, JOSSA VIITATAAN JOHONKIN TOISEEN SÄÄNNÖKSEEN).

Sisäiset ja ulkoiset viittaukset

- 16.1 Sisäisellä viittauksella tarkoitetaan viittausta johonkin toiseen saman säädöksen säännökseen. Ulkoisella viittauksella tarkoitetaan viittausta joko johonkin toiseen unionin säädökseen tai muuhun oikeuslähteeseen.

- 16.1.1 Esimerkki sisäisestä viittauksesta

Säännös viittaa saman säädöksen liitteeseen

- ”1. Valmisteen ympäristölle aiheuttamat vaarat arvioidaan käyttäen yhtä tai useampaa seuraavista menettelytavoista:
- a) käyttämällä liitteessä III kuvattua sopimuksenvaraista menetelmää;”

- 16.1.2 Esimerkki ulkoisesta viittauksesta:

Säännös viittaa toiseen säädökseen

- ”b) määrittämällä valmisteen ympäristölle vaaralliset ominaisuudet, mikä on tarpeen asianmukaisen luokituksen määrittämiseksi direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI esitettyjen perusteiden avulla.”

- 16.2 Sekä sisäisten että ulkoisten viittausten on oltava riittävän täsmällisiä, jotta lukijan on helppo löytää säädös, johon viitataan.
- 16.3 Ulkoiset viittaukset vaativat erittäin suurta huolellisuutta. On varmistettava, että säädös, johon viitataan, on riittävän selkeä ja helposti yleisön saatavilla.

Viittausperiaatteet

- 16.4 Viittausta olisi käytettävä ainoastaan, jos
- viittauksen avulla on mahdollista yksinkertaistaa tekstiä siten, että viitatus säännöksen sisältöä ei ole tarpeen toistaa,
 - viittaus ei vaikeuta säännöksen ymmärrettävyyttä, ja
 - säädös, johon viitataan, on julkaistu tai se on helposti yleisön saatavilla.
- 16.5 Myös avoimuusperiaatteen vuoksi viittauksia olisi käytettävä kohtuullisesti. On suotavaa, että säädös voidaan lukea ja ymmärtää ilman toisten säädösten apua. Pyrkiminen säädöksen luettavuuteen ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että johdetussa oikeudessa toistetaan primaarioikeuden määräyksiä (katso 12.2 kohta).
- 16.6 Ennen viittauksen tekemistä olisi harkittava niitä seurauksia, joita tulevaisuudessa voi olla, jos viitattua säädöstä myöhemmin muutetaan.

Ymmärrettävyys

- 16.7 Viittaus olisi laadittava siten, että keskeinen sisältö säännöksestä, johon viitataan, voidaan ymmärtää lukematta kyseistä säännöstä.

Esimerkki:

Vältettävä: ”Sovelletaan 15 artiklaa ... vientiin ... maihin”

Paremmiin: ”Edellä 15 artiklassa säädettyä valvontamenettelyä sovelletaan vientiin ... maihin”

Selkeys

- 16.8 Olisi täsmennettävä, mihin säännöksen asiakohtiin ja oikeusvaikutuksiin halutaan viitata.
- 16.8.1 Olisi vältettävä viittaamista toiseen säännökseen siten, että se vain merkitään sulkeisiin.

- 16.8.2 Eräissä säännöksissä viitataan normiin todeten, että sitä sovelletaan analogisesti tai oikeammin ”soveltuvien osin”. Tätä tekniikkaa tulisi käyttää ainoastaan, kun on kohtuutonta toistaa viitattua normia ja mukauttaa sitä. On tärkeää todeta niin täsmällisesti kuin mahdollista, kuinka viitattua normia sovelletaan.
- 16.9 Viittaukset, joissa käytetään sanontaa ”*sanotun kuitenkaan rajoittamatta*”, eivät usein ole selkeitä. Säädos, jossa viittaus tehdään, ja säädos, johon viitataan, voivat olla keskenään ristiriidassa. Tällaisen viittauksen voi yleensä jättää tekemättä rajaamalla soveltamisalan paremmin. On myös tarpeetonta viitata tällä sanonnalla ylemmän tason säännöksiin, joita joka tapauksessa sovelletaan.

Esimerkki:

Esimerkki vältettävästä muodosta: ”Tämän direktiivin luokitusta, pakkaamista, merkintöjä ja käyttöturvallisuustiedotteita koskevia artikloja sovelletaan kasvinsuojeluaineisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 91/414/ETY soveltamista.”

Paremmiin: ”Tämän direktiivin ... koskevia artikloja sovelletaan kasvinsuojeluaineisiin.”

Viitatus säädöksen maininta

- 16.10 Kun on viitattava toiseen säädökseen, sen nimi mainitaan joko täydellisenä julkaisutietoineen tai lyhennettynä. Lyhennettyä muotoa käytetään, jos viittaus on säädöksen nimessä tai jos säädökseen on jo aikaisemmin viitattu.
- 16.10.1 Kun säädöksen **nimessä** mainitaan toisen säädöksen nimi:
- jälkimmäisestä säädöksestä jätetään pois ensimmäisen säädöksen antaneen toimielimen nimi, jos se on molemmissa säädöksissä sama; (kuitenkin, jos mainitaan useita säädöksiä, jotka eri toimielimet ovat antaneet, toimielimet mainitaan aina, vaikka olisi kyseessä sama toimielin, joka on antanut viitatus säädöksen tai samat toimielimet, jotka ovat antaneet viitatus säädöksen);

- myös päiväys jätetään pois, jollei kyseessä ole julkaisematon säädös (jolla ei sen vuoksi ole virallista järjestysnumeroa eikä julkaisunumeroa);
- jätetään pois myös sanat, jotka tarpeettomasti tekevät viitatus säädöksen nimestä raskaan ja jotka voivat aiheuttaa sekaannuksia, kuten maininnat ”ja ... muuttamisesta” tai ”ja ... kumoamisesta”, sekä muut maininnat, jotka tarvittaessa seuraavat nimeä: ”kodifikaatio” ”uudelleenlaadittu teksti” jne.;
- ei mainita virallisessa lehdessä julkaisemista.

16.10.2 **Johdanto-osan viitteissä**, joilla on juhlallinen luonne, säädösten nimet mainitaan täydellisinä¹³. Tiedoksi annettavista direktiiveistä tai päätöksistä mainitaan julkaisunumero. Nimeä seuraa alaviite, jossa mainitaan virallisen lehden julkaisuviite. Perussopimusten ja muiden niiden kaltaisten asiakirjojen (esimerkiksi liittymisasiakirjat ja AKT-EU-kumppanuussopimus) yhteydessä tällaista alaviitettä ei kuitenkaan käytetä.

Esimerkki:

”ottaa huomioon kansalaisaloitteesta 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 211/2011⁽¹⁾ ja erityisesti sen ...

⁽¹⁾ EUVL L 65, 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/211/oj>.”

16.10.3 **Säädöksen muissa osissa** (johdanto-osan kappaleet, artikkelit ja liitteet) käytetään yksinkertaista viittauksen muotoa¹⁴:

- säädökseen, johon viitataan ensimmäisen kerran (vaikka se olisi jo mainittu nimessä) ja johon ei ole jo viitattu johdanto-osan viitteissä, *viitataan sen numerolla ja mainitaan sen antanut toimielin sekä alaviitteessä ilmoitetaan sen täydellinen nimi*¹⁵ ja sen virallisen lehden julkaisuviite;

¹³ Viitattaessa täydelliseen nimeen siihen kuuluvat 1 päivästä elokuuta 2013 kaikki maininnat, jotka muodostavat nimen kuten ”ja ... muuttamisesta” tai ”ja ... kumoamisesta”, ei kuitenkaan muita mainintoja, jotka tarvittaessa seuraavat nimeä: ”kodifikaatio”, ”uudelleenlaadittu teksti” jne.

¹⁴ Yksinkertaistetun viittauksen muoto on otettu käyttöön 1 päivästä heinäkuuta 2013.

¹⁵ Viitattaessa täydelliseen nimeen siihen kuuluvat 1 päivästä elokuuta 2013 kaikki maininnat, jotka muodostavat nimen kuten ”ja ... muuttamisesta” tai ”ja ... kumoamisesta”, ei kuitenkaan muita mainintoja, jotka tarvittaessa seuraavat nimeä: ”kodifikaatio”, ”uudelleenlaadittu teksti” jne.

- jos säädöksen täydellinen nimi ja julkaisutiedot on jo mainittu viittauksena ensimmäisen kerran viitteissä, sen jälkeen säädökseen *viitataan* tekstissä *ainoastaan sen numerolla*.

Esimerkki:

Ensimmäinen viittaus:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 211/2011⁽¹⁾

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 211/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kansalaisaloitteesta (EUVL L 65, 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/211/oj>).”

Seuraavat viittaukset:

”asetus (EU) N:o 211/2011”

Tietyt poikkeukset tästä säännöstä ovat tarpeen erityisesti kun on kyse liitteistä, joissa on lomakkeita tai muita asiakirjoja, joita voidaan käyttää erikseen, jolloin voi olla tarpeen toistaa jo muualla säädöksessä viitatus säädöksen täydellinen nimi julkaisutietoineen.

- 16.10.4 Hyvään lainsäädäntötekniikkaan kuuluu mainita johdanto-osan kappaleissa kaikki säädökset, joihin säädöksessä viitataan. Tämä mahdollistaa tarvittaessa sen, että säädökset asetetaan asiayhteyteensä ja selitetään, miksi niihin viitataan.
- 16.10.5 Artiklaosassa olisi käytettävä viittauksia muihin säädöksiin ainoastaan, kun se on välttämätöntä. Lukijan on voitava ymmärtää artiklaosa sellaisenaan ilman, että hänen olisi katsottava muita säädöksiä. Huomattava on myös, että viitatus säädöksen kumoaminen tai muuttaminen voi aiheuttaa ongelmia.

Dynaamiset viittaukset

- 16.11 Dynaamisella viittauksella tarkoitetaan viittausta, joka kohdistuu aina säännökseen siinä muodossa kuin se on mahdollisesti muutettuna.
- 16.12 Unionin oikeuteen kuuluvien säädösten artiklaosan viittaukset ovat yleensä dynaamisia. Jos viitattua säädöstä on muutettu, viittauksen on katsottava koskevan säädöstä sellaisena kuin se on muutettuna. Jos säädös on korvattu, viittauksen on katsottava olevan tehty uuteen säädökseen. Jos säädös on kumottu ja sitä ei ole korvattu, mahdollinen aukko on katettava tulkinnalla. Uudelleenlaatimisissa ja kodifikaatioissa, joissa muun ohessa muutetaan artiklojen numerointia, muutokset ilmoitetaan vastaavuustaulukossa, joka on uudelleenlaaditun tai kodifioitun säädöksen liitteenä.
- 16.13 Dynaamiset viittaukset voivat kuitenkin olla ongelmallisia normatiivisen säädöksen määrittämisen kannalta, koska säännöksellä, jossa viittaus tehdään, ei ole ennalta määritettyä sisältöä, vaan sisältö muuttuu, jos viittauksen kohteena olevaa säännöstä myöhemmin muutetaan.

Staattiset viittaukset

- 16.14 Staattisella viittauksella tarkoitetaan viittausta tiettyyn tekstiin ja sen sisältöön tiettyinä ajankohtana ilmoittamalla säädöksen nimi ja lähde mainiten mahdollinen säädös sen muuttamisesta.

Esimerkkejä:

”asetuksen ...^(*) X ja Y artikla, sellaisina kuin ne ovat muutettuina asetuksella ...^(**)”

- ”1. ... talousarviota ja omia varoja varten voimassa oleva direktiivin 89/130/ETY, Euratom 1 artiklan 1 kohdan ja siihen viittaavien oikeussäädösten, erityisesti asetusten (ETY, Euratom) N:o 1552/89 ja N:o 1553/89 sekä päätösten 94/728/EY, Euratom ja 94/729/EY mukainen Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä on EKT:n toinen painos niin kauan kuin päätös 94/728/EY, Euratom on voimassa.
2. Asetuksessa (EY) N:o 3605/93 säädettyjen, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn piiriin kuuluvien ilmoitusten osalta, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä komissiolle, Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä on EKT:n toinen painos 1 päivänä syyskuuta 1999 tehtävään ilmoitukseen saakka.”

- 16.15 Jos säännöstä, johon tehdään staattinen viittaus, muutetaan tai se kumotaan, on tarvittaessa muutettava myös sitä säännöstä, jossa siihen viitataan.
- 16.16 Viittaukset unionin säädöksiin ovat dynaamisia, jollei toisin ilmoiteta. Viitattaessa muihin kuin unionin säädöksiin on suotavaa ilmaista nimenomaisesti onko viittaus dynaaminen tai staattinen.

Viittauksen mukauttaminen

- 16.17 Viittausta voi joutua mukauttamaan:

- jos teksti, johon viitataan, on poistettu ja korvattu uudella;
- kun kyseessä on staattinen viittaus ja säännöstä, johon viitataan, on muutettu;
- jos viittauksen kohteena olevaan säännökseen tehdyillä muutoksilla on muita kuin toivottuja vaikutuksia säännökseen, jossa siihen viitataan.

- 16.18 Uudessa tekstissä mukauttamiseen riittää yksinkertainen vastaavuuslauseke.

- 16.18.1 Tarvittaessa voi olla suositeltavaa esittää liitteessä vastaavuustaulukko.

Esimerkki:

”Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.”

- 16.18.2 Viittausten mukauttaminen sanallisesti ei ole suositeltavaa.

Esimerkki vältettävästä muodosta:

”Korvataan jäljempänä olevien säännösten ilmaisu ”asetuksen (ETY) N:o 441/69 2 artiklan 4 kohta ja 3 artiklan 1 kohta” ilmaisulla ”asetuksen (ETY) N:o 565/80 4 artiklan 7 kohta ja 5 artiklan 3 kohta”:

- asetus (ETY) N:o 776/78: 2 artiklan 1 kohta,
- asetus (ETY) N:o 109/80: 1 artiklan 2 kohta.”

Ristikkäiset viittaukset

- 16.19 Ristikkäisellä viittauksella tarkoitetaan viittausta säännökseen, jossa puolestaan viitataan lähtösäännökseen. Tällaisia viittauksia on vältettävä.

Viittausketjut

- 16.20 Viittausketju syntyy, kun viitataan toiseen säännökseen, jossa puolestaan viitataan kolmanteen säännökseen ja niin edelleen. Unionin säädösten ymmärrettävyyden vuoksi tällaisia viittausketjuja on vältettävä.
- 17 JOS SITOVASSA SÄÄDÖKSESSÄ VIITATAAN SÄÄDÖKSEEN, JOKA EI OLE SITOVA, JÄLKIMMÄINEN EI TÄMÄN VUOKSI MUUTU SITOVAKSI. JOS TEKSTIN LAATIJAT HALUAVAT, ETTÄ MUUN KUIN SITOVAN SÄÄDÖKSEN KOKO SISÄLTÖ TAI SEN OSA MUUTTUU SITOVAKSI, KYSEINEN TEKSTI OLISI MAHDOLLISUUKSIEN MUKAAN OTETTAVA OSAKSI SITOVAA SÄÄDÖSTÄ.
- 17.1 Suuntaviivan ensimmäinen virke on ainoastaan toteava. Jos esimerkiksi päätöslauselman johdosta tehdään päätös, päätös on sitova säädös, kun taas päätöslauselma säilyttää poliittisen luonteensa eikä ole oikeudellisesti sitova.
- 17.2 Suuntaviivan toinen virke koskee erityisesti teknisiä säännöksiä, jotka ovat usein standardointielinten tai vastaavien laatimia. Usein on liian vaivalloista toistaa laajaa asiakirjaa, joka ei ole sitova ja johon viitataan sellaisenaan. Esimerkiksi laboratorionkokeita kuvattaessa viitataan usein kyseiseen asiakirjaan.

Esimerkki:

”Edellä 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät, jotka on ilmoitettava savukkeiden vähittäispakkauksissa, on mitattava ISO-menetelmien 4387 (terva), 10315 (nikotiini) ja 8454 (hiilimonoksidi) mukaisesti.

Pakkauksissa olevien merkintöjen paikkansapitävyys on tarkastettava ISO-standardin 8243 mukaisesti.”

Tästä asiayhteydestä käy selvästi ilmi, että lainsäätäjän tahtona on ollut tehdä viittauksen kohteena olevasta standardista sitova.

- 17.3 On mahdollista viitata säännökseen siinä muodossa, joka oli voimassa sitovan säädöksen antamisajankohtana mainitsemalla viittauksen kohteena olevan asiakirjan numero ja päiväys (tai vuosi) tai käyttämällä muotoa ”sellaisena kuin se oli ...” (katso myös 16 suuntaviiva; dynaamiset ja staattiset viittaukset).
- 17.4 Jos kuitenkin halutaan valvoa säädöksen, joka ei ole sitova, kehittymistä tulevaisuudessa, olisi säädös toistettava. Jos säädöstä, joka ei ole sitova, ei toisteta kokonaisuudessaan, on usein hyödyllistä säilyttää kuitenkin sen rakenne jättäen toistamatta tiettyjä kohtia tai osia antamalla tarvittaessa selitys alaviitteissä. Jos halutaan lisätä kohtia tai liitteitä, joita ei ole toistetussa säädöksessä, ne olisi numeroitava ”1 a”, ”1 b”, ”1 c” jne. Jos ennen 1 kohtaa tai liitettä I lisätään kohta tai liite, se merkitään ”-1 kohta” tai ”liite -I”.

Esimerkki:

”3 a. ETY-TYYPPIHVÄKSYNTÄ⁽¹⁾

ETY-tyyppihyväksyntätodistukseen on liitettävä liitteessä X esitetyn mukainen todistus.

.....

4. KORJATUN ABSORPTIOKERTOIMEN TUNNUS

(4.1)

(4.2)

(4.3)

4.4 Kaikkiin tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyä tyyppiä oleviin ajoneuvoihin on kiinnitettävä liitteessä X esitetyn tyyppihyväksyntätodistuksen liitteessä tarkoitettuun, näkyvään ja helppopääsyiseen paikkaan suorakulmion muotoinen tunnus ...

⁽¹⁾ Liitteiden teksti on sama kuin Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission säännössä N:o 24; erityisesti alakohtien alajaottelu on sama. Jos säännön N:o 24 jollekin kohdalle ei ole vastinetta tässä direktiivissä, kohdan numero annetaan suluissa.”

Muutossäädökset (18 ja 19 suuntaviiva)

- 18 SÄÄDÖKSEN MUUTOKSET ON ILMAISTAVA SELKEÄSTI. MUUTOKSET ON ESITETTÄVÄ TEKSTINÄ, JOKA LISÄTÄÄN MUUTETTAVAAN SÄÄDÖKSEEN. ON SUOSITELTAVAMPAA KORVATA KOKONAISIA SÄÄNNÖKSIÄ (ARTIKLA TAI SEN OSA) KUIN LISÄTÄ TAI POISTAA VIRKKEITÄ, LAUSEITA TAI SANOJA.

MUUTOSSÄÄDÖKSEEN EI SAA SISÄLTyä MUUTETTAVAAN SÄÄDÖKSEEN KUULUMATTOMIA ASIASISÄLTÖÄ KOSKEVIA ITSENÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ.

Muodollisen muuttamisen periaate

- 18.1 Säädöksen osittainen muuttaminen tehdään yleensä siten, että muodollisesti muutetaan säädöksen muotoa, toisin sanoen säädöksen tehdään muodollinen muutos eli sen tekstiä koskeva muutos¹⁶. Muutettu teksti on oltava sisällytettävissä muutettavaan tekstiin.

Esimerkki:

”1 artikla

Muutetaan asetus ... seuraavasti:

- 1) korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:
”1. Intrastat-järjestelmässä vaaditut tilastotiedot ...”;
- 2) muutetaan 23 artikla seuraavasti:
 - a) kumotaan 1 kohdan f ja g alakohta;
 - b) korvataan 2 kohta seuraavasti:
”2. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että ...”;
 - c) lisätään 2 a* kohta seuraavasti:
”2 a. Niiden ilmoitusvelvollisten osalta, joiden ...”;
 - d) lisätään 4* kohta seuraavasti:
”4. Komissio huolehtii, että ...”.

* Katso huomautus 18.13.5 kohdassa.

¹⁶ Tämä ei koske poikkeussäännöksiä: ks. 18.15 kohta.

- 18.2 Artikloja, kohtia tai alakohtia ei saa numeroida uudelleen, koska se voi aiheuttaa viittausongelmia muissa säädöksissä. Artiklojen tai muiden numeroitujen osien kumoamisesta tai poistamisesta syntyneitä aukkoja ei saa täyttää muilla säännöksillä, paitsi jos tekstin sisältö on täysin sama kuin aiemmin kumotun tai poistetun tekstin.

Asiasisältöä koskevien itsenäisten säännösten kielto

- 18.3 Muutossäädös ei saa sisältää aineellisia säännöksiä, jotka ovat itsenäisiä muutettavaan säädökseen nähden. Koska uuden säädöksen ainoa oikeudellinen merkitys on vanhan säädöksen muuttaminen, sen vaikutus tyhjentyy voimaantulossa. Ainoastaan vanha säädös, sellaisena kuin se on muutettuna, jää voimaan, ja sillä säännellään edelleen kyseistä asiakokonaisuutta.
- 18.4 Tämä käytäntö yksinkertaistaa huomattavasti säädösten kodifointia, koska muutossäännöksiin sisältyvät itsenäiset säännökset luovat vaikeaselkoisen oikeudellisen tilanteen.

Kielto muuttaa muutossäädöstä

- 18.5 Koska muutossäädös ei saa sisältää itsenäisiä aineellisia säännöksiä ja sen vaikutus tyhjentyy toisen säädöksen muuttamisella, muutossäädöksiä ei saa muuttaa. Jos on tarpeen tehdä lisää muutoksia, on muutettava uudelleen aiemmin muutettua vanhaa säädöstä.

Esimerkki:

Jugoslavian liittotasavaltaa koskevista rajoittavista lisätoimenpiteistä hyväksytyn yhteisen kannan 1999/318/YUTP täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 1999/357/YUTP muuttamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/424/YUTP on päätös toisen päätöksen (1999/357/YUTP) muuttamisesta, jolla puolestaan on muutettu kolmatta päätöstä (1999/319/YUTP).

Näin ollen jo päätöksen 1999/424/YUTP nimessä olisi pitänyt ilmoittaa, että päätöksellä 1999/357/YUTP on muutettu päätöstä 1999/319/YUTP. Tämä johtaa ongelmiin myös päätöksen 1999/424/YUTP artiklaosassa. Olisi ollut parempi muuttaa suoraan päätöstä 1999/319/YUTP.

Muutossäädöksen luonne

- 18.6 Muutossäädöksen ja muutettavan säädöksen on yleensä oltava samaa säädöstyyppiä. Erityisesti asetusta ei suositella muutettavaksi direktiivillä.

- 18.6.1 On kuitenkin huomattava, että tietyissä primaarioikeuden määräyksissä toimielimille annetaan vapaus valita säädöstyyppi antamalla oikeus toteuttaa ”toimenpiteitä” tai mainitsemalla nimenomaisesti useita mahdollisia säädöstyyppejä.
- 18.6.2 Muutoksen kohteena olevassa säädöksessä voidaan myös säätää, että sitä muutetaan toisentyypisellä säädöksellä.

Liitteiden muuttaminen

- 18.7 Teknisiä tietoja sisältäviä liitteitä muutetaan yleensä muutossäädöksen liitteessä. Tästä säännöstä poiketaan ainoastaan, jos muutos on vähäinen.

Esimerkki:

”Muutetaan asetuksen ... liitteet II, IV ja VI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.”

Tässä tapauksessa muutossäädöksen liitteen muutokset aloitetaan johdantokappaleella, josta ilmenee selvästi, mitä muutokset koskevat:

”LIITE

Muutetaan liitteet II, IV ja VI seuraavasti:

- 1) korvataan liitteessä II oleva 2.2.5 kohta seuraavasti:

”2.2.5 ...”.

Liitteen pieni muutos voidaan kuitenkin kirjata säädöksen artiklaosaan:

Esimerkki:

”... artikla

Muutetaan asetukset ... seuraavasti:

- 1) ...;

- 2) korvataan liitteen I nimi seuraavasti:

”...”.

Viittausten ajantasaistaminen

- 18.8 Jos muutetaan säännöstä, johon kohdistuu viittaus, on selvitettävä muutoksen vaikutukset siihen säännökseen, jossa viittaus tehdään. Jos muutos on myös jälkimmäisen kannalta suotava, ei dynaamisen viittauksen ollessa kyseessä tarvitse tehdä mitään. Staattista viittausta on sen sijaan muutettava.

Muutossäädöksen nimi

- 18.9 Muutossäädöksen nimessä on mainittava muutettavan säädöksen järjestysnumero ja joko sen nimi tai täsmällinen muutoksen kohde.

Esimerkki:

Säädös, jota muutetaan:

”Neuvoston asetus ..., annettu ..., maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta”

Säädös, jolla muutetaan:

- joko (säädöksen nimi, jota muutetaan): ”Neuvoston asetus ..., annettu ..., maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun asetuksen ... muuttamisesta”
- tai (maininta muutoksen kohteesta): ”Neuvoston asetus ..., annettu ..., asetuksen ... muuttamisesta maatalojen koon osalta”

- 18.10 Jos muutossäädöksen antaja on eri toimielin kuin muutettavan säädöksen, muutossäädöksen nimessä on mainittava muutettavan säädöksen antanut toimielin (katso tarkemmin 16.10.1 kohta).

Esimerkki:

”Komission asetus ..., annettu ..., ... [aihe] neuvoston asetuksen ... muuttamisesta”

Muutossäädöksen muoto

- 18.11 Muutossäädöksen johdanto-osan kappaleiden on täytettävä samat vaatimukset kuin itsenäisen säädöksen johdanto-osan kappaleiden (katso 10 ja 11 suuntaviiva). Niillä on kuitenkin erityinen tarkoitus, sillä ne on tarkoitettu vain perustelemaan muutossäädökseen sisältyvät muutokset; sen vuoksi niissä ei saa toistaa muutettavan säädöksen perusteluja.
- 18.12 Hyvän lainsäädäntötekniikan mukaista ei ole muuttaa muutettavan säädöksen johdanto-osan kappaleita. Näissä johdanto-osan kappaleissa esitettiin yhtenäisellä tavalla perustelut säädöksen antamiselle silloin kun säädös hyväksyttiin alkuperäisessä muodossaan. Ainoastaan kodifioinnissa tai uudelleenlaatimisessa voidaan alkuperäiset perustelut ja myöhempien muutosten perustelut esittää yhdessä yhtenäisesti tarpeellisin mukautuksin.
- 18.13 Säädöstä muutetaan sisällyttämällä siihen tekstiä. Muutosten on sovittava aukoitta muutettavaan tekstiin, jonka rakennetta ja terminologiaa on noudatettava.
- 18.13.1 Selkeyden vuoksi ja ottaen huomioon ongelmat kääntämisessä kaikille virallisille kielille tekstikokonaisuuksien (artiklan tai sen osan) korvaaminen kokonaisuudessaan on suositeltavampaa kuin virkkeiden tai termien lisääminen tai poistaminen, jollei ole kyseessä päivämäärä tai luku.
- 18.13.2 Kun muutoksia on monia, olisi käytettävä johdantokappaletta.

Esimerkki:

”Muutetaan asetus ... seuraavasti: ...”

- 18.13.3 Kun muutetaan useita säännöksiä, ne ryhmitellään yhteen artiklaan, joka aloitetaan johdantokappaleella ja jaetaan alakohtiin muutettavien artiklojen numerojärjestystä noudattaen.

Esimerkki:

Muutetaan asetukset ... seuraavasti:

- 1) muutetaan 3 artikla seuraavasti:
 - a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
”1. ...”;
 - b) lisätään 5* kohta seuraavasti:
”5. ...”;
 - 2) lisätään [7 a]* artikla seuraavasti:

”7 a artikla

...”;
- * Katso huomautus 18.13.5. kohdassa.

- 18.13.4 Jos yhdellä säädöksellä muutetaan useita säädöksiä, jokaisen säädöksen muutokset ryhmitellään omaan artiklaansa.

- 18.13.5 Erilaisissa muutoksissa (korvaaminen, lisäys, kumoaminen, poisto) käytetään säädöstyylin mukaisia vakiomuotoja.

Esimerkkejä:

”korvataan asetuksen ... X artikla seuraavasti: ...”

”lisätään [X a artikla]* seuraavasti: ...”

”lisätään Y artiklaan [X]* kohta seuraavasti: ...”

”kumotaan Z artiklan 3 kohta”

* Johdantokappaleessa voidaan mainita tai jättää mainitsematta alajaottelun numero, joka lisätään. Monimutkaisissa muutoksissa numeron ilmoittaminen ja tarvittaessa muun täsmennyksen antaminen tarkasta paikasta, johon uusi tekstikokonaisuus lisätään, voi helpottaa muutossäädöksen analysointia ja myöhempää konsolidointia.

- 18.13.6 Koska asiasisältöä koskevat itsenäiset säännökset on kielletty, olisi päivämääriä, määräaikoja, poikkeuksia ja säädöksen soveltamisaikaa koskevat muutokset parempi sisällyttää muutettavaan säädökseen.

Aineellinen muuttaminen

- 18.14 Kuten 18.1 kohdassa todetaan, haluttaessa muuttaa säädöstä se olisi yleensä tehtävä muodollisella muutoksella eli muuttamalla sen tekstiä.
- 18.15 Kiireellisissä tapauksissa, käytännön syistä tai yksinkertaisuuden vuoksi säädöksen laatija voi haluta sisällyttää säädökseen sellaisia säännöksiä, jotka tosiasiallisesti merkitsevät jonkin muun säädöksen aineellista muuttamista. Tällaiset aineelliset muutokset voivat koskea kyseisen toisen säädöksen soveltamisalaa, poikkeuksia velvollisuuksista, poikkeuksia soveltamisajasta jne.

Esimerkki:

”Poiketen siitä, mitä asetuksen artiklassa säädetään, hakemus voidaan jättää ...”

- 18.15.1 Pääsääntöisesti ja erityisesti avoimuuden takia olisi vältettävä tällaisia aineellisia muutoksia. Itse asiassa tällaisissa tapauksissa perussäädös säilyy muuttumattomana ja uudet säännökset poikkeavat siitä sillä tavoin, että aiemman, voimaan jäävän tekstin rinnalla on voimassa uusi säädös, jolla estetään soveltamasta osaa sen säännöksistä, muutetaan niiden soveltamisalaa tai tehdään niihin lisäyksiä.
- 18.15.2 Jos aineellinen muutos on merkitykseltään kovin vähäinen, on mahdollista luopua asianomaisen vastaavan säädöksen sanamuodon muuttamisesta. Jos muutokset sen sijaan ovat merkittäviä, on annettava erillinen muutossäädös.

- 19 SELLAISEN SÄÄDÖKSEN LOPUSSA, JONKA VARSINAISENA TARKOITUKSENA EI OLE TOISEN SÄÄDÖKSEN MUUTTAMINEN, VOI OLLA SÄÄNNÖKSIÄ MUIDEN SÄÄDÖSTEN MUUTTAMISESTA, SIKÄLI KUIN NÄMÄ JOHTUVAT MAINITUN SÄÄDÖKSEN AIKAANSAAMASTA UUDESTA TILANTEESTA. JOS MUUTOKSET OVAT MERKITTÄVIÄ, ASIASTA OLISI ANNETTAVA ERILLINEN MUUTOSSÄÄDÖS.
- 19.1 Itsenäisiä säännöksiä sisältävä säädös saattaa muuttaa kyseisen alan oikeudellista ympäristöä siinä määrin, että on tarpeellista muuttaa muita saman alan säädöksiä. Vaikka 18 suuntaviivassa kielletään asiasisältöä koskevien itsenäisten säännösten sisällyttäminen muutossäädöksiin, itsenäisiä säännöksiä sisältävässä säädöksessä voi olla myös muutossäännöksiä, jos muutokset ovat täysin toissijaisia säädöksen päätarkoitukseen nähden.
- 19.2 Muutokset on joka tapauksessa toteutettava tekstiä muuttamalla 18 suuntaviivassa esitetyn säännön mukaisesti.
- 19.3 Jotta muuttaminen ei jää ottamatta huomioon, siitä on mainittava säädöksen nimessä antamalla muutettavan säädöksen järjestysnumero (katso 8.3 kohta).

Esimerkki:

Neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992, henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta

- 19.4 Jos säädöksessä on niin paljon muutossäännöksiä, että siinä on enemmän kyse muutossäädöksestä, on se 18.3 ja 18.4 kohdassa esitetyistä syistä jaettava kahteen erilliseen säädökseen.

Loppusäännökset, kumoamissäännökset ja liitteet (20, 21 ja 22 suuntaviiva)

- 20 SÄÄNNÖKSET, JOISSA SÄÄDETÄÄN PÄIVÄMÄÄRISTÄ, MÄÄRÄAJOISTA, POIKKEUKSISTA, POIKKEUSLUVISTA JA VOIMASSAOLON JATKAMISESTA SEKÄ SIIRTYMÄKAUSISTA (ERITYISESTI SILTÄ OSIN, KUN ON KYSE SÄÄDÖKSEN VAIKUTUKSISTA SENHETKISEEN TILANTEESEEN) JA LOPPUSÄÄNNÖKSET (SÄÄDÖKSEN VOIMAANTULO, PÄIVÄMÄÄRÄ, JOHON MENNESSÄ SÄÄDÖKSET ON SAATETTAVA OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ, JA SOVELTAMISAIKA) ON LAADITTAVA SELKEÄSTI JA TÄSMÄLLISESTI.
- SÄÄNNÖKSISSÄ, JOTKA KOSKEVAT PÄIVÄMÄÄRÄÄ, JOHON MENNESSÄ SÄÄDÖKSET OLISI SAATETTAVA OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ JA JOSTA ALKAEN NIITÄ ON SOVELLETTAVA, PÄIVÄMÄÄRÄ ON ILMAISTAVA PÄIVÄNÄ, KUUKAUTENA JA VUOTENA. DIREKTIIVEISSÄ NÄMÄ PÄIVÄMÄÄRÄT ILMAISTAAN SITEN, ETTÄ VARATAAN RIITTÄVÄSTI AIKAA SEN SAATTAMISELLE OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ.
- 20.1 Unionin säädöksen soveltaminen voi alkaa eri päivänä kuin sen voimaantulopäivänä.
- A. Voimaantulo
- 20.2 SEUT-sopimuksen 289 artiklan 3 kohdassa määritellyt lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset tulevat voimaan niissä säädettynä päivänä tai, jollei voimaantulosta ole säädetty, kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun ne on julkaistu (katso SEUT-sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta). Näin on myös tiettyjen muussa kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten osalta (katso SEUT-sopimuksen 297 artiklan 2 kohdan toinen alakohta) eli niiden säädösten osalta, jotka on hyväksytty asetuksina, kaikille jäsenvaltioille osoitettuna direktiiveinä ja päätöksinä, joille ei ole osoitettu vastaanottajaa.
- a) Voimaantulopäivä
- 20.3 Säädöksen voimaantulopäiväksi on säädettävä tietty päivä tai se on määriteltävä suhteessa julkaisupäivään.
- 20.3.1 Voimaantulopäivä ei saa olla säädöksen julkaisupäivää aikaisempi.

- 20.3.2 Voimaantulopäivää ei saisi määrittää viittaamalla päivämäärään, joka vahvistetaan toisessa säädöksessä.
- 20.3.3 Toisen säädöksen oikeusperustana olevan säädöksen voimaantulo ei voi riippua ensin mainitun säädöksen voimaantulosta.
- 20.3.4 Säädos ei voi tulla voimaan ennen kuin säädos, johon se perustuu, on tullut voimaan.
- 20.3.5 Sädöksen voimaantulo ei saa riippua jonkin sellaisen ehdon täyttymisestä, josta kansalaiset eivät voi saada tietoa.
- b) Voimaantulopäivän määrittelemine
- 20.4 Käytännön syistä ja kiireellisuuden vuoksi voi olla perusteltua määrittää voimaantulopäiväksi ajankohta, joka on aikaisemmin kuin kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun säädos on julkaistu. Tämä voi olla tarpeen erityisesti asetuksissa. Tätä varten on otettava huomioon jäljempänä esitetyt seikat.
- 20.4.1 Voimaantulo kolmantena päivänä säädöksen julkaisupäivästä on perusteltava kiireellisyydellä. Kiireellisyys on kussakin tapauksessa varmistettava.
- 20.4.2 Sädöksen voimaantulo sen julkaisupäivänä on pysyttävä todellisena poikkeuksena, ja voitava perustella säännöksen luonteen ehdottomalla välttämättömyydellä oikeudellisen aukon täyttämiseksi tai keinottelun torjumiseksi (katso 20.6 kohta). Asianmukaiset perustelut on esitettävä erityisessä johdanto-osan kappaleessa, paitsi jos käytäntö on jo ennestään tuttu niille, joita säädos koskee, kuten asetuksissa tuontimaksuista ja maatalouden vientituista.
- 20.5 Sädöksen julkaisupäivä on se päivä, jona julkaisutoimisto on tosiasiallisesti saattanut sen virallisen lehden numeron, jossa säädos julkaistaan, yleisön saataville kaikilla kielillä.
- c) Kiireelliset toimenpiteet
- 20.6 Päivittäiset ja viikoittaiset asetukset, joilla komissio vahvistaa tuontimaksut (ja/tai tiettyjen maataloustuotteiden tuontiin sovellettavat lisätullit) sekä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tuen, on keinottelun välttämiseksi annettava mahdollisimman lähellä niiden soveltamisen alkamisajankohtaa.

- 20.7 Käytäntönä on tämän vuoksi, että nämä säännöllisesti annettavat asetukset tulevat voimaan niiden julkaisupäivänä tai ensimmäisenä työpäivänä julkaisupäivän jälkeen.
- B. Eräiden direktiivien ja osoitettujen päätösten voimaantulo
- 20.8 Direktiivit, joita ei ole osoitettu kaikille jäsenvaltioille, ja päätökset, joille on osoitettu vastaanottaja, tulevat voimaan, kun ne on annettu tiedoksi niille, joille ne on osoitettu (SEUT-sopimuksen 297 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta).
- C. Soveltamispäivä
- a) Asetusten taannehtiva soveltaminen
- 20.9 Asetuksella voi poikkeuksellisesti ja oikeusvarmuuden periaatteen vaatimukset huomioon ottaen olla taannehtivia vaikutuksia. Tässä tapauksessa käytetään sanamuotoa: ”*Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ...*”, joka lisätään kohtana voimaantuloa koskevan kohdan jälkeen.
- 20.10 Taannehtivat vaikutukset ilmoitetaan usein muussa kuin viimeisessä artiklassa käyttäen sanamuotoa ”*... päivän ...kuuta ... ja ... päivän ...kuuta ... välisenä aikana*”, ”*... päivästä ...kuuta päivään ...kuuta ...*” (esimerkiksi tariffikiintiöitä koskevat asetukset) tai sanamuotoa ”*... päivästä ...kuuta ...*” tai ”*... päivästä ...kuuta ... lukien*”.
- b) Asetusten soveltamisen lykkääminen
- 20.11 Toisinaan erotetaan toisistaan asetuksen voimaantulo ja asetuksella perustetun järjestelmän soveltaminen, jota lykätään. Tämän eron tarkoituksena voi olla, että komissio voi asettaa välittömästi tehtävänsä asetuksella perustetut uudet elimet ja antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka edellyttävät näiden uusien elinten lausuntoa.

- 20.12 Jos on tarpeen lykätä asetuksen osan soveltamista asetuksen voimaantuloa myöhempään ajankohtaan, asetuksessa on täsmennettävä selvästi, mitä säännöksiä voimaantulosta poikkeava soveltaminen koskee.

Esimerkki:

”... artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

... artiklaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ...”

On vältettävä seuraavan esimerkin kaltaisia muotoiluja, joiden perusteella ei voida määrittää kysymyksessä olevan säännöksen soveltamisen alkamispäivää:

”Tämä artikla tulee voimaan

- a) sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden perustamat tai hyväksymät korvauselimet ovat keskenään tehneet sopimuksen toiminnoistaan ja velvollisuuksistaan sekä hyvitysmenettelyn yksityiskohdista;
- b) siitä päivästä, jonka komissio vahvistaa todettuaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että kyseinen sopimus on tehty,

ja sitä sovelletaan sopimuksen voimassaolon ajan.”

- c) Direktiivien soveltamisen alkaminen

- 20.13 Jotta niillä, joille säädös on osoitettu, olisi riittävästi aikaa täyttää säädöksestä johtuvat velvollisuudet, on erotettava toisistaan toisaalta säädöksen voimaantulo ja toisaalta sen soveltamisen alkaminen. Tämä koskee erityisesti direktiivejä. Soveltamista koskeva artikla edeltää voimaantuloa koskevaa artiklaa tai, tapauksesta riippuen, artiklaa, jossa mainitaan, kenelle säädös on osoitettu.

Esimerkki:

”Jäsenvaltioiden on [toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet] [saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan] viimeistään ... päivänä ...kuuta ... Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.”

- 20.14 Erityisesti niissä direktiiveissä, joiden tarkoituksena on taata tavaroiden, henkilöiden ja palvelujen vapaa liikkuminen, olisi säädettävä päivä, josta alkaen kansallisia säännöksiä on sovellettava. Näin pyritään välttämään uudet esteet, joita voi syntyä, jos on säädetty soveltamisen alkamisesta tiettyyn määräaikaan mennessä ja jäsenvaltiot alkavat soveltaa direktiiviä kukin eri aikaan.

Esimerkki:

”Jäsenvaltioiden on ennen ... päivää ...kuuta ... annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ...”

D. Soveltamisen tai voimassaolon päättymisen

- 20.15 Loppusäännöksissä voi olla artikla, jossa täsmennetään koska säädöksen soveltaminen tai voimassaolo päättyy.

E. Sitomattomien säädösten täytäntöönpano

- 20.16 Säädöksissä, jotka eivät ole sitovia, esimerkiksi suosituksissa, ei mainita voimaantulopäivää tai soveltamisen alkamispäivää. Niitä, joille suositukset on osoitettu, voidaan pyytää panemaan suositukset täytäntöön tiettyinä päivinä.

- F. Ajanjaksojen laskemiseen sovellettavat säännöt
- a) Ajanjakson alkamisen ilmoittaminen
- 20.17 Jollei ole nimenomaan toisin ilmoitettu, alkamisajankohta on kello 00.00 mainittuna päivänä¹⁷. Alkamisajankohta ilmaistaan useimmiten seuraavasti:
- ... päivästä ...kuuta ... (alkaen)
 - ... päivästä ...kuuta ... [... päivään ...kuuta ...]
 - ... päivästä ...kuuta ... lukien
 - aletaan soveltaa ... päivästä ...kuuta ...
 - tulee voimaan ... päivänä ...kuuta ...
- b) Ajanjakson päättymisen ilmoittaminen
- 20.18 Jollei ole nimenomaan toisin ilmoitettu, päättymisajankohta on kello 24.00 mainittuna päivänä. Päättymisajankohta ilmaistaan usein seuraavasti:
- ... asti
 - sovelletaan, kunnes ... tulee voimaan, kuitenkin enintään ... päivään ...kuuta ...
 - [... päivästä ...kuuta ...] ... päivään ...kuuta ...
 - päättyy ...
 - voimassaolo päättyy ...
 - soveltaminen lakkaa ...

¹⁷ Ks. neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

- 21 VANHENTUNEET SÄÄDÖKSET JA SÄÄNNÖKSET ON KUMOTTAVA NIMENOMAISESTI. UUDEN SÄÄDÖKSEN ANTAMISEN YHTEYDESSÄ OLISI NIMENOMAISESTI KUMOTTAVA SÄÄDÖKSET TAI SÄÄNNÖKSET, JOITA UUDEN SÄÄDÖKSEN VUOKSI EI VOIDA ENÄÄ SOVELTAA TAI JOTKA OVAT KÄYNEET TARPEETTOMIKSI.
- 21.1 Jos lainsäätäjä säädöstä antaessaan katsoo, että joitakin aiempia säädöksiä tai säännöksiä ei pitäisi enää soveltaa, eli että ne ovat vanhentuneet, oikeusvarmuus edellyttää, että ne säädöksessä nimenomaisesti kumotaan. Säädos voi olla vanhentunut, koska se ei sovi yhteen uuden lainsäädännön kanssa. Sen lisäksi vanhentuminen voi johtua myös siitä, että uuden lainsäädännön soveltamisalaa on laajennettu. Säädöstä, jonka soveltamisaika on siinä olevan säännöksen mukaan päättynyt, ei sen sijaan tarvitse kumota.
- 21.2 Aiempien säädösten tiettyjen säännösten nimenomainen kumoaminen merkitsee, että muita säännöksiä ei kumota. ”Vahingossa” kumoamisen vaara on näin pienempi.
- 22 SÄÄDÖKSEN TEKNISET OSAT SISÄLLYTETÄÄN LIITTEISIIN, JOIHIN VIITATAAN SÄÄDÖKSEN ARTIKLAOSASSA. LIITTEISSÄ EI SAA OLLA UUSIA, ARTIKLAOSAAN SISÄLTYMÄTTÖMIÄ OIKEUKSIA TAI VELVOITTEITA.
- LIITTEET ON LAADITTAVA VAKIORAKENNETTA NOUDATTAEN.
- A. Varsinaiset liitteet
- 22.1 Varsinaisten liitteiden tarkoituksena on erottaa artiklaosasta luonteeltaan tekniset tai hyvin pitkät säännökset tai säännösten osat: määräykset, jotka koskevat tullia, lääkäreitä, eläinlääkäreitä (esimerkiksi kemiallisten aineiden analyysimenetelmät, näytteidenotto, lomakkeet jne.), tuoteluettelot, numerotietoa sisältävät taulukot, kartat, piirustukset.
- 22.2 On suositeltavaa esittää liitteessä tekniset säännöt tai tiedot, joita olisi käytännön syistä vaikeaa sisällyttää artiklaosaan. Sopivassa artiklaosan kohdassa on ilmoitettava selvästi liitteeseen viittaamalla artiklaosan säännösten ja liitteen välinen yhteys (esimerkiksi ”liitteessä oleva”, ”liitteessä I oleva”, ”liitteessä esitetty”).

- 22.3 Tällainen liite on erottamaton osa säädöstä, johon se on liitetty. Säännöksessä, jossa viitataan liitteeseen, ei siis tarvitse mainita, että se on erottamaton osa säädöstä.
- 22.4 Liitteen alussa on oltava maininta ”LIITE”, mahdollisesti ilman muuta nimeä. Jos liitteitä on useita, ne numeroidaan roomalaisin numeroin (I, II, III jne.).
- 22.5 Vaikka liitteiden esitystavasta ei ole tiukkoja sääntöjä, niiden rakenteen on kuitenkin oltava yhtenäinen ja niiden on oltava sillä tavoin jaoteltuja, että sisältö on teknisyydestään huolimatta mahdollisimman selkeä. Sen vuoksi käytetään soveltuvaa numerointi- tai jaottelujärjestelmää.
- B. Toisiin säädöksiin liitetyt säädökset
- 22.6 Säädökseen voidaan liittää aikaisemmin annettuja toisia säädöksiä (niiden olematta muodollisesti liitteitä), jotka yleensä hyväksytään kyseessä olevalla säädöksellä. Tämä koskee esimerkiksi perussääntöjä ja kansainvälisiä sopimuksia.
- 22.6.1 Näissä liitetyissä säädöksissä, erityisesti kansainvälisissä sopimuksissa, voi olla liitteitä.
- 22.6.2 Näihin säädöksiin ei merkitä ilmaisua ”LIITE”.

LIITE II

Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettavan säädöksen yleinen rakenne

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
[ASETUS/DIREKTIIVI/PÄÄTÖS] [(EU)/(EU, Euratom)]
[VUOSI]/[JÄRJESTYSNUMERO],
annettu ...,
.... [kohde]
[(kodifikaatio)]
[(uudelleenlaadittu teksti)]
[(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)]

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon ... Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen [ja erityisesti sen ...
(ja ...) artiklan (yhdessä sen ... artiklan kanssa),]

[ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen ...
(ja ...) artiklan,]

[ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,]

[ottavat huomioon ... (jäsenvaltioiden nimet) aloitteen,]

[ottavat huomioon unionin tuomioistuimen pyynnön,]

[ottavat huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen,]

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

[ottavat huomioon Euroopan komission lausunnon,]

[ottavat huomioon unionin tuomioistuimen lausunnon,]

[ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,]

[ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,]

[ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,]

[ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,]

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä [ja ottavat huomioon sovittelukomitean ...
päivänä ...kuuta ... hyväksymän yhteisen tekstin,]

sekä katsovat seuraavaa:

(1)

(2)

(...) ...,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN [ASETUKSEN/DIREKTIIVIN/PÄÄTÖKSEN]:

1 artikla

...

2 artikla

...

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

...

[LIITE]